

KONTRA

Στήνουν το σκηνικό
για τα πρώτα μέτρα
της νέας μνημονιακής
περιόδου

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Αναπόφευκτα τα
νέα δάνεια για να
ξεπληρώνονται τα
παλιά

ΣΕΛΙΔΑ 8

Με τη ρύθμιση Παπακωνσταντίνου
παρέτειναν το Μνημόνιο

Πραξικοπηματική
διακυβέρνηση

ΣΕΛΙΔΑ 3

Ψίχουλα-πρόκληση για
την ανθρωπιστική κρίση

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Μεταναστευτικό

Φασισμός και
υποκρισία

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ξεπέρασαν κάθε όριο

Τώρα φυλακίζουν και
τους συγγενείς

ΣΕΛΙΔΑ 7

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 814 - 7 Μάρτη 2015

www.eksegersi.gr

Απεργία πείνας από 2 Μάρτη

**Να ικανοποιηθούν άμεσα
τα αιτήματα των
πολιτικών κρατούμενων**

**Έτοιμα τα πρώτα
ΑΝΤΙΛΑΪΚΑ ΜΕΤΡΑ
της μνημονιακής «γέφυρας»**

Scripta... Verba...

Ο κ. Σόμπλε πρέπει να περάσει αυτή την επέκταση της ταμειακής μας συμφωνίας από την ομοσπονδιακή Βουλή. Δεν μπορεί να το κάνει αυτό λέγοντας ότι δεν κυριάρχησε, παρ' όλο ότι δεν κυριάρχησε. Ας το κάνει με τον τρόπο που εκείνος ξέρει.

Ιωάννης Βαρουφάκης

Το κακό με τους νάρκισσους είναι πως δεν μπορούν ν' αντιληφθούν ακόμη και τη ζημιά που κάνουν στον εαυτό τους, όταν προσπαθούν να επιδειχτούν έναντι ανθρώπων προς τους οποίους αισθάνονται κομπλεξικά. Ο Σόμπλε τα καταγράφει αυτά και θα επανέλθει... δριμύτερος.

Ο Ζίγκμαρ Γκάμπριελ είναι ένας Σοσιαλδημοκράτης που υπερασπίζεται τις ελληνικές θέσεις στο πολιτικό σκηνικό της Γερμανίας γιατί είναι ένας καθαρόαιμος ευρωπαϊστής.

Σταύρος Θεοδωράκης

Γλείψε, γλείψε, μικρούλη...

Ο ΣΕΒ εκπροσωπεί μεγάλες μεσαίες και μικρές επιχειρήσεις και ενδιαφέρεται να υπάρχουν σωστές εργασιακές σχέσεις. Η ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων είναι προς όφελος όλων, των εργαζομένων, της πολιτείας και φυσικά των επιχειρήσεων.

Θ. Φέσσας (πρόεδρος ΣΕΒ)

Αν ήταν άλλος, θα λέγαμε ότι έχει χιούμορ, αλλά στον πρόεδρο του ΣΕΒ η μόνη λέξη που ταιριάζει είναι: κυνισμός.

Αποδείχτηκε ότι η Ευρώπη μπορεί να προχωράει όταν υπάρχει πολιτική βούληση. Να υπερβαίνει αδιέξοδα, να αναζητά άλλους δρόμους για την ανάπτυξη. Να βάζει σε προτεραιότητα το κοινό μέλλον των ευρωπαϊκών λαών. Το γερμανικό Κοινοβούλιο έδωσε σήμερα, ψήφο εμπιστοσύνης στην Ευρώπη. Χαιρετίζουμε την ψήφο των γερμανών συναδέλφων μας ως πολιτική πράξη λογικής και δημοκρατίας.

Αλέξης Τσίπρας

Μείγμα γραικυλισμού και μουσολινικής προπαγάνδας από τον «αριστερό» πρωθυπουργό.

Δεν θα γίνουμε η πρώτη χώρα που δεν θα τηρήσει τις υποχρεώσεις της στο ΔΝΤ. Θα βγάλουμε αίμα από την πέτρα αν χρειαστεί να το πράξουμε μόνοι μας, και θα το πράξουμε.

Ιωάννης Βαρουφάκης

Οπου «πέτρα» διαβάστε «ελληνικός λαός».

Οι εναπομείνουσες υποχρεώσεις είναι συγκριτικά περιορισμένες και έχουν χαμηλό κόστος σε σχέση με τον τεράστιο όγκο των αλλαγών που εφαρμόστηκαν τα τελευταία χρόνια.

Γιάννης Στουρνάρας

Το γάδαρο της κινεζοποίησης τον φάγαμε, η ουρά απέμεινε.

ΡΙΠΕΣ

♦ Τι ωφελεί να κρατάς τα νύχια των χεριών σου καθαρά, όταν είσαι βουτηγμένος ως το λαιμό μέσα στα σκατά; ♦ Το έγραψε ο Μπρεχτ και ταιριάζει γάντι στους συριζαίους που δε θέλουν να περάσει από τη Βουλή η παράταση του Μνημονίου-2 για να μην αναγκαστούν να φωνάξουν το γνωστό «ναι σε όλα» ♦ Δεν έχουν πρόβλημα, όμως, να το εφαρμόσουν, ακόμη και ως υπουργοί ♦ Πάντως, τώρα που και οι Τσιπροκαμμένοι έγιναν μνημονιακοί, άνοιξε ο δρόμος για το «μεγάλο συνασπισμό» μετά τις επόμενες εκλογές ♦ Που κάτι μας λέει ότι μπορεί να μην αργήσει και τόσο πολύ ♦ Στ' άρματα, στ' άρματα, εμπρός στον αγώνα ♦ Ο ΣΕΒ με ανακοίνωσή του καλεί τους πολίτες να στηρίξουν το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα της κυβέρνησης της Αριστεράς ♦ Ούτε να βήξουν ούτε να κλάσουν μπορούν οι υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ ♦ Αμέσως ν' απαντήσει ο

Σόμπλε για να τους θυμίσει πως αν δεν εφαρμόσουν κατά γράμμα το παραταθέν Μνημόνιο δε θα εκταμιευθεί ούτε σεντ ♦ Αμάν πια κι αυτός, ούτε λίγη δημαγωγία δεν ανέχεται ♦ Ούτε ο οσιογέροντας Παΐσιος να ήταν ♦ Να μην ξεχάσουμε να χαιρετίσουμε τις δηλώσεις του εθνεγέρτη δεσπότη Ανθίμου, ο οποίος εξέφρασε το θαυμασμό του για τους Τσίπρα-Βαρουφάκη και αποδοκίμασε τον Γλέζο ♦ Καταλάβατε τώρα γιατί ο Τσίπρας συνεργάστηκε με τους ψεκασμένους, πλην όμως βαθιά θρησκευόμενους του Καμμένου ♦ Πληροφορίες της στήλης, ότι αναμένεται και ανακοίνωση στήριξης της κυβέρνησης από την ιερά επιστοασία του Αγίου Ορους, δεν κατέστη δυνατό να διασταυρωθούν ♦ Ούτε η είδηση ότι δάκρυσε η εικόνα του Αξιον Εστί, ενώπιον της οποίας στάθηκε μόνος επί 15λεπτο ο Αλέξης ♦ Ο Στρατούλης εξακολουθεί να δηλώνει

πως για τους δανειστές είναι μονόδρομος η αποδοχή των κυβερνητικών προτάσεων «γιατί έχουμε την έγκριση του λαού» ♦ Οχι, δεν πίνει τίποτα περίεργο, αδίστακτος πολιτικός απατεώνας είναι ♦ Ακόμη και ο Κικίλιας το κατάλαβε ότι ο Μπαρουφάκης θα είναι ο πρώτος που θα πάρει τον πούλο από τη συγκυβέρνηση ♦ Ο Μπαλάφας αποκάλεσε τον Κωνσταντινόπουλο «βρώμα» ♦ Είπε ο γάιδαρος τον πετεινό κεφάλι ♦ Αφού τον είπε «βρώμα», μετά δικαιολογήθηκε ότι ήταν «ατυχής αστεϊσμός» και ότι «είναι φίλος ο Οδυσσεάς» ♦ Επιτέλους, η στήλη δικαιώνεται ♦ Ο Πανίκας ξεκίνησε εκπομπή telemarketing ♦ Οχι βιβλία και μπουρδες ♦ Μασαζοκαλσόν, θεραπευτικές κάλτσες και τέτοια ♦ Αλλωστε, τη δουλειά την ξέρει από μικρό παιδί ♦ Αποθήκη ψιλικών-καλλυντικών είχε η οικογένειά του ♦ Αν πιστέψουμε τον Σακελλαρίδη, το 70% του Μνημονίου

είναι «η ολοκλήρωση του κτηματολογίου, η ταχύτερη απονομή δικαιοσύνης, η αποτελεσματική διοίκηση, το περιουσιολόγιο και το φορολογικό σύστημα!» ♦ Κλοτσιές και σφαλιάρες στους κλωπαιδαράδες ♦ Ο Δένδιας ζήτησε από τον Μπαρουφάκη να εμφανίζεται λιγότερο στα ΜΜΕ ♦ Ποιος; Ο Δένδιας, που όταν ήταν υπουργός Ανάπτυξης εμφανιζόταν σε τουλάχιστον τρεις ραδιοσταθμούς μέρα παρά μέρα ♦ «Θα μου κάνετε το ερώτημα αυτό εφόσον τεθεί τέτοιο ζήτημα», απάντησε ο Κυριάκος όταν τον ρώτησαν αν θα είναι υποψήφιος για την προεδρία της ΝΔ ♦ Φρόντισε πρώτα να ζητήσεις συγγνώμη από τους Καραμανλικούς και μετά παίξε στο ταμπλό της προεδρολογίας ♦ Επί τη ευκαιρία, να ρωτήσουμε ♦ Εκείνον τον εξοπλισμό από τη Siemens τον έχεις ξεπληρώσει ή ξέχασες καμιά δόση, όπως την άλλη φορά; ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΕπί 18 συνεχόμενα χρόνια αρχισυντάκτης της Frankfurter Allgemeine Zeitung οπωσδήποτε δεν είναι τυχαίο πόστο. Όταν, λοιπόν, ο Ούντο Ούλφκοτε γράφει βιβλίο με τίτλο «Αγορασμένοι δημοσιογράφοι» και υποστηρίζει ότι τα δύο τρίτα των δημοσιογράφων στη Γερμανία είναι εξαγοράσιμοι, ξέρει πολύ καλά τι λέει. Αλλωστε, αναφέρεται και σε ταρίφες. Η αμερικάνικη πρεσβεία, για παράδειγμα, πληρώνει από 3.670 μέχρι 14.700 ευρώ για ένα «καλό ρεπορτάζ». Αυτά, βέβαια συμβαίνουν στη διεφθαρμένη Γερμανία. Εδώ σ' εμάς η συντριπτική πλειοψηφία των δημοσιογράφων στα αστικά ΜΜΕ διαπνέεται από αισθήματα αξιοπρέπειας και θάρρους και ασχολείται μόνο με την αποκάλυψη της αλήθειας...

ΚΟ ανταποκριτής των «Νέων» στις Βρυξέλλες ρώτησε τον Πιερ Μοσκοβισί αν εννοήθηκε από το γεγονός ότι ο Βαρουφάκης δημοσιοποίησε μια

πρόταση ανακοίνωσης που είχε κάνει και έσφαξε τον «φροκ σταρ» της συγκυβέρνησης με αέρα έμπειρου διπλωμάτη: «Είναι πλέον μια παλιά ιστορία. Αρχίζουμε να μαθαίνουμε πώς να δουλεύουμε μαζί. Νομίζω πως τώρα οι πάντες έχουν συνειδητοποιήσει πως η εργασία μεταξύ εταιρών απαιτεί εμπιστοσύνη. **Ενίοτε δε και εμπιστευτικότητα».**

ΚΤα παιδιά παίζει (και βγάζει «σέλφι»); Να ήταν μόνο αυτό, θα ήταν μικρό το κακό. Ανέβασε μια «σέλφι» ο Καμμένος, δεν μπορούσε να μείνει πίσω η

ΕΛΑ ΕΛΑ ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Δούρου. Ανέβασε δική της (και με λεζάντα κρούς χιούμορ), για να φαίνεται και η στολή πιλότου που φόρεσε για την περίπτωση. Όλα αυτά στο φόντο ενός αισχρού μαυρογιαλουρισμού, για τον οποίο γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 11.

ΚΕνα δράμα πέρασαν οι βουλευτές του Die Linke στη Γερμανία, καθώς αντιμετώπιζαν την καζούρα των χριστιανοδημοκρατών και σοσιαλδημοκρατών συναδέλφων τους. Μέχρι τώρα καταψήφισαν τις δανειακές συμβάσεις και τις παρατάσεις τους, ενώ τώρα υπερψήφισαν την τετράμηνη παράταση. Και μιλάμε για την ίδια ακριβώς σύμβαση!

Κ«Με την παράταση της δανειακής σύμβασης, η παρού-

σα κυβέρνηση δεν αναλαμβάνει καμιά **επιπλέον** υποχρέωση που είχε υπογράψει η προηγούμενη». Το δήλωσε ο πολυπράγμων (στα ΜΜΕ) κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Φίλης. Το «ζουμί» βρίσκεται στη λέξη «επιπλέον». Υπογράφοντας την παράταση του Μνημονίου, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ανέλαβε όλες τις δεσμεύσεις που έχουν θεσμοθετηθεί στα μνημονιακά χρόνια. Δεν ανέλαβε τα επιπλέον που υπήρχαν στο e-mail Χαροδούβελι, τα οποία θα επαναδιαπραγματευθεί. Αθελά του, μάλλον, ο Φίλης επιβεβαίωσε πλήρως την πολεμική που ασκούμε στη συμφωνία του Eurogroup.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εγινε ένας συμβιβασμός, δύσκολος, σε ορισμένες περιπτώσεις επώδυνος, αλλά σήμερα από καλύτερες θέσεις, με καλύτερες προϋποθέσεις, μπορούμε να διεκδικήσουμε και να εφαρμόσουμε με την άλλη πολιτική που υποσχθήκαμε και επιδιώκουμε.

Απόφαση ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

7/3: Αλβανία: Ημέρα δασκάλων **7/3/1907: Δο-λοφονία Μαρίνου Αντύπα** 7/3/1910: Συγκρούσεις αστυνομικών-χωρικών στο Τοπουσλάρ (Θεσσαλία), έξι νεκροί, δεκαπέντε τραυματίες **7/3/1918: Μετονομασία μπολσεβίκων σε Κομμουνιστικό Κόμμα Ρωσίας** **7/3/1931: Αγριες συγκρούσεις απεργών αρτεργατών-αστυνομίας (Αθήνα)** 7/3/1936: Απεργοί φοιτητές συγκρούονται με αστυνομικούς στο πανεπιστήμιο Αθηνών 7/3/1964: Εισβολή ομάδας ακροδεξιών στη Βουλή 7/3/1971: Βόμβα (ΑΑΑ) στη λιβυκή πρεσβεία 7/3/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε πλατεία Συντάγματος και αρχιεπισκοπή Αθηνών 8/3: Ημέρα γυναίκας **8/3/1910: Καθιέρωση ημέρας γυναίκας στη Β' Διεθνή Συνδιάσκεψη Σοσιαλιστριών (Κλάρα Τσέτκιν)**

8/3/1968: Φοιτητική εξέγερση στην Πολωνία 1.208 συλλήψεις 9/3: Ημέρα μνήμης πεσόντων αστυνομικών 9/3/1993: Χτύπημα εφορίας Πετρούπολης (17Ν) **10/3/1944: Ιδρυση ΠΕΕΑ (Κυβέρνηση του Βουνού)** 10/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ελλη» σε προβολή σοβιετικής ταινίας, δεκαοκτώ τραυματίες 10/3/1991: Πέντε βόμβες σε τουριστικά λεωφορεία (17Ν) 11/3/1971: Βόμβα (ΕΜΑ) στην είσοδο εφημερίδας «Εστία» 11/3/1988: Χιλιάδες αμερικανοί ακτιβιστές εισβάλλουν στο πεδίο πυρηνικών δοκιμών της Νεβάδα, 2.000 συλλήψεις 11/3/1989: Βόμβα σε γαλλική τράπεζα (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 11/3/2004: Πολλαπλές βομβιστικές επιθέσεις σε αμαξοστοιχίες και σιδηροδρομικούς σταθμούς (Μαδρίτη), 192 νεκροί, 1.460 τραυματίες 12/3: Ημέρα κατά

λογοκρισίας στο διαδίκτυο, Βενεζουέλα: Ημέρα σημαίας 12/3/1979: Εμπρησμός δυο λεωφορείων στο Μεταξουργείο (ΕΛΑ) 13/3: Ημέρα νεφρού, ημέρα σιδηροδρομικών, πρωτοχρονιά Κούρδων **13/3/1881: Εκτέλεση τσάρου Αλέξανδρου Β' (Ναρόντναγια Βόλια)** 13/3/1958: Απόλυση 133 κομμουνιστών από Αγίο Ευστράτιο 13/3/1980: Αρχή ένοπλου αγώνα ΡΚΚ 13/3/1991: Εκτέλεση αμερικανού λοχία Ronald Stewart (17Ν) 13/3/1992: Αναστολή έκδοσης «Πράβδα» λόγω έλλειψης οικονομικών πόρων 13/3/1996: Αποφυλάκιση των χουντικών ζητά στη βουλή ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης 13/3/1999: Ο αστυφύλακας Αθανάσιος Καναβάς σκοτώνει τον Αλβανό Αρμπέν Βεζί (Κοζάνη) 13/3/2004: Θάνατος Πολωνού Γιαντέους Κότσεβα στα κρατητήρια του ΑΤ Βύρωνα.

Με τη ρύθμιση Παπακωνσταντίνου παρέτειναν το Μνημόνιο

Πραξικοπηματική διακυβέρνηση

Μια κυβέρνηση που τον πρώτο κιόλας μήνα της θητείας της προτιμά να αυτογελοιοποιηθεί προκειμένου ν' αποφύγει τα χειρότερα είναι μια κυβέρνηση που δεν πρόκειται να μακροημερεύσει. Αναφερόμαστε, όπως αντιλαμβάνεστε, στην απόφαση της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ να μην περάσει από τη Βουλή την παράταση της δανειακής σύμβασης (και του Μνημόνιου), αλλά να την προωθήσει στις Βρυξέλλες με τις υπογραφές του υπουργού Οικονομικών, του διοικητή της ΤτΕ και της διευθύνουσας συμβούλου του ΤΧΣ.

Η διαδικασία αυτή έχει ως νομική βάση τη γενική εξουσιοδότηση που δόθηκε στον υπουργό Οικονομικών να υπογράφει και να τροποποιεί δανειακές συμβάσεις, αμέσως μετά το πρώτο Μνημόνιο. Μια ρύθμιση την οποία ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ είχε καταγγείλει ως «κοινοβουλευτικό πραξικόπημα», διότι ο Παπακωνσταντίνου την εισήγαγε ως τροπολογία μετά την ψήφιση του σχετικού νόμου. Αναλυτικά γι' αυτό το θέμα γράψαμε στο φύλλο μας της 15ης Μάη του 2010, σε άρθρο υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο: «Κοινοβουλευτική χούντα και με τη βούλα!» Στις 6 Μάη του 2010 ψηφίστηκε το δωσιλογικό νομοσχέδιο για το πρώτο Μνημόνιο, στις 7 Μάη ο Παπακωνσταντίνου πέρασε πραξικοπηματικά ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία τα μνημόνια, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις που υπογράφει ο υπουργός Οικονομικών με το ΔΝΤ και την ΕΕ δεν εισάγονται στη Βουλή για κύρωση, όπως ανέφερε ο νόμος που μόλις είχε ψηφιστεί και ακόμα δεν είχε προλάβει να σταλεί για δημοσίευση στην εφημερίδα της κυβέρνησης, αλλά **εισάγονται για συζήτηση και ενημέρωση**, ενώ ισχύουν και εκτελούνται από της υπογραφής τους. Δηλαδή, ο υπουργός Οικονομικών αναγορεύτηκε σε απόλυτο άρχοντα, που δεν χρειάζεται καμιά έγκριση από τη Βουλή για να υπογράφει διεθνείς συμφωνίες.

Αυτή την πραξικοπηματική ρύθμιση εφαρμόζει τώρα η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου! Δεν είναι τυχαίο ότι η υπογραφή της παράτασης έχει γίνει την Πέμπτη 26 Φλεβάρη (την επομένη η παράταση εγκρίθηκε από το ΔΣ του ΕFSF), αλλά η σχετική απόφαση του υπουργού Οικονομικών ακόμη δεν έχει δημοσιευτεί στο ΦΕΚ! Έχει δημοσιευτεί μόνο η απόφαση για την επιστροφή των 10,9 δισ. ευρώ, που διακρατούσε το ΤΧΣ, στο ΕFSF, που θα τα διακρατεί πλέον, σύμφωνα με

την απόφαση του Eurogroup στις 20 Φλεβάρη.

Ούτε είναι τυχαίο ότι η σχετική συζήτηση στη Βουλή δε θα γίνει με τη διαδικασία του άρθρου 143 του Κανονισμού της Βουλής (Συζήτηση προημερησίας διατάξεως, που δίνει μια σχετική άνεση χρόνου), αλλά με το άρθρο 142Α (Ανακοινώσεις και δηλώσεις της Κυβέρνησης ενώπιον της Βουλής, που προβλέπει ασφυκτικούς χρόνους ομιλιών). Αυτό προβλέπει η πραξικοπηματική ρύθμιση Παπακωνσταντίνου, αυτό σκοπεύει να εφαρμόσει η σημερινή συγκυβέρνηση. Εκτός αν το σκεφτούν ψυχραιμότερα και πάνε τελικά σε Συζήτηση προημερησίας διατάξεως, για να μην γίνουν τελειώς ρόμπες με ομιλίες 10 λεπτών του πρωθυπουργού, 5 λεπτών των αρχηγών των κομμάτων και δευτερογενείς 5 και 3 λεπτών αντίστοιχα (αυτά προβλέπει η διαδικασία του άρθρου 142Α).

Δε χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε ιδιαίτερα γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πήγε την παράταση στη Βουλή, εκτιθέμενος έτσι στα πυρά των κομμάτων της αντιπολίτευσης, που του θυμίζουν ότι (μολονότι μπορούσαν να μην το κάνουν) και το δεύτερο Μνημόνιο και τη διμηνή παράταση του περασμένου Δεκέμβρη τα πήγαν στη Βουλή. Η άμυνα του ΣΥΡΙΖΑ ήταν πραγματικά πανικόβλητη. Στην αρχή έλεγαν ότι δε χρειάζεται κύρωση από τη Βουλή, διότι είναι μια απλή παράταση υπάρχουσας δανειακής σύμβασης, η οποία δεν εισάγει τίποτα καινούργιο. Μετά από τρεις μέρες απεγνωσμένης άμυνας σκαρφίστηκαν και άλλο επιχείρημα: δε χρειάζεται κύρωση από τη Βουλή, γιατί αυτό θα σήμαινε δέσμευση! Δηλαδή, η υπογραφή του υπουργού Οικονομικών δεν είναι δέσμευση;

Το λόγο τον ξέρουμε όλοι. Δεν ήθελαν να υποχρεώσουν ένα σημαντικό μέρος της κοινοβουλευτικής ομάδας, που διαφωνεί με τη συμφωνία, να αναγκαστεί να την ψηφίσει σε ονομαστική ψηφοφορία και ν' αντιμετωπίσει τις ειρωνικές ιαχές του Μπουμπούκου και των άλλων δεξιών και Πασόκων που προσπαθούν να πάρουν το αίμα τους πίσω. Δεν είναι τυχαίο ότι εκείνοι που πρωτοστάτησαν στο να μην πάει η παράταση του Μνημόνιου στη Βουλή ήταν οι υπουργοί και βουλευτές της «αριστερής πλατφόρμας» του ΣΥΡΙΖΑ, ο Αλ. Μητρόπουλος, αλλά και οι βουλευτές των ΑΝΕΛ. Ο Μητρόπουλος, μάλιστα, που παίζει το προσωπικό του παιχνίδι, χολωμένος για τη μη υπουργο-

ποίησή του, επιστράτευσε και κάτι γελοία επιχειρήματα του τύπου: «Το κείμενο έχει δύο σκληρές ρήτρες και δεν πρέπει να κυρωθεί από κυβέρνηση της αριστεράς». Η κυβέρνηση, όμως, κύρωσε τις ρήτρες με την υπογραφή του υπουργού της, η οποία δεσμεύει το ελληνικό κράτος. Ο Μητρόπουλος (και όλοι οι άλλοι) δεν ήθελε να βρεθεί στη δυσάρεστη θέση να σηκώσει το χεράκι του και να πει «ναι» στην παράταση του Μνημόνιου. Αυτό είναι όλο. Αν είχαν κάνει «μια πρώτη νίκη», όπως υποστηρίζει η προπαγάνδα του Μαξίμου, δε θα την έφερναν για πανηγυρική ψήφιση στη Βουλή;

Ο ΣΥΡΙΖΑ ξέρει πολύ καλά ότι μ' αυτό το χειρισμό κατέγραψε την πρώτη σημαντική πολιτική ήττα του στο εσωτερικό μέτωπο. Ποντάρει μόνο στο γεγονός ότι τα κόμματα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ είναι τόσο ξεφτιλισμένα στα μάτια του λαού που δε δίνει ιδιαίτερη βάση σε όσα λένε. Όμως, ένας κόσμος που σκέφτεται περισσότερο πολιτικά έχει ήδη καταγράψει το γεγονός ότι η νέα συγκυβέρνηση σκοπεύει να πολιτευθεί με τον ίδιο πραξικοπηματικό τρόπο (από άποψη λειτουργίας του αστικού κοινοβουλευτισμού το λέμε) που πολιτεύθηκαν οι προκάτοχες της.

Πολιτική ξεφτίλα

Η πολιτική ξεφτίλα ολοκληρώθηκε με τη συνεδρίαση της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, στην οποία η «αριστερή πλατφόρμα» κατέθεσε τροπολογία ντροπής. Αξίζει να τη σχολιάσουμε.

«Εκφράζουμε τη διαφωνία μας με τη συμφωνία και τη λίστα των μεταρρυθμίσεων που συνομολογήθηκαν στο Eurogroup. Και τα δύο κείμενα αντιπροσωπεύουν έναν **μη επιθυμητό συμβιβασμό** για τη χώρα μας και κινούνται σε κατευθύνσεις και προσανατολισμούς που βρίσκονται σε απόσταση και σε βασικά τους σημεία **σε διάσταση ή και αντίθεση με τις προγραμματικές δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ**».

Ο ΣΥΡΙΖΑ στο αμέσως επόμενο διάστημα, παρά τις συμφωνίες του Eurogroup, πρέπει να κινηθεί στη βάση μιας πολιτικής που θα έχει ως κύρια προτεραιότητα την υλοποίηση με σταθερότητα και συνέπεια των προεκλογικών δηλώσεων. Στην κατεύθυνση αυτή καλούμαστε να στηριχτούμε στους εργατικούς – λαϊκούς αγώνες, συμβάλλοντας στην αναζωογόνησή τους και στη συνεχή διύρυνση της λαϊκής στήριξης για **να αποκρούσουμε κάθε μορφής εκβιασμούς** απ' τη σκοπιά ενός εναλλακτικού σχεδίου, το

οποίο θα έχει στο επίκεντρο τη μέχρι τέλους προώθηση των ριζοσπαστικών μας εξαγγελιών».

Αυτή η τροπολογία θυμίζει τις ανακοινώσεις των εργατοπατερικών συνδικαλιστικών διοικήσεων κάθε φορά που ψηφίζεται ένας αντεργατικός νόμος. Ανακοινώνουν το στάματμα των απεργιακών κινητοποιήσεων και δεσμεύονται ότι θα καταργήσουν το νόμο «στην πράξη». Πράγμα που, ως γνωστόν, δε γίνεται ποτέ. Οι άθλιοι αυτοί τύποι δηλώνουν ότι διαφωνούν με τη συμφωνία, τη βρίσκουν αντίθετη με τις προεκλογικές δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ και καλούν στην... ακύρωσή της στην πράξη. Λες και δεν ξέρουν πως η συμφωνία υπογράφηκε για να πάρουν τα δανεικά και να πληρώσουν τα παλιά δάνεια που λήγουν. Λες και δεν ξέρουν ότι η συμφωνία προβλέπει σκληρή επιτήρηση από την τρόικα στη βάση των μνημονιακών όρων. Εφτιαξαν αυτό το γελοίο ιδεολόγημα για να δικαιολογήσουν όχι μόνο τις βουλευτικές εδρούλες τους, αλλά και τα υπουργεία που έχουν πάρει στο πλαίσιο της εσωκομματικής μοιρασίας της εξουσίας.

Αν είχαν λίγη τσίπα, θα έπρεπε αυτοί να απαιτήσουν να πάει η συμφωνία στη Βουλή και να την καταψηφίσουν. Όμως αυτοί πρωταγωνίστησαν στο να μην πάει η συμφωνία στη Βουλή και περιορίστηκαν να καταγράψουν τη διαφωνία τους στην ΚΕ, ως φύλλο συκής ανθρώπων που πάνω απ' όλα βάζουν τη νομή της εξουσίας. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά μετά εμφανίστηκαν ως βασιλικότεροι του βασιλέως. «Η κυβέρνηση μέσα από τις συλλογικές κομματικές μας διαδικασίες βγαίνει ακόμα πιο ισχυρή, πιο ενωμένη και με ακόμα πιο ευρεία, σχεδόν πρωτοφανή λαϊκή στήριξη για να εγγυηθεί το μέλλον της χώρας» δήλωσε μετά το τέλος της συνόδου της ΚΕ ο Π. Λαφαζάνης! «Δηλώνω περισσότερο ΣΥΡΙΖΑ από ποτέ», δηλώνει ο Γ. Μηλιός.

Όπως επισήμαναμε και σε προηγούμενο φύλλο, είναι όλοι τους συνυψύβητοι. Και αυτοί που ανήκουν στην πλειοψηφία και αυτοί που ανήκουν στη μειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ. Οι δεύτεροι, έχοντας την πείρα από τις συνεχείς μεταλλάξεις στους άλλους πόλους του αστικού πολιτικού συστήματος, ετοιμάζονται από τώρα για τη μελλοντική διάσπαση. Όταν η σημερινή συγκυβέρνηση δε θα μπορεί να αντέξει άλλο στην εξουσία, θα είναι εκείνοι που θα προσπαθήσουν να διασπάσουν τον ΣΥΡΙΖΑ, σε μια προσπάθεια να διασωθούν ως δύναμη της αντιπολίτευσης.

Δεν τον πιστεύουν

Κάθε φορά που συνεδριάζει ένα όργανο του ΠΑΣΟΚ, ο Βενιζέλος αναγκάζεται να επαναλάβει ότι η προεδρική του θητεία θα λήξει στο συνέδριο, το οποίο αποφάσισε να γίνει στις 15-17 Μάη. Κανένας δεν τον πιστεύει, όμως. Όλοι ψάχνουν να βρουν τι θα μηχανευτεί για να μείνει στο παιχνίδι. Μερικοί του το λένε κιόλας στα μούτρα, όπως η Φώφη, που ήθελε εκλογές προέδρου πριν το συνέδριο, για να δέσει το γαϊδαρό της (θεωρεί ότι με απευθείας εκλογή θα κερδίσει αυτή, λόγω δημοφιλίας).

Στην τελευταία συνεδρίαση της ΚΕ ο Βενιζέλος δεν κάθησε καν ν' ακούσει τη Φώφη. Την ώρα που αυτή πήρε το λόγο, ο πρόεδρος θυμίστηκε να πάει για κατούρημα. Στο τέλος έγινε ένα μικρό σύστριγγλο, καθώς και η ομάδα Ανδρουλάκη ήγειρε ζήτημα σκοπιμότητας από τη μεριά του Μπένι. Βλέπετε, έμειναν και πάλι ανοιχτά τα σοβάρια ζητήματα του τρόπου εκλογής του νέου προέδρου και των οργάνων, καθώς και του μητρώου μελών. Κι αυτά είναι τα μόνα που ενδιαφέρουν τα στελέχη που θέλουν να κληρονομήσουν το όνομα και τα σύμβολα του ΠΑΣΟΚ. Τα υπόλοιπα («προγραμματικές θέσεις» κτλ.) είναι για μπουγίο.

Η αλήθεια είναι πως ο Βενιζέλος δε δίνει την εντύπωση ότι σκοπεύει να φύγει. Και θα ήταν χαζός να φύγει τώρα. Ο ΣΥΡΙΖΑ μπήκε στα μνημονιακά ζόρια και δημιουργούνται ελπίδες ανάκαμψης του ΠΑΣΟΚ, την οποία θα ήθελε να απολαύσει προσωπικά ο αλαζόνας Βενιζέλος και όχι να φύγει με το στίγμα του ανθρώπου που έριξε το ΠΑΣΟΚ στο 4%. Και οι άλλοι ξέρουν, όμως, πως με τον Βενιζέλο μπάστακα στο ΠΑΣΟΚ (ακόμη και χωρίς να είναι τυπικά πρόεδρος), οι ελπίδες ανάκαμψης περιορίζονται (αν όχι εξανεμίζονται). Ο Βενιζέλος δεν είναι μόνο πολιτικά μισητός αλλά και προσωπικά απεχθής. Με την όλη συμπεριφορά του τα τελευταία χρόνια προκάλεσε τον ελληνικό λαό περισσότερο και από τον Σαμαρά.

Τα κουβέλια τραγουδούν ακόμα

Ενημερώνουμε όσους/ες δεν το πήραν χαμπάρι, ότι το περασμένο Σάββατο συγκλήθηκε η ΚΕ της ΔΗΜΑΡ και αποφάσισε να συγκαλέσει συνέδριο του «κόμματος» στις αρχές Μάη. Ο κυρ-Φώτης ανακοίνωσε ότι δε θα είναι ξανά υποψήφιος για την προεδρία. Αν και το έχει ξανακάνει, αυτή τη φορά όλοι τον πιστεύουν (σε αντίθεση με τον Βενιζέλο που δεν τον πιστεύει ούτε ο Λοβέρδος, στον οποίο έχει τάξει το δαχτυλίδι).

Στην 9σέλιδη ομιλία του ο κυρ-Φώτης επέμεινε πως «οι βασικές ιδέες» της ΔΗΜΑΡ «παραμένουν αναγκαίες για την προοδευτική κοινωνική εξέλιξη» και «έχουν πολύ μεγαλύτερη επιρροή από την εκλογική μας καταγραφή». Η δική του πρόταση είναι «να επιμείνουμε στη συνέχιση της παρουσίας της Δημοκρατικής Αριστεράς, με σαφή πολιτική θέση και προσανατολισμό», διότι «μεσοπρόθεσμα μας έχει ανάγκη η χώρα και το αίτημα της κοινωνικής προόδου». «Η Δημοκρατική Αριστερά πρέπει να υπάρξει και θα υπάρξει» ήταν η κατακλείδα της ομιλίας του.

Αντίθετα με τον κυρ-Φώτη, ο γραμματέας Θεοχαρόπουλος παραιτήθηκε από τώρα, οριστικά και αμετάκλητα όπως δήλωσε, και έδωσε απαισιόδοξο για το μέλλον. «Αν συνεχίσει να υπάρχει το κόμμα απαιτείται μία νέα γραμμή που θα την ακολουθήσουν μόνο όσοι μπορούν» είπε. Και συνέχισε: «Αμφιβάλλω αν αυτό τελικά είναι δυνατόν. Αν όμως είναι, προτείνω επανίδρυση, με νέο όνομα, αλλαγή ηγεσίας και νέα όργανα καθώς και νέα πολιτική συμμαχιών. Δεν θεωρώ ότι θα δώσει σίγουρα την λύση, αλλά το προτείνω σε περίπτωση που αποφασισθεί η συνέχιση».

Αυτά προς το παρόν. Θα σας κρατάμε ενημέρους για τις εξελίξεις, γνωρίζοντας πως... ανησυχείτε σφόδρα.

Πλήρης συγκάλυψη

Αν κατά τη θητεία της προηγούμενης κυβέρνησης το έκανε βουλευτής της ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ και τα στελέχη του θ' ανέβαιναν στα κάγκελα. Από κοντά και ο φιλικός τους Τύπος. Το έκανε τώρα βουλευτής της νέας πλειοψηφίας και μουγκάθηκε το σύμπαν. Ο Ν. Νικολόπουλος των ΑΝΕΛ έβγαλε σε εκπομπή του σε κάποιο σκουπιδοκανάλι τον Κασσιδιάρη από τη φυλακή και τα είπαν σε φιλικό κλίμα. Φυσικά, ο Κασσιδιάρης αναφέρθηκε στο... διωγμό που υφίσταται ο ίδιος και οι νεοναζί φίλοι του.

Καμιά έκπληξη από την κίνηση του Νικολόπουλου. Πρόκειται για παραδοσιακό ακροδεξιό στοιχείο της Πάτρας, που τη δεκαετία του '90 είχε κατηγορηθεί ως πνευματικός πατέρας του Καλαμπόκα που δολοφόνησε τον αγωνιστή καθηγητή Τεμπονέρα. Ουδέποτε έκρυψε τα εθνικοφασιστοχριστιανικά του «πιστεύω». Ετσι πορεύτηκε πάντοτε, έτσι πορεύεται και τώρα. Θέλει καλές σχέσεις με τους νεοναζί, όχι μόνο για να εξασφαλίζει ακροδεξιά εκλογική πελατεία, αλλά και επειδή... ποτέ δεν ξέρεις τι σου επιφυλάσσει το μέλλον. Γυρολόγος στο χώρο της ακροδεξιάς είναι, του χρειάζεται να έχει ένα ανοιχτό παράθυρο και στο νεοναζιστικό μórφωμα. Με κάτι τέτοιους συνεργάζεται κυβερνητικά ο «αριστερός» ΣΥΡΙΖΑ κι αυτό θα το πληρώσει. Δε θα τον σώζουν εσαεί τα αστικά ΜΜΕ.

Human Rights Watch Σήμερα θα πεθάνουμε όλοι

Με τον τίτλο «Today We Shall All Die» (Σήμερα θα πεθάνουμε όλοι) δόθηκε στη δημοσιότητα στις 3 Μάρτη μια νέα, 96σέλιδη έκθεση της αμερικάνικης ΜΚΟ «Human Rights Watch», που επικεντρώνεται σε έξι από τους πιο «ισχυρούς άντρες» και βασικούς συμμάχους των ξένων στρατευμάτων, οι οποίοι έχουν επιδοθεί σε ένα όργιο ληστειών, δολοφονιών, απαγωγών, βιασμών, βασανιστηρίων και άλλων φρικαλεοτήτων, με την έγκριση και τη συνενοχή κορυφαίων αφγανών κυβερνητικών αξιωματούχων, αλλά και εν γνώσει και με την ανοχή του Λευκού Οίκου και άλλων δυτικών εταίρων του.

Όλοι αυτοί παραμένουν ατιμώρητοι στο πλαίσιο, σύμφωνα με το HRW, «μιας κουλτούρας ατιμωρησίας που ευδοκίμησε μετά την πτώση των Ταλιμπάν, η οποία εκπορεύεται από την επιθυμία για άμεσο έλεγχο της ασφάλειας με κάθε κόστος».

Ανάμεσα στους εμπλεκόμενους είναι ο πιο ισχυρός διοικητής της Κανταχάρ, ο πρώην επικεφαλής της υπηρεσίας Πληροφοριών του Αφγανιστάν και ένας βασικός κυβερνήτης στο Βόρειο Αφγανιστάν. Όλοι αρνούνται τις κατηγορίες που τους αποδίδονται.

Κάποιοι έχουν δεσμούς με τον πρώην πρόεδρο Χαμίτ Καρζάι, ο οποίος από το 2002 που ανέλαβε την εξουσία δήλωσε ότι η «ασφάλεια είναι η πρώτη του προτεραιότητα» και ότι «η δικαιοσύνη είναι πολυτέλεια για τώρα». Υπάρχουν επίσης πολλαπλοί δεσμοί με την αμερικάνικη κυβέρνηση και το στρατό, πέρα από τους δεσμούς που είναι απαραίτητοι για τα στρατεύματα που πολεμούν.

Όταν ο Ασαντουλάχ Χαλίντ, πρώην επικεφαλής της αφγανικής υπηρεσίας Πληροφοριών, τραυματίστηκε σοβαρά σε απόπειρα δολοφονίας του από τους Ταλιμπάν, ο Μπαράκ Ομπάμα και ο πρώην υπουργός Αμυνας Λέον Πανέτα τον επισκέφτηκαν στο αμερικάνικο νοσοκομείο όπου νοσηλευόταν, παραβλέποντας τη μακρά σειρά κατηγοριών εναντίον του για βιασμούς, απαγωγές, βασανιστήρια και παράνομες φυλακίσεις. Σημειωτέον ότι απόρρητη έκθεση της κυβέρνησης του Καναδά από το 2007 προειδοποιούσε πως οι «κατηγορίες για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τον Χαλίντ ήταν πολυάριθμες και συνεχείς», ενώ έγγραφο της αμερικάνικης πρεσβείας, που διέρρευσε, τον περιέγραφε ως «εξαιρετικά διεφθαρμένο και ανίκανο».

Ενας άλλος ευνοούμενος των Αμερικάνων, ο αστυνομικός διοικητής της Κανταχάρ Αμπντούλ Ραζίκ, φωτογραφήστηκε το 2014 αγκαζέ με έναν αμερικανό στρατηγό τριών αστέρων, ο οποίος τον εγκώμιασε για «τη βελτίωση της ασφάλειας στην πολιτική και πολιτιστική καρδιά του Νότιου Αφγανιστάν».

Ο Ραζίκ, από τη στιγμή που πήρε εξουσία στα χέρια του, βαρύνεται με πλήθος κατηγοριών για δολοφονίες χωρίς δίκη, για εξαφανίσεις και βασανιστήρια, κάποια από τα οποία περιγράφονται από το HRW με φρικιαστικές λεπτομέρειες. Το 2006, όταν ήταν ακόμη επικεφαλής μιας μονάδας της συνοριακής φρουράς, κατηγορείται για την απαγωγή και τη δολοφονία 16 αντρών σε αντίποινα για το θάνατο του αδελφού του. Από το 2011 που διορίστηκε αστυνομικός διοικητής της Κανταχάρ, ο ΟΗΕ έχει συγκεντρώσει ντοκουμέντα «συστηματικής χρήσης βασανιστηρίων» σε μονάδες της Αστυνομίας και της Ασφάλειας, ενώ η έκθεση του HRW παραθέτει πολυάριθμες περιπτώσεις αντρών που συνελήφθησαν από την αστυνομία της Κανταχάρ, τα ακρωτηριασμένα πτώματα των οποίων βρέθηκαν πεταμένα μέρες αργότερα.

Η έκθεση αναφέρεται επίσης λεπτομερώς στην εκτεταμένη διαφθορά, η οποία, σύμφωνα με το HRW, «έχει διαβρώσει την ασφάλεια και την εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση, ενώ γεμίζει τα χρηματοκιβώτια των διεφθαρμένων ισχυρών. Προσοδοφόρες συμφωνίες για εφοδιασμό και ασφάλεια επέτρεψαν σε κάποιους να διατηρούν πολιτοφυλακές με επίσημη κάλυψη και να πληρώνουν τους Ταλιμπάν αντί να προσπαθούν να τους νικήσουν, ενώ αξιωματούχοι της Ασφάλειας εμπλέκονται στην παραγωγή και στο εμπόριο ναρκωτικών».

Ο Αττα Μοχάμεντ Νουρ, ο ισχυρός κυβερνήτης της βόρειας επαρχίας Μπαλκ, είναι απ' αυτούς που έχουν αποκομίσει μεγάλα κέρδη από έργα του ΝΑΤΟ για την επέκταση των δυνάμεων ασφάλειας, τα οποία χρησιμοποιεί για να χρηματοδοτήσει τις πολιτοφυλακές του, που αριθμούν εκατοντάδες άντρες και εμπλέκονται σε πολυάριθμες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην επαρχία, αναφέρει η έκθεση.

Σύμφωνα με την έκθεση, «πρωτοβουλίες που έχουν δέχθεν αναληφθεί για τη χαλιναγωγή της διαφθοράς και άλλων παραβάσεων δεν έχουν αποφέρει ουσιαστικά κανένα αποτέλεσμα, για τους ίδιους λόγους που δεν έχει γίνει καμιά πρόοδος στην αντιμετώπιση της ατιμωρησίας. Επίσημα, οι ΗΠΑ υποστηρίζουν τα μέτρα ενάντια στη διαφθορά, ενώ την ίδια στιγμή προστατεύουν αξιωματούχους κατηγορούμενους για διαφθορά, που θεωρούνται ζωτικής σημασίας για την πολεμική προσπάθεια».

Είναι βέβαιο ότι μια ΜΚΟ και μάλιστα η γνωστή ΜΚΟ, που ουσιαστικά είναι «ενσωματωμένη» στην αμερικανική εξωτερική πολιτική, μεταφέρει μόνο μια αμυδρή και όσο το δυνατόν πιο ανώδυνη εικόνα των εγκλημάτων σε βάρος του αφγανικού λαού, για τα οποία ευθύνονται οι αμερικανονατοϊκοί εισβολείς και τα ντόπια ανδρείκελά τους. Αυτοί που έχυναν κροκοδείλια δάκρυα για τη στέρηση των δικαιωμάτων των γυναικών και την καταπίεση του αφγανικού λαού από τους «βάρβαρους» Ταλιμπάν. Πταίσματα μπροστά στις θηριωδίες που διαπράττονται εν γνώσει και με τη συνενοχή τους στο όνομα της «ασφάλειας» του Αφγανιστάν.

Δεν το βάζει κάτω ο Οτζαλάν. Δεν εννοούμε ότι συνεχίζει να αντιστέκεται, αλλά ότι συνεχίζει να πιέζει το κόμμα του να καταθέσει τα όπλα! Πριν από δύο σχεδόν χρόνια (το Μάρτη του 2013) ο «ιστορικός ηγέτης» των Κούρδων, ο οποίος παλαιότερα τους υποσχόταν ότι με τη φωτισμένη καθοδήγησή του θα τους οδηγήσει στην επιτυχία, έστειλε μήνυμα μέσα από τη φυλακή με τίτλο: «Ας σωπάσουν τα όπλα και ας κυριαρχήσει η πολιτική».

Ηταν η πρώτη φορά που ο «Απο» έλεγε κάτι τέτοιο, ζητώντας από τους Κούρδους μαχητές να καταθέσουν τα όπλα και να αποσυρθούν από τα τούρκικα εδάφη. Υποταγμένο «μεσσία» που παζαρεύει το τομάρι του τον είχαμε χαρακτηρίσει τότε (<http://www.eksegersi.gr/issue/725/Διεθνή/18926>). Ο-υποταγμένος-«μεσσίας»-παζαρεύει-το-τομάρι-του), ενθυμούμενοι τη γνωστή συνέντευξή του στο «Βήμα» το 1998 (<http://www.tovima.gr/relatedarticles/article/?aid=95569>), στην οποία χαρακτηριζε χαζούς τους Κούρδους και θεωρούσε δικό του επίτευγμα ό,τι αυτοί κατάφεραν όλα αυτά τα χρόνια!

Η σύλληψή του λίγους μήνες αργότερα (με την κατάπτυστη δωσιλογική βοήθεια που έδωσε η τότε ελληνική κυβέρνηση) αποκάλυψε πόσο μικρός ήταν αυτός ο ηγετίσκος. Από τότε κύλησε πολύ νερό στ' αυλάκι, με τον Οτζαλάν να εξακολουθεί (στρεβλά) να συμβολίζει τον αγώνα των Κούρδων για αυτοδιάθεση ακόμα κι όταν ήταν φανερό πως το μόνο που έκανε ήταν να παζαρεύει για το τομάρι του.

Η τελευταία του έκκληση, το Μάρτη του 2013, έπεσε στο κενό, καθώς οι συγκρούσεις μεταξύ ΡΚΚ και τουρκικού στρατού δεν αποφεύχθηκαν, παρά τη μεταξύ τους εκχειρία. Τον περασμένο Οκτώβρη, εντάθηκαν μάλιστα, ενόψει των συγκρούσεων στο γειτονικό Κομπάνι και της εχθρικής στάσης της Τουρκίας απέναντι στους Κούρδους που ήθελαν να περάσουν τα τουρκοσυριακά σύνορα για να πολεμήσουν πλάι στους Κούρδους της Συρίας.

Στην πρόσφατη ανακοίνωσή του προς την τουρκική βουλή, που μεταβιβάστηκε μέσω των εκπροσώπων του φιλοκουρδικού Λαϊκού Δημοκρατικού Κόμματος (ΗΔΡ) στην τουρκική κυβέρνηση, ο Οτζαλάν φέρεται να ζητά συνέδριο του ΡΚΚ με στόχο την κατάθεση των όπλων και την εφαρμογή δέκα σημείων για το κουρδικό ζήτημα.

Τα δέκα αυτά σημεία είναι:

1. Αναγνώριση της δημοκρατικής πολιτικής και των

παραχωρισμού της.

2. Αναγνώριση των εθνικών και τοπικών διαστάσεων της δημοκρατικής πολιτικής.

3. Νομικές και δημοκρατικές εγγυήσεις ελεύθερης υπηκοότητας στους Κούρδους.

4. Συνάφεια των δημοκρατικών πολιτικών με το κράτος και την κοινωνία.

5. Κοινωνικοοικονομικές διαστάσεις της διαδικασίας επίλυσης του Κουρδικού.

6. Επανεξέταση της σχέσης μεταξύ δημοκρατίας και ασφάλειας στην κατεύθυνση της προστασίας της δημόσιας τάξης και των ελευθεριών στο πλαίσιο της διαδικασίας επίλυσης.

7. Νομικές αποφάσεις και εγγυήσεις θεμάτων που σχετίζονται με τις γυναίκες, την κουλτούρα και την οικολογία.

8. Εγκαθίδρυση μίας πλουραλιστικής και δημοκρατικής συνεννόησης στην κατεύθυνση της αρχής και του ορισμού της (εθνικής) ταυτότητας.

9. Ορισμός μιας δημοκρατίας, κοινής πατρίδας και έθνους με δημοκρατικά κριτήρια, καθώς και αποκα-

τάσταση των νομικών και συνταγματικών εγγυήσεων μέσα σε ένα πλουραλιστικό και δημοκρατικό σύστημα.

10. Ενα νέο σύνταγμα με στόχο να συμπεριλάβει όλα αυτά τα δημοκρατικά βήματα και μετασχηματισμούς.

Ούτε λόγος, φυσικά, για το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης που σημαίνει δικαίωμα στον κρατικό αποχωρισμό για τους Κούρδους. Ούτε λόγος για την απελευθέρωση των κρατουμένων, ούτε καν για τον αποχαρακτηρισμό του κόμματός του, του ΡΚΚ, από «τρομοκρατική οργάνωση», κατηγορία που χρόνια τώρα το έχουν κατατάξει τόσο η Τουρκία όσο και το ΝΑΤΟ και η Ε.Ε! Περισσότερη... δημοκρατία ζητά ο Οτζαλάν και το δικαίωμα αυτοκαθορισμού των Κούρδων βάσει της καταγωγής τους (που είναι ατομικό δικαίωμα, σύμφωνα με το αστικό δίκαιο). Οποιος έχει πάει στην Τουρκία πρόσφατα θα έχει διαπιστώσει ότι οι Κούρδοι αυτό το έχουν ήδη κατακτήσει. Δεν φοβούνται πλέον να λένε ότι είναι Κούρδοι και το κουρδικό νέο έτος (Νεβρόζ) γιορτάζεται πλέον

εδώ και χρόνια νόμιμα στην Τουρκία.

Τι επιζητεί ο Οτζαλάν με την τελευταία παρέμβασή του; Να τον απελευθερώσουν κάποια στιγμή, όταν θα επιτευχθεί η πολυπόθητη συμφωνία, και να αναλάβει κάποιο ρόλο στο πλαίσιο αυτής της συμφωνίας. Ήδη, ανώτατα στελέχη του ΗΔΡ θέτουν ως όρο την απελευθέρωση του Οτζαλάν για την επίτευξη οποιασδήποτε «ειρηνευτικής διαδικασίας». Σύμφωνα με το σχέδιο που προτείνουν στον Ερντογάν, ο Οτζαλάν θα μπορέσει να παίξει το ρόλο του κατευναστή των Κούρδων, που θα συνεχίσουν να είναι καταπιεσμένοι πρώτα απ' όλα κοινωνικά, αφού οι περισσότεροι ζουν σε άθλιες συνθήκες, με μόνιμο συνοδοιπόρο τους τη φτώχεια και την ανεργία.

Γι' αυτό και από τα δέκα σημεία απουσιάζει κάθε αναφορά ενάντια στο πρόσφατο νομοσχέδιο που ενισχύει την αστυνομοκρατία στη χώρα. Το νομοσχέδιο προκάλεσε θυελλώδεις αντιδράσεις ακόμα και μέσα στην ίδια την τουρκική Βουλή με τις βουλευτικές του ΗΔΡ να το καταγγέλλουν σαν «αστυνομικό πραξικόπημα», που ιδρύει «αστυνομικό κράτος», από τη στιγμή που δίνει τόσες εξουσίες στους μπάτσους (συλλήψεις χωρίς ένταλμα, νομιμοποίηση πυροβολισμών κατά βίαιων διαδηλώσεων κτλ). Για τον Οτζαλάν, όμως, αυτά είναι μια «καυτή πατάτα» που δεν θέλησε καν να ακουμπήσει. Εμεινε στις γενικόλογες περί δημοκρατίας και καθάρισε.

ΗΠΑ: Απαλλάχτηκε ο μπάτσος δολοφόνος!

Εξι μήνες μετά από την εν ψυχρώ δολοφονία του 18χρονου αφροαμερικανού Μάικλ Μπράουν στο Φέργκιουσον της πολιτείας Μιζούρι των ΗΠΑ από το μπάτσο Ντάρντ Ουίλσον, η «έρευνα» του υπουργείου Δικαιοσύνης αποφάνθηκε: **ΑΘΩΟΣ ο δολοφόνος!**

Η δολοφονία του άοπλου Μπράουν τον περσινό Αύγουστο είχε διαπεράσει σαν ηλεκτρικό ρεύμα την αμερικάνικη κοινωνία προκαλώντας μεγάλες και πολλές φορές βίαιες διαδηλώσεις. Γι' αυτό και ο Ομπάμα υποσχέθηκε ότι θα δράσει για να σταματήσει η «αλόγιστη αστυνομική βία» και ότι θα «λάμψει η αλήθεια» με τη διεξαγωγή έρευνας από το υπουργείο Δικαιοσύνης.

Ο μπάτσος είχε ήδη απαλλαγεί με απόφαση του Μεγάλου Σώματος των Ενόρκων (grand jury), στο οποίο μεταβίβασε την υπόθεση ο τοπικός Εισαγγελέας Μακ Κούλοκ. Ο Κούλοκ μπορούσε να ασκήσει δίωξη στο μπάτσο αλλά δεν το έκανε. Το Μεγάλο Σώμα των Ενόρκων μπορούσε να στείλει το δολοφόνο στα δικαστήρια, όπως κάνει στην συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων μεταξύ 1.10.2009 και 30.9.2010 μόλις 11 αποφασίστηκαν από αυτό το σώμα, αλλά δεν το έκανε. Τώρα, ήρθε η ώρα του υπουργείου Δικαιοσύνης να βγάλει λάδι το δολοφόνο μπάτσο! Η υπόθεση έκλεισε με ένα κείμενο εκατό σελίδων μακριά από τις δικαστι-

κές αίθουσες. Από δικαιοσύνη άλλο τίποτα στη χώρα του αμερικάνικου ονείρου!

Σαν αντίβαρο στην προκλητική αυτή απόφαση, το υπουργείο Δικαιοσύνης συνέταξε μία έκθεση στην οποία παραδέχεται τις ρατσιστικές διακρίσεις σε βάρος των Αφροαμερικανών από την αστυνομία του Φέργκιουσον. Εδωσε μάλιστα και στατιστικά στοιχεία που το αποδεικνύουν. Ο υπουργός Δικαιοσύνης, Ερικ Χόλτερ, μαύρος κι αυτός, γεννημένος στο Μπρονξ και πρώην μέλος της αφροαμερικάνικης κοινότητας φοιτητών, όταν φοιτούσε στο πανεπιστήμιο Κολούμπια, ο οποίος δήλωνε εμπνευσμένος από την αυτοβιογραφία του Μάλκολμ Χ, τα είπε όμως χύμα και τσουβαλάτα! Μίλησε για την υπερβολική βία που ασκείται κατά των Αφροαμερικανών, σημειώνοντας ότι μόνο αυτοί δέχονται επιθέσεις από τα σκυλιά των αστυνομικών, και δήλωσε ότι δεν

Στο πρόσωπο της Χαμάς στοχοποιείται συνολικά η Αντίσταση

Εξι μήνες μετά τη λήξη της ισραηλινής εισβολής στη Γάζα η κατάσταση στην περιοχή είναι χειρότερη από ποτέ. Το χάος και ο όλεθρος που έσπειραν τα βομβαρδιστικά και το πυροβολικό των σιωνιστών, πέρα από τους 2.200 νεκρούς και τους 11.000 τραυματίες, άφησαν πίσω τους δεκάδες χιλιάδες άστεγες οικογένειες αλλά και την ολοκληρωτική καταστροφή των υποδομών ύδρευσης και ηλεκτροδότησης σε ολόκληρες συνοικίες των πόλεων της Γάζας, βυθίζοντας στην εξαθλίωση και στον αργό θάνατο τον παλαιστινιακό λαό.

Τους μήνες που ακολούθησαν την εισβολή οι σιωνιστές δεν χαλάρωσαν στο ελάχιστο τον αποκλεισμό της περιοχής, παρά το γεγονός ότι η χαλάρωση του αποκλεισμού ήταν μέσα στη συμφωνία εκκευρίας μεταξύ της Παλαιστινιακής Αντίστασης και της ισραηλινής κυβέρνησης. Από τη μεριά της, η στρατιωτική χούντα της Αιγύπτου, σε στενή συνεργασία με τους σιωνιστές, έχει επιβάλλει επίσης πλήρη αποκλεισμό της Γάζας, κλείνοντας συστηματικά το συνοριακό πέρασμα ανάμεσα στις δύο πλευρές και καταστρέφοντας τα τούνελ που συνέδεαν τη Γάζα με την Αίγυπτο, τα οποία αποτελούσαν γραμμή ζωής για τους Παλαιστίνιους της Γάζας μετά την έναρξη του αποκλεισμού της από τους σιωνιστές το 2007. Παράλληλα, η προδοτική κλίκα του Αμπάς, που έχει κάτσει στο σβέρκο του παλαιστινιακού λαού, αρνείται να δώσει τα χρήματα που προορίζονται για την ανοικοδόμηση της Γάζας, δεσμεύοντάς τα και θέτοντας ως όρο για την παροχή βοήθειας στη Γάζα την απόλυση των δημόσιων υπάλληλων που έχουν διοριστεί επί Χαμάς και την αντικατάστασή τους από ανθρώπους που θα επιλέξει

αυτή, εστιάζοντας κυρίως στον τομέα της ασφάλειας.

Από την έναρξη του αποκλεισμού, η καταστροφή από τις αλληπάλληλες επιθέσεις των σιωνιστών στη Γάζα δεν έχει ουσιαστικά αποκατασταθεί, με αποτέλεσμα την πλήρη κατάρρευση των πολιτικών υποδομών σήμερα. Βασική επιδίωξη των σιωνιστών και των συνεργατών τους είναι η δημιουργία συνθηκών ασφυξίας στη Γάζα, που θα οδηγήσουν τη διοίκηση της Χαμάς στην κατάρρευση. Αυτό που δεν πέτυχαν οι στρατιωτικές εισβολές ευελπιστούν ότι θα το πετύχει η πείνα, η εξαθλίωση, οι δυσβάσταχτες συνθήκες ζωής.

Τον ίδιο στόχο υπηρετεί και η στοχοποίηση της Χαμάς από τη στρατιωτική χούντα της Αιγύπτου και τα ελεγχόμενα απ' αυτήν ΜΜΕ. Ενα μήνα μετά τον χαρακτηρισμό από αιγυπτιακό Δικαστήριο Επείγουσών Υποθέσεων ως «τρομοκρατικής οργάνωσης» των Ταξιαρχιών Ιζεντίν Αλ Κασάμ, της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς, που σήκωσε το

μεγαλύτερο βάρος της ένοπλης αντίστασης στους τελευταίους πολέμους που εξαπέλυσαν οι σιωνιστές εναντίον του παλαιστινιακού λαού στη Γάζα, ήρθε η σειρά της Χαμάς. Το Σάββατο 28 Φλεβάρη, το ίδιο δικαστήριο χαρακτήρισε «τρομοκρατική οργάνωση» και τη Χαμάς, με την κατηγορία ότι βρίσκεται πίσω από τις επιθέσεις εναντίον του αιγυπτιακού στρατού στο Σινά, παρά το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της δίκης δεν κατατέθηκε το παραμικρό στοιχείο από την πολιτική αγωγή που να αποδεικνύει κάτι τέτοιο.

Και στις δύο περιπτώσεις το συγκεκριμένο δικαστήριο εκτελούσε διατεταγμένη υπηρεσία, γεγονός που επιβεβαιώνεται από τη δήλωση που έκανε στις 4 Μάρτη ο αιγύπτιος υπουργός Δικαιοσύνης Μαχφούζ Σαμπέρ, σύμφωνα με την οποία μετά τη χαρακτηρισμό της Χαμάς ως «τρομοκρατικής οργάνωσης» και συνεπώς επικίνδυνης για την εθνική ασφάλεια της Αιγύπτου, τα μέλη της που βρίσκονται στην Αίγυπτο θα συλληφθούν και τα περιουσι-

ακά της στοιχεία θα κατασχεθούν. Ο υπουργός της χούντας διευκρίνισε ότι η κυβέρνηση δε θα υποβάλει έφεση κατά της δικαστικής απόφασης, που σημαίνει ότι αυτή καθίσταται άμεσα εκτελεστή.

Είναι ολοφάνερο ότι στόχος της στρατιωτικής χούντας είναι στο όνομα της Χαμάς να χτυπήσει συνολικά την Παλαιστινιακή Αντίσταση, λύνοντας ταυτόχρονα τα χέρια των σιωνιστών για να δικαιολογούν τις επιθέσεις τους εναντίον του παλαιστινιακού λαού στο πλαίσιο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας».

Η απόφαση του αιγυπτιακού δικαστηρίου προκάλεσε μεγάλες πορείες αλληλεγγύης προς τη Χαμάς στη Γάζα, ενώ όλες οι οργανώσεις της Πα-

λαιστινιακής Αντίστασης στη Γάζα καταδίκασαν την δικαστική απόφαση και δήλωσαν ότι η Χαμάς αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του λαού και της Αντίστασης. Οι σιωνιστές από τη μεριά τους, μέσω δηλώσεων του Λίμπερμαν, χαιρέτισαν την απόφαση του δικαστηρίου και ζήτησαν την έκδοση δικαστικής απόφασης που θα χαρακτηρίζει ως τρομοκράτες όλους τους αραβοϊσραηλινούς που δηλώνουν την αντίθεσή τους στο σιωνισμό.

Η Χαμάς μέσω του εκπροσώπου της Αμπού Ζούχρι καταδίκασε την απόφαση του δικαστηρίου και κάλεσε την αιγυπτιακή χούντα να αναζητήσει στο εσωτερικό της χώρας τις αιτίες της κρίσης και όχι σε παλαιστινιακό έδαφος.

Ουκρανία

Σκληρά μέτρα λιτότητας κατ' εντολήν του ΔΝΤ

Τη δραστική περικοπή των συντάξεων και τον τριπλασιασμό της τιμής της ενέργειας περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το πρώτο πακέτο των σκληρών μέτρων λιτότητας που ενέκρινε η ουκρανική βουλή στις 2 Μάρτη κατ' εντολή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ως προϋπόθεση για την εκταμίευση τις επόμενες μέρες ενός τμήματος του δανείου των 17,5 δισ. δολαρίων που προβλέπεται να χορηγήσει το ΔΝΤ στην Ουκρανία μέσα σε δύο χρόνια.

Συγκεκριμένα, οι συντάξεις περικόπτονται κατά 15%, ενώ αναστέλλεται η συνταξιοδότηση όσων εργάζονται σε εφορίες, τελωνεία και ρυθμιστικά σώματα. Παράλληλα, αυξάνονται τα χρόνια εργασίας για συνταξιοδότηση σε επικίνδυνες και βαριές βιομηχανίες από 20 σε 25 χρόνια για τους άντρες και από 15 σε 20 για τις γυναίκες.

Η κρατική χρηματοδότηση στην εταιρία φυσικού αερίου Naftogaz μειώνεται κατά 5,8% για το 2015 και υπερδιπλασιάζεται η τιμή του φυσικού αερίου για τα νοικοκυριά. Συγκεκριμένα, η τιμή του φυσικού αερίου για θέρμανση αυξάνεται κατά 230%, στα 132 δολάρια περίπου για 1000 κυβικά μέτρα, ενώ η τιμή του για μαγείρεμα και ζεστό νερό εκτοξεύεται από τα 43 στα 263 δολάρια για 1000 κυβικά μέτρα.

Με τον επίσημο πληθωρισμό στο 28% και τον πραγματικό πολύ παραπάνω, με την κατακράδα του εθνικού νομίσματος γρίβνα, που έχει χάσει το 80% της αξίας του από την άνοξη του 2014 που ξέσπασε ο πόλεμος στην

ανατολική Ουκρανία και με την κατακόρυφη αύξηση των επιτοκίων μέσα σε δύο μήνες, από 14% σε 19% και πρόσφατα σε 30%, τα νέα σκληρά μέτρα λιτότητας θα ρίξουν στα βάραθρα το ήδη εξαθλιωμένο βιοτικό επίπεδο των λαϊκών στρωμάτων και ταυτόχρονα πολλές οικογένειες που έχουν πάρει δάνεια κινδυνεύουν να χάσουν τα σπίτια τους.

Και είναι μόνο η αρχή. Γιατί μέχρι στιγμής υπολογίζεται ότι η χρεωκοπημένη ουκρανική οικονομία χρειάζεται συνολικά δάνεια ύψους 40 δισ. για τη διετία 2015 - 16, που αναπόφευκτα θα συνοδεύονται από νέα πακέτα μέτρων λιτότητας. Πόσο μάλλον αν ο πόλεμος στην ανατολική Ουκρανία συνεχίζεται, η οικονομική κρίση βαθύνει και συνεπώς οι δανειακές ανάγκες αυξάνονται.

Και επειδή ο εθνικισμός και ο αντικομμουνισμός (που συνδέεται με τη Ρωσία) είναι ισχυρό όπλο στο οπλοστάσιο της κυβέρνησης του Κιέβου προκειμένου να περιορίσει τις λαϊκές αντιδράσεις στα σκληρά μέτρα λιτότητας, ο ουκρανός υπουργός Δικαιοσύνης Πάβελ Πετρένκο ανακοίνωσε στις 3 Μάρτη ότι είναι έτοιμο και θα κατατεθεί άμεσα στη βουλή νομοσχέδιο που θα απαγορεύει πολιτικά κόμματα και οργανώσεις που υποστηρίζουν την κομμουνιστική ιδεολογία.

υπάρχει άλλη εξήγηση για το φαινόμενο εκτός από το ρατσισμό! Για το δολοφόνο μπάτσο δεν είπε κουβέντα. Απλά χαρακτήρισε «τραγικό» το περιστατικό!

Ο Ουίλσον δεν είναι ο μόνος μπάτσος που σκότωσε και απαλλάχτηκε χωρίς να κάτσει στο σκαμνί. Ο Ντάνιελ Πανταλέο, που δολοφόνησε με κεφαλοκλείδωμα τον αφροαμερικανό Ερικ Γκάρνερ τον περασμένο Ιούλη, απαλλάχτηκε κι αυτός λίγο αργότερα, παρά το βεβαρημένο με βίαιες συμπεριφορές παρελθόν του.

Η αστυνομική βία συνεχίστηκε έκτοτε. Δυο μέρες πριν την απαλλαγή του Ουίλσον, ένας 12χρονος έπεφτε νεκρός από τα πυρά ενός άλλου μπάτσου. Ο 12χρονος Ταμίρ Ράις έκανε το λάθος να κρατάει ξύλινο όπλο. Την περασμένη Κυριακή, τρεις μπάτσοι στο Λος Άντζελες σκότωσαν έναν άστεγο κατόπιν λογομαχίας σε μια φτωχή συνοικία κοντά στο κέντρο της πόλης. Ήταν ύποπτος κλοπής και ως άστεγο άξιζε να τον κάνουν «σουρωτήρι».

Αυτά τα «μεμονωμένα» περιστατικά και η ατιμωρησία των μπάτσων δολοφόνων σε ένα συμπέρασμα και μόνο οδηγούν. Η Δικαιοσύνη δεν είναι τυφλή, είναι ταξική. Το χρώμα, η εμφάνιση και το ντύσιμο των διαχειριστών της αστικής εξουσίας δε θα πρέπει να μας μπερδεύουν ώστε να πιστεύουμε στα λόγια τους. Οι πράξεις έχουν σημασία και τα συμφέροντα που εξυπηρετούν όλοι αυτοί οι υπηρέτες των καπιταλιστών, που εξαντλούν την αγγιότητά τους στους αδύναμους.

Συρρικνώνεται με ταχύ ρυθμό ο αφγανικός στρατός

Μια απόρρητη έκθεση του αμερικάνικου στρατού, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 3 Μάρτη ανατρέπει τους ισχυρισμούς του Λευκού Οίκου και των εταίρων του για το ετοιμοπόλεμο του αφγανικού στρατού και την ικανότητά του να συνεχίσει τον πόλεμο εναντίον των Ταλιμπάν και να εγγυηθεί την ασφάλεια της χώρας μετά την αποχώρηση του μεγαλύτερου μέρους των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων κατοχής μέχρι το τέλος του 2014.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Reuters» (3/3/15) που αναφέρεται στην έκθεση αυτή, ο αριθμός των δυνάμεων του αφγανικού στρατού μειώθηκε απότομα στη διάρκεια του 2014 εξαιτίας των λιποταξιών και των απωλειών, γεγονός που προσφέρει νέα στοιχεία στην αντιπαράθεση σχετικά με την προγραμματισμένη αποχώρηση των αμερικάνικων στρατευμάτων από το Αφγανιστάν.

Συγκεκριμένα, από το Φλεβάρη μέχρι το Νοέμβριο του 2014, ο αριθμός των αφγανών στρατιωτών μειώθηκε κατά 15.636 ή κατά 8,5% και έπεσε στις 169.203 χιλιάδες, στο χαμηλότερο αριθμό από τον Αύγουστο του 2011. Η μείωση αυτή οφείλεται από τη μια στις βαριές απώλειες που υπέστη ο αφγανικός στρατός στη διάρκεια του 2014, που ήταν η πιο πολύνεκρη χρονιά από την έναρξη του πολέμου εναντίον των Ταλιμπάν το 2011. Και από την άλλη στο μεγάλο αριθμό λιποταξιών, χρόνιο πρόβλημα του αφγανικού στρατού, καθώς πολλοί Αφγανοί παρουσιάζονται στο στρατό, περιμένουν να πάρουν τον πρώτο μισθό ή κάποιους μισθούς (ανάλογα με τις ανάγκες τους) και στη συνέχεια λιποτακτούν παίρνοντας συχνά μαζί τους και το όπλο τους. Λόγω των μεγάλων απωλειών το 2014 και της μειούμενης αμερικάνικης στρατιωτικής υποστήριξης στο πεδίο της μάχης, η τάση αυτή (για λιποταξία) ενισχύεται συνεχώς, με αποτέλεσμα να είναι πολύ δύσκολο να αναπληρωθεί το κενό που δημιουργείται. Και επειδή η αμερικάνικη στρατηγική στο Αφγανιστάν εξαρτάται από την ικανότητα του αφγανικού στρατού να συνεχίσει τον πόλεμο εναντίον των Ταλιμπάν, τόσο η αφγανική κυβέρνηση όσο και το Κογκρέσο πιέζουν να επιβραδυνθεί η αποχώρηση των αμερικάνικων στρατευμάτων.

στο ψαχνό

Συνέχεια ναι, τομή όχι

Ας βγάλουμε την αχλύ της προπαγάνδας από τις ειδήσεις των τελευταίων ημερών για να δούμε την ουσία τους. Την ουσία του παζαριού που γίνεται μεταξύ Αθήνας, Βερολίνου, Φρανκφούρτης, Βρυξελλών και Ουάσινγκτον.

Αυτό που παζαρεύεται είναι η παραχώρηση δανεικών στην Αθήνα, προκειμένου να αποπληρώσει τα παλαιότερα δάνεια που τρέχουν. Τα δανεικά θα προέλθουν σ' αυτή τη φάση από τη δεύτερη δανειακή σύμβαση, που παρατάθηκε για τέσσερις μήνες προκειμένου να ολοκληρωθεί (αυτό προϋποθέτει ολοκλήρωση της αξιολόγησης από την τρόικα, επί τη βάσει των στόχων του Μνημονίου), ενώ πρέπει από τώρα να ετοιμαστεί μια τρίτη δανειακή σύμβαση, προκειμένου να εξασφαλιστεί η εξόφληση των παλαιών δανείων από τον προσεχή Ιούλη και μετά.

Επισήμως το μέγαρο Μαξίμου έχει παραδεχτεί ότι θέλει να συνάψει μια τρίτη δανειακή σύμβαση, την οποία μέχρι πρότινος αρνιόταν (εννοείται προπαγανδιστικά). Πλέον έχει εγκαταλειφθεί και το «χωρίς όρους» και έχει αντικατασταθεί από το «όχι ετεροβαρείς όρους», όπως λέει το Μαξίμου, ή «όχι υφισιακά μέτρα», όπως λέει ο Βαρουφάκης.

Γίνεται να πάρεις δάνειο χωρίς «φιλά γράμματα» στη δανειακή σύμβαση; Γίνεται να πάρεις δάνειο χωρίς όρους; Ασφαλώς όχι και δεν χρειάζεται να το συζητήσουμε. Ποιος επιβάλλει τους όρους; Ο δανειστής, φυσικά. Βεβαίως, έχει κάποιο λόγο και ο δανειζόμενος. Κι όταν ο δανειζόμενος είναι κράτος, που συμμετέχει στην ίδια νομισματική ένωση με τον δανειστή, πρέπει να γίνει και κάποιο παζάρι.

Σ' αυτό το παζάρι η κάθε πλευρά προσέρχεται με το «στρατό» της. Δεν εννοούμε τους υπουργούς και τους τεχνοκράτες που κάνουν το παζάρι, αλλά τη δύναμη του κεφαλαίου που η κάθε πλευρά εκπροσωπεί. Αλλιώς είναι να διαπραγματεύεται ένα δάνειο η Ιταλία και αλλιώς η Ελλάδα.

Οι δανειστές του ελληνικού κράτους -είτε πρόκειται για την Ευρωζώνη είτε για το ΔΝΤ- θέτουν ως όρους το γνωστό δίπολο: σκληρή δημοσιονομική λιτότητα, συνοδευόμενη και από ιδιωτικοποιήσεις, και κινεζοποίηση του ελληνικού λαού, που συνάπτεται με τη σκληρή λιτότητα. Αυτούς τους όρους θέτουν μέχρι τώρα, αυτούς θα θέσουν και στη διαπραγμάτευση για την τρίτη δανειακή σύμβαση. Δεν το κρύβουν, ενώ στις ενστάσεις που ακούγονται απαντούν με τον κυνισμό ενός Σόιμπλε: «Δεν σας βάλαμε εμείς με το ζόρι σε πρόγραμμα, αν δε θέλετε μπορείτε να αναζητήσετε αλλού δανεικά».

Μέχρι τώρα, τρεις διαδοχικές κυβερνήσεις (Παπανδρέου, Παπαδήμου, Σαμαρά), στις οποίες πήραν μέρος τέσσερα κόμματα (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ, ΔΗΜΑΡ) ακολούθησαν αυτή τη γραμμή. Οι κατηγορίες που αντιμετώπισαν ήταν πως τους «κρατούσαν» οι δανειστές και γι' αυτό δεν έκαναν διαπραγμάτευση. Αυτός ο μύθος διαλύθηκε τον πρώτο κιόλας μήνα της νέας κυβέρνησης. Η τέταρτη κατά σειρά κυβέρνηση (Τσίπρα) και δύο ακόμη κόμματα (ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ) ακολουθούν την ίδια γραμμή.

Σε λίγες μέρες θα μάθουμε τα πρώτα μέτρα της νέας μνημονιακής περιόδου. Τα μικρομερεμέτια που πιθανόν υπάρξουν δε θ' αλλάξουν καθόλου το χαρακτήρα της μνημονιακής πολιτικής. Συνέχεια θα υπάρξει, τομή όχι.

Βάζοντας έτσι το ζήτημα (η ζωή επιβεβαίωσε πλέον ότι μόνο έτσι πρέπει να τίθεται), εκείνο που απομένει είναι να βρούμε το ταξικό «διά ταύτα». Τέρμα πια στις αυταπάτες, στις αναθέσεις, στην αναζήτηση μεσσιών. Για ν' αλλάξει το παραμικρό χρειάζονται ταξικοί αγώνες. Για να διαγραφεί ένα διαφορετικό μέλλον χρειάζεται ταξική, επαναστατική πολιτική οργάνωση.

Όλοι στην πρώτη σειρά χειροκροτούν τον αρχηγό (γι' αυτό κάθονται εκεί, άλλωστε), πλην ενός, ο οποίος μέχρι τις εκλογές ξεπερνούσε όλους τους υπόλοιπους σε χειροκρότημα. Ο Αλέξης Μητρόπουλος αποφεύγει επιδεικτικά να χειροκροτήσει τον Τσίπρα. Έχει το ένα χέρι κάτω και με το άλλο κρατάει το πηγούνι του, για να κάνει προφανή την άρνησή του να χειροκροτήσει. Περίμενε, βλέπετε, να πάρει κι αυτός ένα υπουργείο. Το είχε σίγουρο. Προβεβλημένη τηλεοπτική περσόνα, υπερασπίστηκε με όλα τα μέσα την προεδρική γραμμή και ήταν απ' αυτούς που έβαζαν «πάγο» στις θέσεις των Λαφαζανικών. Και τώρα αισθάνεται σαν τον Ιησού στο σταυρό: «αντί του μάννα χολή...». Μαθημένος χρόνια σ' αυτά τα κόλπα, δεν ξεπερνά κάποια όρια. Στέλνει τα μηνύματά του και περιμένει. Γιατί ακόμη και το πρώτος αντιπρόεδρος της Βουλής, κάτω από την Κωνσταντοπούλου, δεν χωνεύεται με τίποτα...

KONTRES

Πατριωτικά

Ο Μπαρουφάκης θα προσφέρει υπηρεσίες στον ελληνικό λαό. Καθώς δεν ξέρει καλά την πολιτικάντικη ρεφορμιστική γλώσσα, λέει κάποια πράγματα με τ' όνομά τους και θα βοηθήσει να φύγουν οι τσίμπλες από τα μάτια μια ώρα γρηγορότερα. Όταν, ας πούμε, λέει ότι είναι **πατριωτικό καθήκον** να πληρώνουμε τους φόρους, ακόμα κι αν διαφωνούμε, όπως με τον ΕΝΦΙΑ, αφήνοντας μάλιστα ανοιχτό το ενδεχόμενο να παραμείνει ο ΕΝΦΙΑ και το 2015, θα πρέπει να τον ευχαριστήσουμε για τον πολιτικό κυνισμό του. Όσο να 'ναι βοηθάει...

Στόχος το ξεμπρόστιασμα

Ο Παπαδημούλης, μολονότι ξέρει πως αυτή η στάση του δημιουργεί προβλήματα στον Τσίπρα, επιμένει δημόσια ότι η κυβέρνηση πρέπει να φέρει τη συμφωνία για την παράταση του Μνημονίου στη Βουλή. Μπορεί να μην είναι νομικά υποχρεωτικό, λέει, είναι όμως πολιτικά υποχρεωτικό, γιατί εμείς κατηγορούσαμε τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ ότι κυβερνούσαν με ΠΝΠ και κατεπείγοντα.

Σίγουρα είναι δυσареστημένος με τον Τσίπρα που δεν τον έκανε επίτροπο (διακαής του πόθος) προεδροποιώντας τον Αβραμόπουλο. Παράλληλα, όμως, επιδιώκει να ξεμπροστιάσει τους «διαφωνούντες», οι οποίοι επιδιώκουν «να πιάσουν πόρτα για το χειμώνα». Αν η επέκταση του Μνημονίου πήγαινε για ψήφιση στη Βουλή, τα γκεσέμια του «αριστερού ρεύματος» (Λαφαζάνης-Στρατούλης) θα ήταν υποχρεωμένα να την υπερψηφίσουν για να παραμείνουν υπουργοί, οπότε θα συμπαρέσυραν και τους βουλευτές που ελέγχουν και θα δεσμεύονταν όλοι μαζί.

Η δικαίωση του Δάνη

Μεγάλη δικαίωση θα πρέπει να αισθάνθηκε ο (lor)Δάνης Τζαμτζής, ακούγοντας την τέως (δυστυχώς ο Δάνης δεν επανεκλέχτηκε βουλευτής) συνάδελφό του Ολγα Γεροβασίλη, τσιπρική κατά τα άλλα, να υψώνει το ανάστημά της στον

πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ και πρωθυπουργό, που επέπληξε τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που έκαναν αίτηση να πάρουν το επίδομα αυτοκινήτου.

«Αισθάνθηκα πάρα πολύ άσχημα όταν έμαθα ότι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ανέδειξαν κάτι αδιανόητο, λέγοντας ότι είμαστε φτωχοί να παίρνουμε 6.000 ευρώ, ζητώντας και άλλα 400» είπε ο Τσίπρας. «Οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δεν παίρνουν 6.000 ευρώ, το 40% πηγαίνει στο κόμμα. Θα βρεθεί πάντως μια λύση που θα είναι λογική στο θέμα με τα βουλευτικά αυτοκίνητα. Οι βουλευτές κάνουν πολλά χιλιόμετρα ας μην είμαστε υπερβολικοί», του απάντησε η Γεροβασίλη. Κι όμως, όταν ο Δάνης είχε πει πως ξέρει βουλευτές που ξεραίνουν το σκατό τους και το κάνουν παξιμάδι, είχαν πέσει να τον φάνε (και οι συριζαίοι).

Ιμπεριαλιστικός κυνισμός

Άρθρο για το Project Syndicate έγραψε ο σοσιαλδημοκράτης υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας Φρανκ-Βάλτερ Στάινμαγιερ, με τίτλο «Ποιο είναι το DNA της γερμανικής εξωτερικής πολιτικής;». Παρά τη διπλωματική γλώσσα που χρησιμοποιεί, δεν αποφεύγει να πετάξει με κυνισμό την απειλή στους «εταίρους» της Γερμανίας στην ΕΕ και την Ευρωζώνη: «Πάνω απ' όλα, πρέπει να αποτρέψουμε ένα στρατηγικό δίλημμα που θα υποχρέωνε τη Γερμανία να αποφασίσει ανάμεσα στην ανταγωνιστικότητά της σε έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο και την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Η Ευρώπη πρέπει να επωφελείται της γερμανικής ισχύος, ακριβώς όπως επωφελούμαστε εμείς της ευρωπαϊκής ισχύος».

Αυτό σε ελεύθερη απόδοση μπορεί να γραφτεί ως εξής: η Γερμανία δεν σας έχει ανάγκη, ενώ εσείς έχετε ανάγκη τη Γερμανία. Μην μας αναγκάσετε να εγκαταλείψουμε την ΕΕ και την Ευρωζώνη για να διεκδικήσουμε μό-

νοι μας αυτό που μας αναλογεί σε διεθνές επίπεδο. Γι' αυτό κόψτε τις αντιγερμανικές κορόνες και... αράξτε στα κιλά σας.

Η ουσία

Αφήνοντας το εγχώριο πολιτικό παιχνίδι, τις δηλώσεις και τις αντιδηλώσεις που το συνοδεύουν, ας δούμε την ουσία, έτσι όπως καταγράφεται μέσα από τα επίσημα (και νομικά δεσμευτικά) κείμενα. Από τα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας ο Βαρουφάκης υπέγραψε απόφαση για επιστροφή των περίπου 11 δισ. ευρώ από το ελληνικό ΤΧΣ στο EFSF, που θα τα διακρατεί πλέον, σύμφωνα με την απόφαση του Eurogroup της 20ής Φλεβάρη. Την Παρασκευή 27 Φλεβάρη, το ΔΣ του EFSF ενέκρινε με κάθε επισήμότητα την τετράμηνη παράταση της κύριας δανειακής σύμβασης. Αυτό σημαίνει ότι έχει ήδη υπογραφεί η παράταση από τον υπουργό Οικονομικών, τον διοικητή της ΤτΕ και τη διευθύνουσα σύμβουλο του ΤΧΣ (άλλο αν δε δόθηκε στη δημοσιότητα). Επομένως, οι ιμπεριαλιστές δανειστές δε ζήτησαν από την κυβέρνηση να περάσει και με νόμο την παράταση της δανειακής σύμβασης. Τους αρκούν οι υπογραφές του Βαρουφάκη, του Στουρνάρα και της Ζακελλαρίου.

Ουσία είναι επίσης η επισήμανση που κάνει στην ανακοίνωσή του το EFSF, ότι τα 1,8 δισ. ευρώ που είναι η τελευταία δόση του δανείου από το EFSF και τα 1,9 δισ. από τα κέρδη των ελληνικών ομολόγων που διακρατεί το ευρωσύστημα θα αποδεσμευτούν μόνο εφόσον η Ελλάδα ολοκληρώσει επιτυχώς την αξιολόγηση της «τρέχουσας διευθέτησης». Αυτό, βέβαια, είναι δεδομένο από την ίδια τη δανειακή σύμβαση και περιλαμβάνεται στην απόφαση του Eurogroup, όμως η διοίκηση του EFSF (ο γερμανός Κλάους Ρέγκλινγκ δηλαδή) έκρινε σκόπιμο να το επαναλάβει/υπενθυμίσει, για πολιτικούς λόγους.

Αποκαλυπτήρια

Τρίτη, 2 Μάρτη. Δυο ανακοινώσεις με διαφορά ελάχιστων ωρών.

Η πρώτη: «Παράταση της δανειακής σύμβασης δεν συνεπάγεται καμία παράταση του Μνημονίου. Το Μνημόνιο έχει ήδη καταργηθεί αφού **το περίφημο “τρέχον πρόγραμμα” δεν προβλέπεται ότι “θα ολοκληρωθεί επιτυχώς”**». Non paper του μεγάρου Μαξίμου, απ’ αυτά που εκδίδει καθημερινά το μουσολινικό επιτελείο του Παππά.

Η δεύτερη: «Το Μνημόνιο είναι ένα ξεχωριστό και αυτόνομο έγγραφο, όμως συνδέεται με τη δανειακή σύμβαση. **Καμία εκταμίευση δόσης στήριξης δεν είναι δυνατό να γίνει χωρίς συμμόρφωση με το Μνημόνιο**, το οποίο αξιολογείται από τους θεσμούς». Ανακοίνωση του EFSF.

Δεν χρειαζόταν, βέβαια, η ανακοίνωση του EFSF. Το Μαξίμου διαψεύδεται από την ανακοίνωση-απόφαση του Eurogroup στις 20 του Μάρτη: «Ο σκοπός της παράτασης αυτής είναι η επιτυχής ολοκλήρωση της αξιολόγησης στη βάση των όρων της τρέχουσας διευθέτησης (...) Μόνον η έγκριση της **ολοκλήρωσης της αξιολόγησης του παραταθέντος προγράμματος από τους θεσμούς** θα επιτρέπει με τη σειρά του την οποιαδήποτε εκταμίευση της εναπομείνουσας δόσης από το τρέχον πρόγραμμα του ETXΣ και την μεταφορά των κερδών του 2014 από το πρόγραμμα SMP».

Μια απλή σύγκριση των όσων αναφέρει η απόφαση του Eurogroup με τα όσα λέει το non paper του Μαξίμου αρκεί. Γι’ αυτό εμείς μιλάμε για μουσολινικού τύπου προπαγάνδα. Όμως, φαίνεται πως στους «θεσμούς» επικρατεί πλέον άλλο πνεύμα. Δείχνουν αποφασισμένοι να παρεμβαίνουν αμέσως και να ξεσκεπάζουν τη συριζαϊκή προπαγάνδα. Γι’ αυτό και το EFSF έκανε αυτή την ασυνήθιστη κίνηση να υπενθυμίσει με ανακοίνωσή του τα συμφωνηθέντα.

Καραγκιοζάκος

Τη δόξα του караγκιόζη εζήλωσε ο αναπληρωτής υπουργός Δ. Στρατούλης και πουλάει τζάμπα μαγκιά: «Εγώ ως υπουργός δεν στέλνω τίποτα στους θεσμούς. Αν κάποια έχουν κόστος τότε θα μιλήσει ο Βαρουφάκης. Εγώ δεν μιλάω με θεσμούς, εκείνοι είναι αρμόδιοι», είπε σε τηλεοπτική του συνέντευξη στον ΑΝΤ1, στην οποία επανέλαβε για πολλοστή φορά το προεκλογικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, σα να πρόκειται να εφαρμοστεί. Οσο για τις δεσμεύσεις του Μνημονίου, τις οποίες προσυπέγραψε η κυβέρνηση στην οποία συμμετέχει, αυτές θα τηρηθούν μεν αλλά ο Στρατούλης δε θα συζητά με την τρόικα, θα συζητά ο Βαρουφάκης! Όταν, βέβαια, ήρθε η ώρα να μιλήσει για τη 13η σύνταξη, απάντησε ότι η θεσμοθέτησή της δεν βιάζει, γιατί θα δοθεί το Δεκέμβρη!

Καριέρες

Τον λέμε -και δικαίως- Μπαρουφάκη, αλλά δεν είναι μπαρούφα ό,τι λέει. Όταν επισημαίνει ότι «ο Λαπαβίτσας έχει χτίσει καριέρα πάνω σε αυτή τη θεωρία» (της εξόδου από το ευρώ) έχει δίκιο. Ο ίδιος, βέβαια, έχει χτίσει τη δική του καριέρα πάνω σε άλλες θεωρίες (την αγιοποίηση του ΔΝΤ, για παράδειγμα), αλλά εν προκειμένω θα μας απασχολήσει ο Λαπαβίτσας. «Για να νικήσει τη λιτότητα η Ελλάδα πρέπει να ελευθερωθεί από το ευρώ» είναι ο τίτλος που έβαλε ο βρετανικός Guardian σε πρόσφατο πόνημα του νεοεκλεγέντα βουλευτή Ημαθίας του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Λαπαβίτσας γράφει φόρα παρτίδα πως «μόνο με ένα Grexit η Ελλάδα θα μπορέσει να γλιτώσει από την λιτότητα».

Η θεωρία αυτή είναι επίσης μια μπούρδα, ανάλογου επιστημονικού επιπέδου με τις μπούρδες του Μπαρουφάκη, αφού αποσπά το νόμισμα από το οικονομικό σύστημα που υπηρετεί και προσπαθεί να μας πει ότι έξω από το ευρώ και με καπιταλισμό ο ελληνικός λαός θα ευημερήσει. Το ερώτημα, όμως, είναι γιατί ο Λαπαβίτσας επεδίωξε να εκλεγεί βουλευτής ενός κόμματος το οποίο υποστηρίζει το αντίθετο; Οχι μόνο η πλειοψηφία του, αλλά και η μειοψηφία, η οποία ουδέποτε έχει υποστηρίξει το Grexit («το ευρώ δεν είναι φετίχ» είναι το μάξιμουμ που έχει υποστηρίξει η μειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ). Η καλύτερη για τον Λαπαβίτσα απάντηση στο ερώτημα είναι πως κυνήγησε τα προνόμια, την προβολή και το χρήμα που συνεπάγεται η βουλευτική καριέρα. Η χειρότερη είναι πως δρα πεμπτοφαλαγγίτικα εντός του ΣΥΡΙΖΑ για λογαριασμό αγγλοσαξονικών συμφερόντων.

Από δήμαρχος κλητήρας

Για χρόνια βουλευτής και υπουργός ο Αντώνης Μπέζας δεν εξελέγη στις τελευταίες εκλογές στη Θεσπρωτία. Και τι έκανε; Διορίστηκε σύμβουλος σε τεχνικά θέματα του δημάρχου Πάργας! Όπως αναφέρει το σχετικό έγγραφο, «θα παρέχει συμβουλές και θα διατυπώνει εξειδικευμένες γνώσεις, γραπτά ή προφορικά, για θέματα σχετικά με κατασκευές τεχνικών έργων, καθώς και σε θέματα πολεοδομικού σχεδιασμού και πράξεων εφαρμογής» (έχει σπουδάσει πολιτικός μηχανικός). Η συνολική δαπάνη για την ειδική σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, με την οποία θα προσληφθεί, προϋπολογίζεται σε 30.120 ευρώ και θα βαρύνει τον προϋπολογισμού έτους 2015 του Δήμου Πάργας. Οι άξιοι άνθρωποι δεν πάνε χαμένοι. Με μια απλή κίνηση εξασφαλίζουν τις ασφαλιστικές εισφορές στο Ταμείο τους και... χατζιλίκι για τις ανάγκες τους.

Ξεπέρασαν κάθε όριο

Τώρα φυλακίζουν και τους συγγενείς

Η μητέρα των φυλακισμένων μελών της ΣΠΦ Χρήστου και Γεράσιμου Τσάκαλου και η σύζυγος του δεύτερου είναι από χτες το βράδυ προφυλακισμένες στον Κορυδαλλό με την κατηγορία της «συμμετοχής σε τρομοκρατική οργάνωση». Ο αστυνομικοδικαστικός μηχανισμός ξεπέρασε κάθε όριο, επιστρέφοντας στο μαύρο καλοκαίρι του 2002, όταν προφυλάκιζε σε καθεστώς απομόνωσης τη σύζυγο του Δημήτρη Κουφοντίνα.

Η Αγγελική Σωτηροπούλου αθώωθηκε στην τρομοδίκη που ακολούθησε και έκτοτε ο αστυνομικοδικαστικός μηχανισμός υπήρξε κάπως προσεκτικός ως προς τα συγγενικά πρόσωπα όσων συλλάμβανε με την κατηγορία της «τρομοκρατίας». Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση της συζύγου του Κώστα Γουρνά, στην οποία απήγγειλαν κατηγορία για συμμετοχή στον Επαναστατικό Αγώνα, όμως δεν τόλμησαν να την προφυλακίσουν (αθώωθηκε και αυτή στην τρομοδίκη).

Στην περίπτωση της Αθηνάς Τσάκαλου και της συζύγου του Γερ. Τσάκαλου έκαναν την υπέρβαση. Μολονότι διαχώρισαν το αδίκημα της «υπόθαλψης», το οποίο παρέπεμψαν να δικαστεί στο αυτόφωρο (ως πλημμέλημα), μολονότι οι δύο συλληφθείσες αρνήθηκαν τις κατηγορίες για συμμετοχή στην οργάνωση, προχώρησαν στην προφυλάκισή τους, η οποία έχει καθαρά εκδικητικό χαρακτήρα έναντι των αδελφών Τσάκαλου και των υπόλοιπων φυλακισμένων μελών της ΣΠΦ.

Εχω δυο παιδιά στη φυλακή. Δεν θα μπορούσα να τους κλείσω την πόρτα και να μην τα βοηθήσω. Δέχομαι την υπόθαλψη, αλλά δεν έχω καμία σχέση με την

οργάνωση, δήλωσε η Αθηνά Τσάκαλου, μια γυναίκα που έχει επιδείξει μια αξιοπρεπέστατη στάση όλα αυτά τα χρόνια που διώκονται τα παιδιά της. Αυτή την αξιοπρέπεια έρχονται να τιμωρήσουν οι «αντιτρομοκρατικάριοι» με την προφυλάκισή της. Η σύζυγος του Γερ. Τσάκαλου αρνήθηκε και την υπόθαλψη, δηλώνοντας ότι πήγε στη Σαλαμίνα για να περιποιηθεί τα σκυλιά, επειδή θα έφευγε η Αθηνά, χωρίς να γνωρίζει ότι κρυβόταν εκεί η Αγγελική Σπυροπούλου. Το ίδιο υποστήριξαν και τα φυλακισμένα μέλη της ΣΠΦ, που δεν μας έχουν συνηθίσει να μην αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους.

Η απόφαση για την προφυλάκιση των δύο γυναικών, όπως και η εμπλοκή ενός παιδικού φίλου του αδελφού του μέλους της ΣΠΦ Γιώργου Πολύδωρου και μιας προσωπικής φίλης της μητέρας των αδελφών Τσάκαλου, έγινε καθαρά με πολιτικά κριτήρια. Ας μην σπεύσει η σημερινή συγκυβέρνηση να οχυρωθεί πίσω από την «ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης». Τα πάντα στήθηκαν από την Αντιτρομοκρατική και η κακόφημη αυτή υπηρεσία έχει πολιτικούς προϊστάμενους: τον αναπληρωτή υπουργό Ι. Πανούση και τον υπουργό Ν. Βούτση. Αυτοί είναι οι πολιτικά υπεύθυνοι γι’ αυτή την πρόκληση.

Σε ανακοίνωσή τους τα φυλακισμένα μέλη της ΣΠΦ, που έχουν ξεκινήσει απεργία πείνας, σημειώνουν:

«Σήμερα, λοιπόν, βλέπουμε να συλλαμβάνουν τη μητέρα των Χρήστου και Γεράσιμου Τσάκαλου και τη σύζυγο του δεύτερου, επειδή βρέθηκε η Αγγελική Σπυροπούλου στο πατρικό τους. Η Αγγελική είναι σπάνια συντρόφισσα και μας συνδέει απεριόριστη

πολιτική συγγένεια. Οι δύο σύντροφοι της είχαν πει ότι αν κάποια στιγμή βρεθεί σε δύσκολη θέση να πάει σπίτι τους. Γιατί εμείς δεν πουλάμε ούτε τις ιδέες, ούτε τους ανθρώπους μας. Η Αγγελική ήταν τόσο καιρό καταζητούμενη και πριν λίγες μέρες πήγε στο σπίτι τους και ζήτησε από τη μάνα τους να τη φιλοξενήσει προσωρινά. Τι να έκανε η μάνα τους; Να της έκλεινε την πόρτα; Δεν είναι τέτοιος άνθρωπος και γνωρίζει την αξία της ανθρωπιάς απέναντι σε έναν κυνηγημένο. Στο ίδιο σπίτι μένει συχνά λόγω οικογενειακών σχέσεων και η σύζυγος του Γεράσιμου Τσάκαλου, για αυτό και ήταν εκεί.

Η όλη ευθύνη είναι αποκλειστικά δικιά μας. Οι συγγενείς και το φιλικό περιβάλλον τους δεν έχουν καμία απολύτως ευθύνη με την υπόθεση και όσα τους καταλογίζουν. Οσο για την Αγγελική θα είμαστε δίπλα της και ξέρει ότι έχει όλη τη στήριξή μας. Θα είμαι μαζί μας με ψηλά το κεφάλι στο δύσκολο δρόμο που διαλέξαμε.

Όμως, δεν πρόκειται να κάτσουμε με σταυρωμένα τα χέρια και να βλέπουμε να κανιβαλίζουν τους συγγενείς μας και τους φίλους τους. Η Αντιτρομοκρατική ξεπέρασε τα όρια. Οι αντίπαλοί της είμαστε εμείς, και όχι οι συγγενείς μας. Ως εδώ, λοιπόν. Από σήμερα, 2/3, ξεκινάμε απεργία πείνας μέχρι θανάτου για να προστατεύσουμε τους συγγενείς μας και τους φίλους τους, ώστε να μη μπουν φυλακή. Όλη η ευθύνη είναι δικιά μας, και μόνο εμείς θα τη σηκώσουμε. ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ! Αν βάλουν αυτούς στη φυλακή, προτιμάμε να διαλέξουμε το θάνατο. Αυτό σημαίνει ευθύνη, και ο καθένας κάνει τις επιλογές του...».

Φασισμός και υποκρισία

Ενας κλαδάρχης της Αστυνομίας, με βαθμό υποστράτηγου, δεν είναι τυχαίο πρόσωπο. Όταν εκδίδει μια διαταγή η οποία αφορά το σύνολο του αστυνομικού μηχανισμού, σημαίνει ότι έχει συνεννοηθεί προηγουμένως με τους πολιτικούς του προϊσταμένους. Οχι ότι μας έπιασε καμιά λύπηση για τον υποστράτηγο της ΕΛΑΣ που τον ξήλωσαν επειδή εξέδωσε τη γνωστή διαταγή για το χειρισμό των μεταναστών που εισέρχονται χωρίς χαρτιά στην Ελλάδα, όμως δεν μπορούμε να μην σημειώσουμε ότι αυτός υπήρξε θύμα από τη μια της πολιτικής υποκρισίας και του φασισμού με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι μετανάστες και από την άλλη του μπάχαλου της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, που ακόμη δεν έχει καν ολοκληρώσει την

ανάθεση αρμοδιοτήτων στους υπουργούς (στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει καν ιδρυθεί το υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής, δεν έχει ορκιστεί η αναπληρώτρια υπουργός Τ. Χριστοδουλοπούλου, αλλά συμπεριφέρεται ως υπουργός).

Ας τα βρει με τους πολιτικούς του προϊσταμένους ο μπάτσος υποστράτηγος. Ας

πει ποιος του έδωσε εντολή να συντάξει το έγγραφο: ο Πανούσης, που δηλώνει άγνοια και υπαινίσσεται προβοκάτσια της ΝΔ, ή η Χριστοδουλοπούλου, που υποστήριξε ότι ο κλαδάρχης απλώς υλοποίησε όσα υποστήριξαν σε κοινό δελτίο Τύπου που εξέδωσαν με τον Πανούση προ ημερών, στο οποίο έγραφαν ότι ενεργοποιείται ο νόμος 3709/11;

Πράγματι, αυτά που περιέλαβε στη διαταγή του ο κλαδάρχης δεν ήταν παρά όσα ανακοίνωσαν οι Πανούσης και Χριστοδουλοπούλου στις 17 Φλεβάρη. Τα οποία δεν βγαίνουν έξω από το ισχύον νομικό πλαίσιο, με μόνη διαφορά το κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Η πρακτική που περιέγραφε ο κλαδάρχης στη διαταγή του δε διαφέρει από την πρακτική που ακολουθούνταν μέχρι τη δημιουργία των στρατοπέδων συγκέντρωσης, αλλά και μετά. Γιατί τα στρατόπεδα και τα κρατητήρια μπορούν να χωρέσουν ένα μικρό μόνο μέρος από τους μετανάστες και πρόσφυγες που συρρέουν στην Ελλάδα. Οι υπόλοιποι κυκλοφορούν ελεύθεροι, έχοντας στο χέρι ένα χαρτί που λέει ότι πρέπει να εγκαταλείψουν την Ελλάδα σε

30 μέρες και κάποιοι ένα χαρτί για εξάμηνη αναστολή της απέλασης. Χαρτιά που για την πλειοψηφία των μεταναστών έχουν λήξει από καιρό. Ακόμα και στις επιχειρήσεις-σκούπα πιάνουν μετανάστες χωρίς χαρτιά ή με ληγμένα τα προσωρινά χαρτιά που τους έδωσαν, και τους αφήνουν ελεύθερους, γιατί δεν έχουν πού να τους κλείσουν. Στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και στα κρατητήρια γίνεται μια συνεχής ανακύκλωση. Διώχνουν παλιούς και βάζουν νέους μετανάστες.

Στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, όμως, με το κόλπο της συνεχούς παράτασης της κράτησης, ακόμα και πέραν του 18μηνου, εφάρμοζαν μια μέθοδο «οπασίματος», ώστε κάποιοι να δεχτούν να απελαθούν. Αυτή ήταν η μόνη διαφορά.

Η ΝΔ τα γνωρίζει, φυσικά, όλ’ αυτά, όμως έσπευσε να κάνει μια φασιστικού τύπου σπέκουλα, γιατί το μεταναστευτικό χρησιμοποιείται και ως εργαλείο για τον κοινωνικό εκφασισμό. Ο Πανούσης, που πριν από μερικές μέρες παρίστανε τον οργισμένο με την αθλιότητα των στρατοπέδων συγκέντρωσης, έσπευσε να συμφωνήσει επί της ουσίας με

τον Σαμαρά, μη τυχόν και μείνει πίσω στην καλλιεργεια του κοινωνικού εκφασισμού. Και την πλήρωσε ο μπάτσος, που τώρα βρίσκεται αντιμέτωπος και με την κατηγορία της προβοκάτσιας για λογαριασμό της ΝΔ.

Στον κόσμο που δεν ξέρει καλλιεργούν την εντύπωση ότι δήθεν η προηγούμενη κυβέρνηση απήλυνε αβέρτα μετανάστες, ενώ η σημερινή θέλει να τους αφήσει όλους ελεύθερους. Η αλήθεια είναι πως ούτε η προηγούμενη ούτε η σημερινή κυβέρνηση μπορούν να λύσουν το πρόβλημα. Δεν μπορούν να μαντρώσουν όλους τους μετανάστες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης (η ΕΕ δε δίνει τόσα λεφτά), ούτε μπορούν να κάνουν μαζικές απελάσεις, γιατί οι μετανάστες εξαφανίζονται τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα. Εχουν πετύχει ένα ρυθμό απελάσεων περισσότερο λόγω κρίσης και μπουχτίσματος κάποιων μεταναστών. Η μεγάλη μάζα περιφέρεται στη χώρα και αναζητά τρόπους να περάσει στην υπόλοιπη Ευρώπη, κυρίως μέσω των δουλεμπορικών κυκλωμάτων. Το ίδιο θα συνεχιστεί και με τη νέα κυβέρνηση που δεν προτίθεται να συγκρουστεί με την ΕΕ.

Αναπόφευκτα τα νέα δάνεια για να ξεπληρωθούν τα παλιά

Πρώτα είχαμε ένα τηλεγράφημα του γερμανικού πρακτορείου ΜΝΙ, που επικαλούνταν «κορυφαίο αξιωματούχο των Βρυξελλών», ο οποίος έκανε λόγο για νέο πακέτο «διάσωσης» για την Ελλάδα, ύψους άνω των 30 δισ. ευρώ. Ο αξιωματούχος αποκάλυψε ότι το θέμα είχε συζητηθεί ανάμεσα στους υπουργούς του Ευροgroup και πριν τις εκλογές της 25ης του Γενάρη. Όπως αποκάλυφθηκε στη συνέχεια, ο αξιωματούχος ήταν ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν Βλάντις Ντομπρόφσκι.

Ακολούθησε η επιβεβαίωση από τον ισπανό υπουργό Οικονομικών Λούις δε Γκίντο, ο οποίος αποκάλυψε ότι η Ευρωζώνη συζητά για ένα τρίτο πακέτο «διάσωσης» για την Ελλάδα, ύψους 30-50 δισ. ευρώ, αλλά με «μεγαλύτερη ευελιξία» για την Ελλάδα (επέμεινε, δε, και μετά τις διαφεύσεις).

Ακολούθησαν οι διαφεύσεις. «Οι υπουργοί Οικονομικών της Ευρωζώνης δεν συζητούν ένα τρίτο πακέτο διάσωσης για την Ελλάδα», δήλωσε η εκπρόσωπος Τύπου του Ντσελμπλούμ, Σιμόν Μποιτέλ. «Δεν διεξάγεται καμία συζήτηση στο Ευροgroup και στα μέλη του για την ανάγκη ενός τρίτου πακέτου διάσωσης της Ελλάδας», δήλωσε ο Γιούνκερ. Ο Μπαρουφάκης πέταξε τη μπάλα στην εξέδρα: «Είναι λάθος να λάβουμε νέο δάνειο, προτού λύσουμε το πρόβλημα του χρέους».

Αυτά τη Δευτέρα. Γιατί την Τρίτη, η εκπρόσωπος της Κομισιόν Ανίκα Μπρίντνχαρτ, έκανε διορθωτική δήλωση, καλύπτοντας όλες τις πλευρές: «Οιαδήποτε συζήτηση για λεπτομέρειες ή ποσά που σχετίζονται με μια νέα συμφωνία με την Ελλάδα είναι πρόωπη». Μ' άλλα λόγια, επιβεβαίωσε ότι γίνεται συζήτηση, αλλά δεν έχει μπει στις λεπτομέρειες για τα ποσά και τους όρους.

Μετά ήρθαν (όπως πάντα) οι Γερμανοί. Ο Σόιμπλε μίλησε για νέο Μνημόνιο που θα συνοδεύει το νέο δάνειο, χωρίς να παραλείψει να συμπληρώσει το γνωστό: εμείς δεν πιέζουμε την Ελλάδα να μπει σε νέο πρόγραμμα. Αν όμως χρειαστεί νέο δάνειο, θα πρέπει να μπει και σε νέο πρόγραμμα. Στον Σόιμπλε ανέλαβε ν' απαντήσει ο γίγαντας Φλαμπουράρης, ο οποίος κατηγορήσε τον γερμανό υπουργό περίπου ότι υπονομεύει τη συμφωνία του Eurogroup! Οι Γερμανοί έβγαλαν κοινοβουλευτικά τους στελέχη να κλείσουν τη συζήτηση με αποκάλυπτη ειρωνεία. «Ο κ. Τσίπρας είπε καθαρά ότι η Ελλάδα δε θέλει ένα πρόσθετο πακέτο βοήθειας» δήλωσε ο γραμματέας της κοινοβουλευτικής ομάδας της CDU (το κόμμα της Μέρκελ) Μίχαελ Γκρόσε-Μπρέμερ. «Αν δε θέλει κανένα πακέτο, δε χρειάζεται και να κάνουμε σκέψεις για κάτι τέτοιο» συμπλήρωσε η Γκέρτα Χάσελφελτ, πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας της CSU (οι ακροδεξιοί χριστιανοκοινωνιστές της Βαυαρίας, σύμμαχοι των χριστιανοδημοκρατών).

Όλα τα παραπάνω δεν είναι παρά ένα παιχνίδι προπαγάνδας. Οι πάντες γνωρίζουν ότι η Ελλάδα θα χρειαστεί και στο μέλλον νέα δάνεια για να συνεχίσει να αποπληρώνει τα παλιά, ανεξάρτητα από την πηγή προέλευσης αυτών των δανείων (αν δηλαδή θα είναι από τις «αγορές» ή από μηχανισμούς δανεισμού της ΕΕ και του ΔΝΤ).

Ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο πίστεψαν κάποια στιγμή ότι μπορούν πλέον να εξασφαλίζουν δάνεια με «ανεκτό» επιτόκιο

από τις «αγορές» και άρχισαν τα καουμποιλίκια (κορυφώθηκαν στη ΔΕΘ με τη μνημιώδη πλέον ομιλία Σαμαρά). Σε λιγότερο από ένα μήνα αναγκάστηκαν να βάλουν την ουρά στα σκέλια και να παρακαλούν τους εταίρους-δανειστής να τους ξαναβάλουν κάτω από την ομπρέλα τους. Η συζήτηση της προηγούμενης συγκυβέρνησης με την τρόικα γινόταν για ολοκλήρωση της τελευταίας επιθεώρησης, ώστε να αποδεσμευτεί η δόση των 7,2 δισ. ευρώ. Σε σχέση με το μέλλον, λόγω της αδυναμίας εξόδου στις «αγορές», γινόταν συζήτηση για να μετατραπούν σε «προληπτικές γραμμές πίστωσης» το υπόλοιπο του δανείου από το ΔΝΤ (οι δόσεις τελειώνουν τον Απρίλη του 2016) και το αδιάθετο υπόλοιπο από το δάνειο από το ΕFSF για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών (περίπου 10,9 δισ. ευρώ). Κι αυτό ανεξάρτητα από τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους, η οποία επί της αρχής έχει αποφασιστεί από το Ευροgroup το Νοέμβρη του 2012.

Η νέα συγκυβέρνηση άρχισε από το σημείο που σταμάτησε η προηγούμενη, επειδή αντιμετωπίζει ακριβώς το ίδιο πρόβλημα. Πριν ακόμη συμπληρώσει τον πρώτο μήνα της θητείας της αναγκάστηκε να υπογράψει μια ταπεινωτική συμφωνία παράτασης της προηγούμενης δανειακής σύμβασης (και του Μνημόνιου που τη συνοδεύει), αναλαμβάνοντας την υποχρέωση να κλείσει την επιθεώρηση με την τρόικα, για να πάρει τα 7,2 δισ. και να πληρώσει τις δόσεις των παλιών δανείων που τρέχουν. Μπορεί ο Σταθάκης να διαβεβαίωσε προεκλογικά ότι δεν υπάρχει κανένα ταμειακό πρόβλημα μέχρι τον Ιούλη, διαφεντεύοντας τον Χαροδόουβελ που προειδοποιούσε ότι το πρόβλημα θ' αντιμετωπιστεί το Μάρτη, όμως αυτή η διαβεβαίωση ήταν απατηλή προεκλογική προπαγάνδα (δεν ήταν το μόνο). Η ζωή επιβεβαίωσε πλήρως τον Χαροδόουβελ: αυτή τη στιγμή εκκλαρούν για κάποια μετρητά, προκειμένου ν' αποπληρώσουν τα τοκοχρεολύσια που τρέχουν.

Η νέα συγκυβέρνηση ζήτησε την τετάρτη παράταση της προηγούμενης δανειακής σύμβασης, προκειμένου να ετοιμάσει τη διαπραγμάτευση για μια νέα δανειακή σύμβαση, προκειμένου να μπορεί να αποπληρώσει τα παλιά δάνεια που θα τρέχουν τα επόμενα δυο-τρία χρόνια.

Ο Μπαρουφάκης επέμεινε και το πρωί της Πέμπτης ότι δε θα χρειαστεί νέο δάνειο (!), όμως τρεις μέρες πριν, σ' ένα από τα non paper που εκδίδει καθημερινά το μπουσολινικό επιτελείο προπαγάνδας του Μαξίμου το έγραψαν φόρα παίρνοντας ότι πάνε για νέο δάνειο: «Στόχος είναι η νέα συμφωνία τον Ιούνιο να συνοδεύεται από μια νέα δανειακή σύμβαση που δεν θα εμπεριέχει δεσμεύσεις και όρους (όπως η παρούσα) ετεροβαρείς ως προς τα συμφέροντα της χώρας».

Αυτοί δεν ήταν που δε θα έπαιρναν νέα δάνεια για να αποπληρώσουν τα παλιά; Αυτοί δεν έλεγαν συνεχώς στον ελληνικό λαό, όχι μόνο πριν τις εκλογές αλλά και μετά απ' αυτές; Τώρα μιλούν ευθέως για νέο δάνειο χωρίς ετεροβαρείς όρους. Γιατί, όμως, να τους δώσουν οι «εταίροι» νέο δάνειο χωρίς ετεροβαρείς όρους; Επειδή είναι νέοι και ωραίοι; Το επιχείρημα δεν αντέχει στα σχολιασμό. Εχουμε τόση πείρα πια ώστε του μην ασχολούμαστε με τέτοια ψέματα.

Όταν έγινε το περιβόητο PSI φτιάχτηκε ένα ιδανικό (πλην όμως εξωπραγματικό) μαθηματικό μοντέλο, σύμφωνα με το

οποίο με μέση αύξηση του ΑΕΠ 2,5% και ετήσια πρωτογενή πλεονάσματα της τάξης του 4,5% για τα επόμενα χρόνια (μέχρι το 2020) το ελληνικό κράτος δε θα χρειαστεί να ξαναδανειστεί για να αποπληρώσει τα παλιά χρέη. Ο λογαριασμός, βέβαια, δεν έβγαινε με τίποτα, όμως υπολόγιζαν πως ο νέος δανεισμός θα γινόταν από τις «αγορές». Δεν μίλούσαν για νέο δανεισμό, όμως αυτός ήταν δεδομένος. Η ανάγκη του πήγαζε από τα ίδια τα δεδομένα του χρέους. Σημειώνουμε τότε σ' ένα άρθρο μας, που δημοσιεύτηκε στο φύλλο 709 της «Κόντρας» (Σάββατο 24.11.2012):

«Πολύ σύντομα θα φανεί πως το κρατικό χρέος εξακολουθεί να είναι μη βιώσιμο. Περίπου 110 δισ. είναι οι τόκοι μέχρι το 2020 και άλλα περίπου 100 δισ. τα χρεολύσια. Για την αποπληρωμή διαθέτουν μόλις 36,5 δισ. από τη νέα δανειακή σύμβαση. Από πού θα εξασφαλιστούν τα υπόλοιπα 173,5 δισ.; Αυτή τη στιγμή κάνουν λόγο για την ύπαρξη ενός “χρηματοδοτικού κενού” λίγο πάνω από τα 30 δισ. Πώς θα καλυφθούν τα περίπου 140 δισ. που μένουν μέχρι το 2020; Αυτή τη στιγμή καλύπτονται με... δημιουργική λογιστική. Τα greek statistics έχουν γίνει eurogroup statistics και IMF statistics. Φτιάχνουν εξοπρισματικά σενάρια, με μέση ετήσια ανάπτυξη του ελληνικού ΑΕΠ μέχρι το 2020 κατά 2,5% και μέση ετήσια πρωτογενή πλεονάσματα ύψους 4,5% του ΑΕΠ και... δίνουν λύση. Στο χαρτί, βεβαίως, γιατί στη ζωή άλλα αποδεικνύονται. Μήπως δεν είναι το ΔΝΤ που τον περασμένο Φλεβάρη συνυπέγραφε την “οριστική λύση” του ελληνικού χρέους και λίγους μήνες αργότερα, χωρίς να έχει μεσολαβήσει τίποτα (εκτός από την ζέδυνση του ανταγωνισμού ανάμεσα σε ΗΠΑ και Γερμανία), ανακάλυψε” ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο;

Δεν έχει, λοιπόν, καμιά σημασία ν' ασχοληθούμε με τις τεχνικές λύσεις που θα δοθούν τη Δευτέρα 26 Νοέμβρη, γιατί και αυτές θα είναι προσωρινές, όπως ήταν και όλες οι προηγούμενες. Πρέπει να απεγκλωβιστούμε από τη λογική της διαχείρισης του χρέους και να δούμε την ουσία.

Το δημόσιο χρέος, λοιπόν, όπως σημαίνει αγγλικά παραπάνω, είναι ένα εργαλείο. Ενα εργαλείο, καταρχάς, για την απομύζηση κάθε πόρου του ελληνικού κράτους από τους διεθνείς τοκογλύφους, που δεν μοιάζουν μορφικά με τον σεξπικρικό Σάιλοκ, επί της ουσίας όμως είναι το ίδιο αδιότατοι μ' αυτόν. Μέσω του κρατικού υποπολογισμού επιχειρείται η μεγαλύτερη και η πιο βίαιη αναδιανομή εισοδήματος που έχει γίνει σ' αυτόν τον τόπο μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Ψεζομυθίζουν το λαό με όλα τα μέσα για ν' αποπληρώσουν τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, ενώ παραλληλικά ετοιμάζονται να ξεπουλήσουν “μπμπ παρά” όλα τα φιλέτα της δημόσιας περιουσίας, μεταξύ των οποίων και επιχειρήσεις που έφτυσε αίμα ο ελληνικός λαός για να χτιστούν, όπως η ΔΕΗ».

Αυτές οι επισημάνσεις ισχύουν στο ακέραιο και σήμερα. Η νέα συγκυβέρνηση έχει αναλάβει την υποχρέωση να αποπληρώσει κάθε δεκάρα των δανείων που έχει συνάψει με το ελληνικό κράτος. Αυτό σημαίνει νέα δάνεια, ανεξάρτητα από την επικείμενη αναδιάρθρωση του χρέους. Η αναδιάρθρωση θα γίνει, αλλά θ' αποτελέσει όρο της νέας δανειακής σύμβασης και του Μνημόνιου-3 που θα τη συνοδεύει.

Καθ' όλη τη διάρκεια της μνημονιακής πενταετίας χρησιμοποιείται ένας μπαμπούλας: «να μην χρεοκοπήσουμε, να μην αναγκαστούμε να βγούμε από το ευρώ». Η νέα συγκυβέρνηση, δίπλα σ' αυτόν τον μπαμπούλα, που δεν τον απέσυρε, έβαλε έναν ακόμη: «δημιουργούν συνθήκες ανατροπής μας, για να κάνουν κυβέρνηση τύπου Παπαδήμου, με πρωθυπουργό τον Στουρνάρα, και να περνάνε ό,τι θέλουν». Ετσι, ολοκληρώνεται το σκηνικό για να παρθούν τα πρώτα μέτρα της νέας μνημονιακής περιόδου, που ξεκίνησαν με την απόφαση του Ευροgroup στις 20 Φλεβάρη και τη «λίστα Βαρουφάκη» τρεις μέρες μετά.

Ο νέος μπαμπούλας δικαιενείται επίσημα, ακόμη και με κείμενα, από ανθρώπους του Μαξίμου και έρχεται σε συνέχεια της προπαγάνδας που αναπτύχθηκε πριν και μετά το Ευροgroup της 20ής του Φλεβάρη. Τότε έλεγαν ότι υπήρχε ένα σχέδιο του Σαμαρά να ρίξει την κυβέρνηση μέσα σε λίγες μέρες (αριστερή παρένθεση), το οποίο η συγκυβέρνηση κατάφερε να αποτρέψει με τη συμφωνία της 20ής του Φλεβάρη και τη «λίστα Βαρουφάκη». Τώρα λένε ότι συνεχίζεται η προσπάθεια να υλοποιηθεί η «αριστερή παρένθεση», με την ενεργοποίηση «συγκεκριμένων κέντρων» στην ΕΕ (οι Γερμανοί με τους συμμάχους τους), οπότε μέγας στόχος είναι να καταφέρει η κυβέρνηση ν' αντέξει, να μην πέσει. Πώς θα το καταφέρει αυτό; Αποφεύγοντας το «πιστωτικό γεγονός», με την εξασφάλιση ρευστότητας (νέων δανειακών, δηλαδή, για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους). Πώς θα εξασφαλιστεί η ρευστότητα, θα αποπληρωθούν κανονικά τα τοκοχρεολύσια του Μάρτη και του Απριλίου και θα αποφευχθεί το «πιστωτικό γεγονός», για το οποίο προειδοποίη ανοιχτά ο Σόιμπλε; Με την έμπρακτη υλοποίηση της συμφωνίας της 20ής του Φλεβάρη και της «λίστας

Ψίχουλα-πρόκληση για την ανθρωπιστική κρίση

Χτες άρχισε να συζητείται σε κοινή συνεδρίαση τριών διαρκών επιτροπών της Βουλής το περιβόητο νομοσχέδιο για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης. Επειδή η «κ» είχε φύγει για το τυπογραφείο, δεν γνωρίζουμε πόσες συνεδριάσεις θα κάνουν οι επιτροπές και πότε το νομοσχέδιο θα συζητηθεί στην ολομέλεια της Βουλής. Πρόκειται για το φερετζέ που προσπαθεί να βάλει η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου

οι επιτροπές και πότε το νομοσχέδιο θα συζητηθεί στην ολομέλεια της Βουλής. Πρόκειται για το φερετζέ που προσπαθεί να βάλει η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου μπροστά από τα πρόσθετα σκληρά μέτρα που θα πάρει, πέραν αυτών που πήραν οι προηγούμενες μνημονιακές, κυβερνήσεις.

Η κυβερνητική προπαγάνδα προσπαθεί ακόμη και τώρα να κοροϊδίζει τον ελληνικό λαό, μολονότι από τα επτά μέτρα του «προγράμματος της Θεσσαλονίκης» προωθεί μόνο τα τρία και μάλιστα με πολύ χαμηλότερες δαπάνες απ' αυτές που ο ΣΥΡΙΖΑ είχε προυπολογίσει (και διαφημίσει) και με αποδέκτες πολύ λιγότερους.

Αρκεί μια απλή σύγκριση της δαπάνης που προβλέπεται στο νομοσχέδιο με τη δαπάνη που προβλέπεται στο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» για να φανεί η απάτευση. Η επιδότηση ρευστότητας προυπολογίζεται σε 221 εκατ. έναντι 59,4 εκατ. του «προγράμματος της Θεσσαλονίκης». Η επιδότηση σίτισης προυπολογίζεται σε 137,7 εκατ. έναντι 756 εκατ. Η επιδότηση

ενοικίου προυπολογίζεται σε 40,5 εκατ. έναντι 54 εκατ. Συνολικά το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» κοστολογούσε τα τρία αυτά μέτρα σε 869,4 εκατ. ευρώ, ενώ το νομοσχέδιο τα κοστολογεί σε 200,3 εκατ. ευρώ. Λιγότερα από το ένα τέταρτο δηλαδή!

Προεκλογικά, αλλά και μετεκλογικά τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζονταν ότι το 2015 θα δοθούν από 3.600 Kwh σε 300.000 νοικοκυριά, επίδομα σίτισης σε 300.000 νοικοκυριά και επιδότηση κατοικίας σε 30.000 νοικοκυριά. Στο νομοσχέδιο κρατήθηκαν μόνο τα 30.000 νοικοκυριά της επιδότησης κατοικίας, ενώ τα άλλα νούμερα αφαιρέθηκαν, προκειμένου να δικαιολογηθεί η δραστική μείωση των «ωφελούμενων» νοικοκυριών.

Η δωρεάν παροχή ρεύματος που υποτίθεται ότι θα δινόταν για ένα χρόνο δίνεται για εννιά μήνες, όπως και το επίδομα σίτισης, ενώ για την επιδότηση ενοικίου εκτός από το εννιάμηνο προβλέπεται ως δυνατότητα να συνεχιστεί και το 2016.

Τα ποσά που προβλέπονται για κάθε οικογένεια είναι 148,5 ευρώ για ένα χρόνο για την κατανάλωση 2.700 KWh και 1,5 έως 7 ευρώ ανά οικογένεια για ημερήσια επιδότηση σιτισμού (υποθέτουμε ότι τα νοικοκυριά αυτά θα πάρουν τόσο το επίδομα για τη δωρεάν παροχή

Στήνουν το σκηνικό για τα πρώτα μέτρα της νέας μνημονιακής περιόδου

Βαρουφάκη», δηλαδή με τη λήψη μέτρων που θα γίνουν αποδεκτά από τους ιμπεριαλιστές δανειστές (την τρόικα, για να συνεννοούμαστε).

Με απλά λόγια, η νέα συγκυβέρνηση θα πάρει τα πρώτα νέα μνημονιακά μέτρα, «με το πιστόλι στον κρόταφο», προκειμένου να «μην χρεοκοπήσουμε» και «να μην βγούμε από το ευρώ!». Το σενάριο είναι ίδιο, με διαφορετικά σκηνικά και διαφορετικούς πρωταγωνιστές. Το έχουμε ζήσει καμιά δεκαπενταριά φορές τα τελευταία πέντε χρόνια. Υπάρχει και μια ακόμη διαφορά. Οι θεατές σήμερα είναι παγωμένοι, δε συμμετέχουν ή χάβουν τα παραμύθια που τους σερβίρει ο καινούργιος θίασος. Με την αμέριστη υποστήριξη των αστικών ΜΜΕ και των στυμμένων γκάλοπ που φτιάχνουν κλίμα, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου προσπαθεί να καταστήσει τον ελληνικό λαό συνυπεύθυνο για τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής. Αυτό, βέβαια, είναι κοντόφθαρο, δεν μπορεί να κρατήσει πολύ (ο λαός θα κρίνει εκ του αποτελέσματος, ενώ ένα τμήμα του έχει ήδη καταλάβει τι γίνεται), όμως ο ΣΥΡΙΖΑ και οι σύμμαχοί του δεν έχουν άλλη λύση. Θα προσπαθήσουν να διαχειριστούν τον ελληνικό λαό για όσο περισσότερο χρόνο μπορούν.

Δεν υπάρχουν εκβιασμοί από τη μεριά των δανειστών; Υπάρχουν, όμως αυτοί οι εκβιασμοί είναι σε σημαντικό βαθμό μέ-

ρος του παιχνιδιού και η συγκυβέρνηση τους θέλει και τους προκαλεί. Είναι το άλλοθι της, καθώς τους μετατρέπει σε εκβιασμούς επί του ελληνικού λαού. Δεν χρειάζεται προσεννόηση με τους ιμπεριαλιστές δανειστές για να παίξουν αυτοί το παιχνίδι των εκβιασμών. Το αντιλαμβάνονται μόνοι τους, ξέρουν από πολιτική. Γι' αυτό βγαίνει σχεδόν σε καθημερινή βάση ο Σόιμπλε ή ο εκπρόσωπός του Γιέγκερ και ζητούν «μέτρα και ολοκλήρωση της αξιολόγησης». Γι' αυτό εμφανίστηκε με τον πιο επίσημο τρόπο ο Ντράγκι και ανακοίνωσε ότι κλείνει όλες τις στρόφιγγες της ρευστότητας μέχρις ότου το ελληνικό κράτος αρχίσει να υλοποιεί τα συμφωνηθέντα στο Ευροgroup της 20ής του Φλεβάρη. Γι' αυτό εμφανίζεται ο «συμβιβαστικός» Ντσειζελμπλούμ και δηλώνει από τις στήλες των Financial Times: «πάρτε και σεις, ρε παιδιά, κάποια από τα μέτρα που οι ίδιοι προτείνετε, ώστε ν' αρχίσει να κλείνει η αξιολόγηση από την τρόικα και να μπορέσουμε να σας δώσουμε κάποια μπροστάτζια από τη δόση των 7,2 δισ., για να μην χρεοκοπήσετε».

Δεν είμαστε σε θέση να πούμε αν θα υπάρξει απόφαση στο Ευροgroup της 9ης του Μάρτη ή αν θα χρειαστούν μερικές ακόμη μέρες σόου «κλήρηξ διαπραγμάτευσης» (το έχουμε μάθει το έργο πια). Το μόνο βέβαιο είναι πως βάση για συζήτηση στο Eurogroup δε θα είναι τα «έξι σημεία»

ρεύματος όσο και το επίδομα σίτισης). Η επιδότηση ενοικίου ανέρχεται σε 70 ευρώ το μήνα για τα άτομα (2,3 ευρώ την ημέρα) και σε 220 ευρώ για τις πολυμελείς οικογένειες (7,3 ευρώ την ημέρα).

Όπως διαπιστώνουμε, κάθε «ωφελούμενο» νοικοκυριό θα λάβει συνολικά το φοβερό ποσό των 2,05 έως 7,05 ευρώ την ημέρα για ρεύμα και σίτιση για εννιά μήνες. Τη δε επιδότηση ενοικίου θα τη λάβουν πολύ λιγότερα νοικοκυριά, το πολύ 30.000. Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να προσθεσώμε και για να αποδειχτεί ότι πρόκειται για μεγάλη κοροϊδία. Η συγκυβέρνηση ψι-παιδική χαρά του Τσίπρα και του Καμμένου νομίζει ότι απευθύ-

που έδωσε στη δημοσιότητα η μονταζιέρα που έχει στήσει ο Παππάς στο Μαξίμου. Αυτά ήταν απλώς τίτλοι κεφαλαίων, που μπορεί ν' αποτελέσουν βάση συζήτησης σε συννοικιακό προποτζίδικο, ανάμεσα σε δυο κληρικούς του Κίνου, όχι όμως σε ένα όργανο πώλησης του Eurogroup. Η κάνουλα για να πληρωθούν οι δανειακές υποχρεώσεις των επόμενων εβδομάδων θ' ανοίξει μόνο αν παρθούν συγκεκριμένα μέτρα. Και είναι βέβαιο πως σε «τεχνικό επίπεδο», δηλαδή μεταξύ της ομάδας Χουλιαράκη (και Θεοχαράκη πλέον) και της τρόικας, γίνεται εξειδίκευση των μέτρων και του χρονοδιαγράμματος λήψης τους.

Ποια θα είναι τα πρώτα μέτρα; Δεν μπορούν να μιλήσουμε με ακρίβεια, γιατί υπάρχει διαπραγμάτευση για το χρονοδιάγραμμα (πάντοτε γίνονται τέτοια διαπραγμάτευση με την τρόικα). Μπορούμε, όμως, να πούμε με απόλυτη σιγουριά, ότι δε θα είναι μόνο ιδιωτικοποιήσεις (η εκχώρηση των 14 περιφερειακών αεροδρομίων στους Γερμανούς της Fraport πρέπει να θεωρείται σίγουρη). Θα είναι και δημοσιονομικού χαρακτήρα μέτρα.

Το αθηναϊκό ραδιοτηλεοπτικό σόου που έδωσε επί τέσσερις συνεχείς μέρες ο Μπαρουφάκης δεν τον ανέδειξε μόνο σε... Σεφερλή της αστικής πολιτικής. Εβγαλε και ειδήσεις, όσο κι αν έγινε προσπάθεια να

να πάρουν (αυτή είναι μία παραλλαγή) 14.500 ατομικά νοικοκυριά (2,3 ευρώ/ημέρα) και 15.500 πολυμελή νοικοκυριά (7,3 ευρώ/ημέρα).

Οι κλακαδόροι της παιδικής χαράς θα μας αντιπαιούν, ότι υπάρχουν και άλλα τέσσερα μέτρα για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, που οι συριζαίοι τα είχαν υπολογίσει σε 1.013.055.600 ευρώ. Ανάμεσα σ' αυτά τα μέτρα είναι και η δωρεάν φαρμακευτική περιβαλψη για ανασφάλιστους ανέργους, που την κοστολόγησαν στα 120 εκατ. ευρώ. Πρέπει να επισημάνουμε, ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για κόστος φαρμακευτικής περιβαλψης, γιατί απλούστατα η εργατική τάξη παράγει τον πλούτο της κοινωνίας, ως παραγωγός της υπεραξίας που την καρτώνεται το κεφάλαιο. Πέραν αυτού, ο υπουργός υγείας Π. Κουρουμπλής φρόντισε να ανακοινώσει ισοδύναμο μέτρο προκειμένου να χορηγηθούν φάρμακα στους ανασφάλιστους. Η εξαγγελία της εισαγωγής και εισοδηματικών κριτηρίων στη συμμετοχή στην αγορά του φαρμάκου δεν ήταν, προφανώς, δική του πρωτοβουλία. Θα βάλουν, λοιπόν, χαράτσι σε ένα τμήμα των εργαζόμενων, για να παίρνουν τα φάρμακα άλλοι εργαζόμενοι και άνεργοι, καταβάλλοντας από μηδενική έως ελάχιστη συμμετοχή.

Να θυμίσουμε εδώ, ότι η συμμετοχή των εργαζόμενων για τον κλάδο υγείας ανέρχεται στο 5,1% επί όλων των καταβαλλόμενων αποδοχών τους. Γιατί να καταβάλουν και άλλο χαράτσι, προκειμένου τα ταξικά τους αδελφάκια που είναι άνεργα και ανασφάλιστα ή αμείβονται πολύ κάτω από την αξία της εργατικής δύναμης, να προμηθευτούν τα φάρμακά τους; Αυτό είναι υποχρέωση των καπιταλιστών εργοδωτών και του αστικού κράτους.

Το νομοσχέδιο-φερετζές για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης κατατέθηκε «κουτσουρεμένο και ως προς τα μέτρα και ως προς τη δαπάνη κάθε μέτρου, σε σχέση με αυτά που περιλάμβανε το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης». Το κουτσουρεμα κριθίκε επιβεβλημένο προκειμένου να περάσει από την έγκριση της τρόικας, όπως προβλέπει η συμφωνία του Eurogroup στις 20 Φλεβάρη. Γι' αυτό άργησε τόσες μέρες να κατατεθεί στη Βουλή, με αποτέλεσμα να κάνουν μια καρικατωτική «διαβουλεύση», που κράτησε μόνο λίγες ώρες.

Γίνεται αντιληπτό, ότι αν η συγκυβέρνηση αποφασίσει (εννοείται με τη συγκατάθεση των ιμπεριαλιστών δανειστών), να υλοποιήσει και τα άλλα τέσσερα μέτρα του «προγράμματος της Θεσσαλονίκης», θα επιβάλει στον εργαζόμενο λαό νέα χαράσματα και νέες αντιαποχριστικές και αντεργατικές ρυθμίσεις.

παρουσιαστών σαν «σχήματα λόγου» και «υποθετικά παραδείγματα», κρυμμένα ανάμεσα στις γραμμές της απίστευτης λογοδιάρροιας του «να με λέτε Πάνην». Η κουβέντα για καθιέρωση ενιαίου συντελεστή ΦΠΑ δεν πετάχτηκε τυχαία. Η τρόικα το πρότεινε από παλιά. Στο 19-20% ήταν η πρόταση της τρόικας, για 15-16% μίλησε ο Μπαρουφάκης, αν τα βρουν κάπου στη μέση θα έχουμε μια ακόμη φορομνηπτική επέλαση ενάντια στον ελληνικό λαό και τα τρόφιμα. Η κουβέντα για νέο έκτακτο φόρο δεν έπεσε τυχαία. Το ότι «θα πληρώσουν αυτοί που έχουν» δεν λείει απολύτως τίποτα. Και η περιβόητη «έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης» (που από έκτακτη έγινε μόνιμη, με τις ευλογίες και της σημερινής συγκυβέρνησης που δεν την καταργεί) μπήκε με... κοινωνική ευσθησία (κλιμάκωση χαρατσουσυντελεστή από 1% μέχρι 4%, ανάλογα με το εισόδημα). Ο υπαινιγμός για διατήρηση του ΕΝΦΙΑ και το 2015 δεν έπεσε τυχαία. Όπως δεν ήταν τυχαία η κουβέντα του Κουρουμπλή για αύξηση της συμμετοχής στη φαρμακευτική δαπάνη, με εισοδηματικά κριτήρια.

Σ' αυτή την κατεύθυνση θα είναι τα νέα μέτρα. Πρόκειται για μια κατεύθυνση που περιγράφεται στην απόφαση της 20ής του Φλεβάρη και εξειδικεύεται, καταρχάς, στη «λίστα Βαρουφάκη». Τα μέτρα θα είναι και φορομνηπτικά και αντιαποχριστικά (θυμηθείτε τι προβλέπει η «λίστα») και αντεργατικά. Και θα έρθουν να προστεθούν στα ήδη ισχύοντα της μνημονιακής πολιτικής (αν καταργηθεί κάτι, θα πρέπει να αντικατασταθεί με ισοδύναμα μέτρα). Ολ' αυτά θα πρέπει να υλοποιηθούν μέχρι το τέλος του Απριλίου, για να κλείσει η αξιολόγηση από την τρόικα και να εκταμειωθεί το σύνολο της δόσης των 7,2 δισ. ευρώ.

Λεπτομέρεια με μεγάλη σημασία: το επιτόκιο στη νέα έκδοση των εξαμηνων εντόκων γραμματίων εκτινάχτηκε στο 2,97%, από 2,7% που ήταν σε αντίστοιχη έκδοση εξαμηνων εντόκων πριν από μόλις ένα μήνα και από 2% που ήταν το επιτόκιο της έκδοσης που έληξε! Μιλάμε για κανονική τραπεζική τοκογλυφία, για την οποία οι τράπεζες έχουν πλέον δικαιολογία: δεν δανειζόμαστε πλέον από την ΕΚΤ με 0,05% αλλά από τον ELA της ΤτΕ με 1,55%. Εκείνο που μετράει, όμως, είναι το αποτέλεσμα: το ελληνικό κράτος δανείζεται πλέον σε βραχυπρόθεσμη βάση με εξωφρενικά επιτόκια που θυμίζουν τα πρώτα μνημονιακά χρόνια.

Δεν είναι, όμως, μόνο το διαρκώς αυξανόμενο επιτόκιο στο βραχυπρόθεσμο δανεισμό, αλλά και το στέρεμα της ίδιας της δεξαμενής του βραχυπρόθεσμου δανεισμού. Με δεδομένο ότι οι ελληνικές τράπεζες θα πρέπει να αυξάνουν τη συμμετοχή τους, για να καλύπτουν την αποχή των ξένων (αυτή τη στιγμή είναι άγνωστο πότε θα επιστρέψουν σ' αυτή την αγορά), θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους αυξημένη ρευστότητα.

Ο Ντράγκι, όμως, έκλεισε και αυτή την κάνουλα, αποφασίζοντας να αυξήσει τον ELA της ΕΚΤ μόνο κατά 500 εκατ. ευρώ. Ετσι, στο επόμενο «κράδισμα» εντόκων γραμματίων, οι ελληνικές τράπεζες δε θα μπορούν να καλύψουν το κενό που θ' αφήσει η απουσία των ξένων. Η ασφύξια θα είναι πλήρης και αυτή αγορά για τη χρηματοδότηση της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας, καθώς η ρευστότητα των τραπεζών δεσμεύεται όλη για την κάλυψη του ανανεούμενου βραχυπρόθεσμου δανεισμού του κράτους.

Ούτε λόγος, βέβαια, για αύξηση του βραχυπρόθεσμου δανεισμού, προκειμένου οι τράπεζες να δανείσουν το κράτος για ν' αποπληρώσει τα ομόλογα του ΔΝΤ και της ΕΚΤ που θα λήξουν μέχρι το Μάρτη. Η ΕΚΤ εφαρμόζει το μαρτύριο της σταγόνας, ο Ντράγκι άρρησε τις ευγένειες και κάλεσε ανοιχτά την ελληνική κυβέρνηση να υλοποιήσει τις δεσμεύσεις που ανέλαβε, προκειμένου να εξεταστεί η ΕΚΤ τη δυνατότητα να βάλει τις ελληνικές τράπεζες στο πρόγραμμα ρευστότητας και όλα είναι έτοιμα για να γίνει η νέα καλοτοπούλα, δηλαδή η λήψη των πρώτων μέτρων της νέας μνημονιακής περιόδου.

Μπορεί να έσπασαν τους «κουμπαράδες» όλων των φορέων του δημοσίου, συγκεντρώνοντας τα διαθέσιμά τους υποχρεωτικά στην ΤτΕ για να πληρώσουν τα 300 εκατ. των τόκων προς το ΔΝΤ (πληρώθηκαν χτες), όμως την άλλη Παρασκευή πρέπει να πληρωθούν άλλα 340 εκατ. στο ΔΝΤ και να «ρολάρουν» έντοκα γραμμάτια ύψους 1,6 δισ. ευρώ. Στις 16 Μάρτη πρέπει να πληρωθούν 560 εκατ. στο ΔΝΤ και στις 20 Μάρτη άλλα 340 εκατ., ενώ την ίδια μέρα θα πρέπει να «ρολάρουν» και έντοκα 1,6 δισ. ευρώ.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου θα πει το μικρό ποτήρι και θα το πει μέχρι το τέλος. Ουμνηθείτε τι υποστήριζε η προπαγάνδα της μετά τη συμφωνία στο Ευροgroup στις 20 Φλεβάρη: η ΕΚΤ αναμένεται να κρίνει ότι υπάρχουν οι όροι για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης και να άρει τον αποκλεισμό των ελληνικών ομολόγων, ώστε οι τράπεζες να μπορούν να δανειζούνται και πάλι απευθείας από την ΕΚΤ (και όχι από τον ακριβότερο ELA). Εχι μόνο δεν υπήρξε άρση του αποκλεισμού των ελληνικών ομολόγων, αλλά έκλεισε και η στρόφιγγα του ELA!

Εκβιασμός; Ασφαλώς να, όμως έτσι λειτουργούν οι διεθνείς οικονομικές σχέσεις στον καπιταλισμό. Όταν έχεις μια κυβέρνηση που διακηρύσσει ότι δεν επιθυμεί να κάνει και δε θα κάνει σε καμιά περίπτωση στάση πληρωμών, μπορείς να τραβήξεις τον εκβιασμό στα άκρα. Αυτά όλα τα ξέρουν οι συριζαίοι. Τα ξέφταν και τότε που εξαπατούσαν ξεδιάντροπα τον ελληνικό λαό. Το μικρό ποτήρι που θα πουν αυτοί περίεργη πολιτικό κόστος. Το μικρό ποτήρι που θα πει ο ελληνικός λαός, όμως, περιέχει νέα μέτρα, που θα προστεθούν στα παλιά που μένουν άθιχτα.

Το κενό ρευστότητας και το μαρτύριο της σταγόνας

Βρε πως αλλάζουν οι καιροί. Ο Στουρνάρας, για τον οποίο μόνο μινι-λίκια επεφύλασσε ο ΣΥΡΙΖΑ, με τον οποίο αρνιόταν ακόμα και να συναντηθεί προεκλογικά ο Τσίπρας (και του την έσπαγε συναντώμενος με τον Προβόπουλο, για να πάρει απ' αυτόν ενημέρωση), έγινε παράκλητος. Σε βαθμό που το Μαξίμου να ανακοινώνει ότι ο πρωθυπουργός επικοινωνήσει την περασμένη Τετάρτη με τον διοικητή της ΤτΕ (βρισκόταν στην Κύπρο για τη συνεδρίαση του ΔΣ της ΕΚΤ) και του ζήτησε τη συμβολή του για την αποκατάσταση της χρηματοδότησης της οικονομίας. Όπου «χρηματοδότηση της οικονομίας» πρέπει να διαβάσουμε «εξασφάλιση ρευστότητας για την αποπληρωμή των δανειακών υποχρεώσεων».

Το πρόβλημα ρευστότητας του ελληνικού κράτους δεν αφορά μόνο την αποπληρωμή των ομολόγων που λήγουν, αλλά και το «ρολάρισμα» των εντόκων γραμματίων. Αυτό κάποτε θεωρούνταν μια αυτόματη διαδικασία (σε κάθε έκδοση οι τράπεζες ανανεώναν τα έντοκα γραμμάτια που κατείχαν), πλέον είναι πρόβλημα, διότι οι λεγόμενοι «ξένοι θεσμικοί» (ξένες τράπεζες και funds) αρνούνται πλέον να συμμετάσχουν στο «ρολάρισμα».

Την περασμένη Τετάρτη έπρεπε να «ρολάρουν» 1,4 δισ. ευρώ με τη μορφή εξαμηνων εντόκων γραμματίων του ελληνικού δημοσίου. Οι ελληνικές τράπεζες κάλυψαν τη συμμετοχή τους, όμως έλειπαν περίπου 800 εκατ. ευρώ, που ήταν η συμμετοχή ξένων τραπεζών στην έκδοση που έληγε την Παρασκευή. Αυτό το ποσό το κάλυψε η ΤτΕ από το Κοινό Κεφάλαιο. Ετσι εξηγείται η ανακοίνωση για την επικοινωνία Τσίπρα-Στουρνάρα και το αίτημα βοήθειας που υπέβαλε ο πρωθυπουργός. Ο Στουρνάρας πήρε την εκδίκηση του

Συνάντηση με την ΟΛΜΕ και αντι-προσωπεία των εκπαιδευτικών της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης (ΤΕΕ) που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα είχε η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας.

Εκεί πια έπεσαν όλες οι μάσκες και οι εκπαιδευτικοί πήραν το μήνυμα να μην περιμένουν τίποτε από τη συγκυβέρνηση όσον αφορά ουσιαστικές παρεμβάσεις στο εργασιακό τους μέλλον, στον μισθό τους και στη βελτίωση της λειτουργίας του δημόσιου σχολείου.

Το τι διεμήφθη στη συνάντηση το μαθαίνουμε από τις ανακοινώσεις των συνδικαλιστικών παρατάξεων που συμμετέχουν στην ΟΛΜΕ (ΠΑΜΕ, Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις ΔΕ) και όχι από τα επίσημα «χειλήν» της Ομοσπονδίας, καθότι πρόεδρος της ΟΛΜΕ είναι συριζαίος, ο οποίος, όπως καταγγέλλουν οι υπόλοιποι, θεώρησε πρόπον να συμπεριφερθεί ως κυβερνητικός συνδικαλιστής (οι συριζαίοι δεν έσπασαν τον κανόνα που ισχύει διαχρονικά για τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές που το κόμμα τους ασκεί κυβερνητική εξουσία).

Στη συνάντηση τέθηκε το θέμα των εκπαιδευτικών που βρίσκονται πάνω από 20 μήνες σε καθεστώς διαθεσιμότητας, ενώ δεκάδες από αυτούς είναι απλήρωτοι από τις 22 Μαρτίου του 2014. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας απάντησε ότι «υπάρχει η πολιτική δέσμευση να επιστρέψουν όλοι στις θέσεις τους», δήλωση πολύ αόριστη, που αφήνει ανοιχτό το χρόνο επιστροφής αυτών των εκπαιδευτικών στις θέσεις τους. Η άρνηση του υπουργείου να θέσει

σαφές χρονοδιάγραμμα επιστροφής αυτών των εκπαιδευτικών δεν είναι θέμα μόνο γραφειοκρατικών διαδικασιών, όπως ισχυρίστηκε ο υπουργός Παιδείας. Οι απολύσεις στο δημόσιο και οι διαθεσιμότητες είναι ένα από τα ζητήματα στα οποία επέμενε η τρόικα και τώρα η προειδοποίηση από τους «εταίρους» για «αυστηρή τήρηση των δεσμεύσεων» δεν αφήνει περιθώρια για «μονομερείς ενέργειες» στη συγκυβέρνηση.

Το υπουργείο Παιδείας, βέβαια, ισχυρίζεται ότι οι επανατοποθετήσεις των εκπαιδευτικών υπό διαθεσιμότητα στις θέσεις τους, θα αφαιρεθούν από τις 15.000 νέες προσλήψεις που αφορούν όλο το Δημόσιο. Ακόμη, όμως, κι αν πάρουμε τοις μετρητοίς αυτή την εξαγγελία -ότι δηλαδή θα διοριστούν 15.000 νέοι υπάλληλοι σε όλο το Δημόσιο-τούτο σημαίνει ότι και την επόμενη σχολική χρονιά χιλιάδες θα είναι τα κενά στα σχολεία. Αφού φέτος, δυόμισι μήνες πριν το τέλος της σχολικής χρονιάς, τα κενά μόνο στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση είναι 3.000 (1.500 στη γενική εκπαίδευση και 1.500 στην ειδική αγωγή) και έχουν προσληφθεί 20.000 αναπληρωτές. Αν δε, πάρουμε υπόψη μας ότι στους αριθμούς αυτούς θα προστεθούν και οι πρόσθετες ανάγκες από τις νέες συνταξιοδοτήσεις (υπολογίζονται σε 6.000-7.000) αντιλαμβανόμαστε το μεγάλο πρόβλημα που θα αντιμετωπίσουν τα σχολεία την επόμενη χρονιά, δεδομένης και της δέσμευσης Μπαρουφάκη για

περαιτέρω μείωση των δαπανών για Παιδεία, Υγεία, κ.λπ. [μείωση ξανά «σε κάθε τομέα των κυβερνητικών δαπανών (π.χ. **εκπαίδευση, άμυνα, μεταφορές, τοπική αυτοδιοίκηση, κοινωνικές παροχές**)» αναφέρει η «λίστα Βαρουφάκη»].

Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου αρνήθηκε να δεσμευτεί και για την αναπλήρωση των οικονομικών απωλειών που είχαν οι εκπαιδευτικοί στο διάστημα της διαθεσιμότητας, ενώ για το θέμα της μισθοδοσίας των 85 εκπαιδευτικών που παραμένουν απλήρωτοι από τις 22/3/2014 παρέπεμψε την υπόθεση στο υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Σαφέςτατη και κατηγορηματική υπήρξε η άρνηση του υπουργείου, όταν τέθηκε το θέμα του ξεπαγώματος της μισθολογικής εξέλιξης και των αυξήσεων στους πενιχρότατους μισθούς των εκπαιδευτικών. Θέση που συμπλέει απόλυτα με τις δεσμεύσεις της «λίστας Βαρουφάκη» στην οποία προαναγγέλλεται νέα επίθεση στους μισθούς, αφού η κυβέρνηση δεσμεύεται να «**μεταρρυθμίσει το πλέγμα των μισθών του δημοσίου τομέα με σκοπό να αποσυμπίσει την κατανομή των μισθών μέσω αύξησης της παραγωγής και κατάλληλων πολιτικών προσλήψεων χωρίς να μειώνονται τα τρέχοντα κατώτατα επίπεδα μισθών, διασφαλίζοντας όμως ότι δεν θα αυξηθεί το κονδύλι των μισθών του δημοσίου**». Κι ακόμη «να εξορθολογήσει τα μη μισθολογικά επιδόματα, για να μειωθούν οι συνολικές δαπάνες».

Σημειώνουμε επίσης ότι στο email Βαρουφάκη δεν γίνεται πουθενά λόγος για επαναπροσλήψεις, ενώ γίνεται λόγος μόνο για «αξιοκρατικούς διορισμούς σε διοικητικές θέσεις», για «πραγματική αξιολόγηση των υπαλλήλων» και για «μεγιστοποίηση της κινητικότητας».

Με δεδομένες τις αναφορές της «λίστας Βαρουφάκη», αλλά και αυτές του Κατρούγκαλου για σύνδεση μισθού-βαθμού με την παραγωγικότητα μέσω του μηχανισμού της «νέας μη τιμωρητικής αξιολόγησης» («Να οργανώσουμε τη διοίκηση ώστε κανείς να μην αισθάνεται ότι απειλείται, κανείς να μην έχει την αίσθηση ότι η αξιολόγηση που θα κάνουμε θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα, αλλά πράγματι απ' την αξιολόγηση αυτοί που δίνουν παραπάνω από τον εαυτό τους στη δουλειά τους να μπορούν να έχουν μια πιο γρήγορη εξέλιξη, να μπορούν να επιλέγονται πιο δικαιοκρατικά στις θέσεις των προϊσταμένων»), αντιλαμβανόμαστε και την αξία των δηλώσεων της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Παιδείας για «πάγωμα» της αξιολόγησης.

Στη συνάντηση το υπουργείο επάλεβε τη γνωστή θέση για κατάργηση της τράπεζας θεμάτων, απάντηση, όμως, δεν έδωσε για το τι θα γίνει με την οριστική κατάργηση του νόμου 4186/2013 για το «νέο Λύκειο», παραπέμποντας ουσιαστικά στις ελληνικές καλένδες τις περιφημες εξαγγελίες για ένα «ενιαίο Λύκειο θεωρίας και πράξης» (ας μη μιλήσουμε καλύτερα

για το στόχο της ελεύθερης πρόσβασης).

Όσον αφορά στη μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, στην άμεση οικονομική ενίσχυση των σχολικών επιτροπών, στην επαναφορά του διδακτικού ωράριου στα προηγούμενα επίπεδα (που υπήρξε και προεκλογική δέσμευση του αναπληρωτή υπουργού Τάσου Κουράκη), στην επαναλειτουργία των σχολείων που συγχωνεύτηκαν-καταργήθηκαν, στους μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών, η απάντηση του υπουργείου ήταν «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε», καθώς όλα αυτά απαιτούν χρήματα που «δεν μπορούν να δοθούν».

Παρά, λοιπόν, τα λιγοστά φτιασιδώματα, οι εκπαιδευτικοί εισέπραξαν «μία από τα ίδια» στη συνάντηση με τη νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας.

ΥΓ: Η ίδια εικόνα υπήρξε και στη συνάντηση της ΔΟΕ με το υπουργείο Παιδείας. Σημειώνουμε επιπροσθέτως ότι δεν υπήρξε καμιά δέσμευση για την προσχολική αγωγή και για την ειδική αγωγή (δήλωση του προέδρου της ΔΟΕ).

Σύμφωνα δε, με το δελτίο Τύπου του υπουργείου «ο Αναπληρωτής Υπουργός πληροφόρησε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ ότι το θέμα της αποδέσμευσης της μέχρι σήμερα αξιολόγησης, από την μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη θα ρυθμιστεί συνολικά στο χώρο του δημοσίου με τις αναγκαίες ρυθμίσεις από τα αρμόδια Υπουργεία», όπερ και παραπέμπει στις αναφορές της «λίστας Βαρουφάκη» και στις δηλώσεις Κατρούγκαλου.

Κουλουβάχατα για τις προσλήψεις εκπαιδευτικών

Ηξεis αφήξεις στο υπουργείο Παιδείας σχετικά με τον τρόπο πρόσληψης των εκπαιδευτικών στο δημόσιο σχολείο.

Ο αναπληρωτής υπουργός Τάσος Κουράκης δηλώνει στον «Ελεύθερο Τύπο»: «Θεωρούμε αδιανόητο οι εκπαιδευτικοί οι οποίοι έχουν ήδη πτυχίο να καλούνται να δώσουν εξετάσεις από την αρχή. Αντ' αυτού, θα υπάρχει ένα σύνολο προϋποθέσεων που θα ορίζουν τη μοριοδότηση των εκπαιδευτικών».

Λίγες ώρες αργότερα ο υπουργός Παιδείας Αριστείδης Μπαλτάς εκδίδει το ακόλουθο δελτίο Τύπου, «αδειάζοντας» τον αναπληρωτή υπουργό: «Ο υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Αριστείδης Μπαλτάς, δηλώνει ότι ουδέποτε έκανε οποιαδήποτε δήλωση για κατάργηση του ΑΣΕΠ και για την όλη διαδικασία επιλογής για την πρόσληψη εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης».

Κοντολογίς, κουλουβάχατα. Μένει να δούμε ποια άποψη τελικά θα επικρατήσει, δεδομένων και των λεπτών ισορροπιών που επιδιώκουν οι συριζαίοι, στέλλοντας στο κατεστημένο μηνύματα μη σύγκρουσης με τα δεδομένα και θεσμοθετημένα.

Ετοιμάζουν νέα αύξηση της συμμετοχής στα φάρμακα

Υπό άλλες συνθήκες θα μιλούσαμε για μαθητευόμενους μάγους που δεν έχουν ιδέα για τα θέματα που καλούνται να διαχειριστούν. Όμως, όταν πρόκειται για κεντρικές επιλογές της μνημονιακής βαρβαρότητας, δεν υπάρχει χώρος για καλαμπούρια με τις δευτερεύουσες πλευρές της κυβερνητικής πολιτικής και τους αστέρες της που πετάνε τη μία κοτσάνα μετά την άλλη.

Βγήκε ο Κουρουμπλής σ' ένα πρωινό, ρωτήθηκε για τη συμμετοχή στα φάρμακα (που έχει απογειωθεί κατά τα μνημονιακά χρόνια) και απάντησε: «Θα διαβαθμίσουμε τη συμμετοχή με βάση τις οικονομικές δυνατότητες». Με το γνωστό στιλ του παλαιοपासόκου λαϊκιστή διαβεβαίωσε πως «δε θα υπάρξει αύξηση, αλλά δικαιότερη κατανομή», προκειμένου «να προστατεύσουμε τους αδυνάτους».

Όταν μιλάμε για ασφαλιστική κάλυψη υγείας, η κλιμάκωση υπάρχει ήδη. Υπάρχει στο ασφάλιστρο, το οποίο είναι ποσοστό επί των αποδοχών του ασφαλισμένου. Οποιος έχει υψηλότερες αποδοχές πληρώνει περισσότερα και για ασφάλιση υγείας. Πώς μπορείς, λοιπόν, να του ζητήσεις να πληρώσει και υψηλότερη συμμετοχή στη φαρμακευτική δαπάνη; Αυτά, βέβαια, είναι ψιλά γράμματα για τον Κουρουμπλή, που μάλλον δεν αντιλαμβάνεται ότι η ασφάλιση υγείας είναι πληρωμένη από τους ασφαλισμένους και δεν αποτελεί κοινωνική παροχή του κράτους, για να βάζει εισοδηματικά κριτήρια στην πα-

ροχή της.

Μέσα στην ασχετοσύνη του, όμως, ο Κουρουμπλής αποκάλυψε ότι ετοιμάζουν όχι μείωση της συμμετοχής του ασφαλισμένου στη φαρμακευτική δαπάνη, όπως έταζαν προεκλογικά, αλλά αύξησή της. Αύξηση, την οποία ενδεχομένως θα δοκιμάσουν να περάσουν με τον τρόπο που ανέφερε ο Κουρουμπλής, εισάγοντας δηλαδή για πρώτη φορά κλιμακωτή συμμετοχή, ανάλογα με το εισόδημα του ασφαλισμένου. Δηλαδή, ένα ακόμη μέτρο σκληρής λιτότητας θα δοκιμάσουν να το παρουσιάσουν σαν μέτρο κοινωνι-

κής δικαιοσύνης.

Στην περιβόητη «λίστα Βαρουφάκη», που αποτελεί τη βάση για το παζάρι με την τρόικα μέχρι τα τέλη Απρίλη, αναφέρεται: «Οι ελληνικές αρχές θα επανεξετάσουν και ελέγξουν δαπάνες σε κάθε τομέα των κυβερνητικών δαπανών (π.χ. εκπαίδευση, άμυνα, μεταφορές, τοπική αυτοδιοίκηση, κοινωνικές παροχές)», ενώ ειδικά για την υγεία αναφέρεται: «Οι ελληνικές αρχές θα **ελέγξουν** τις δαπάνες για την Υγεία και θα βελτιώσουν την παροχή και την ποιότητα των ιατροφαρμακευτικών υπηρεσιών, χορηγώντας καθολική πρόσβαση

Στο πλαίσιο αυτό, η κυβέρνηση σκοπεύει να βάλει στο τραπέζι συγκεκριμένες προτάσεις **σε συνεργασία με τους ευρωπαϊκούς και διεθνείς θεσμούς, συμπεριλαμβανομένου του ΟΟΣΑ**».

Πάμε, λοιπόν, για νέες ανατροπές και στην Υγεία, προκειμένου να εξοικονομηθούν χρήματα για τον κρατικό προϋπολογισμό. Η συνεργασία με την τρόικα (αυτή είναι οι «ευρωπαϊκοί και διεθνείς θεσμοί») και με τον ΟΟΣΑ, η οποία έχει συμφωνηθεί, δείχνει καθαρά την κατεύθυνση που θα κινηθούν.

μαζί στον αγώνα κατά των διακρίσεων και του κοινωνικού αποκλεισμού»!!!

Όλο αυτό το προκλητικό πανηγύρι ωραιοποίησης των καπιταλιστών, με φιέστες σε επτά πόλεις της χώρας, μη φανταστείτε ότι έγινε με δικά τους λεφτά. Όπως ενημερωθήκαμε από τη διακήρυξη, οι φιέστες «αποτελούν τμήμα του Σχεδίου Κοινών Δράσεων των Εθνικών Κοινωνικών Εταίρων με τη συμμετοχή του ΙΛΟ «Για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης και την ενδυνάμωση της αποτελεσματικής συμμετοχής τους στον κοινωνικό διάλογο», έργου υποποιούμενου στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος “Ανάπτυξη Ανθρωπίνου Δυναμικού” 2007-2013 Προσανατολισμός στον Άνθρωπο». Πήραν και λεφτά από κράτος και ΕΕ δηλαδή.

Ξεσαλωμένοι εργατοπατέρες

«**Ο** κόσμος της εργασίας μαζί για την ισότητα». Θα μπορούσε να είναι διακήρυξη ενός εργατικού συνδικάτου. Δεν είναι. Είναι κοινή διακήρυξη της ΓΣΕΕ, του ΣΕΒ, της ΕΣΕΕ, της ΓΣΕΒΕΕ και του ΣΕΤΕ. Των «κοινωνικών εταίρων» δηλαδή.

Όπως αναφέρεται στην αρχή της διακήρυξης, «οι εθνικοί εκπρόσωποι εργαζομένων και εργοδοτών (ΓΣΕΕ, ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ, ΣΕΤΕ) με τη συμβολή της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΙΛΟ) υλοποιούν την Τετάρτη 4 Μαρτίου 2015 κοινές πανελλαδικές δράσεις για την προώθηση της ισότητας και την καταπολέμηση των απαγορευμένων διακρίσεων στους χώρους εργασίας. Οι κοινές αυτές δράσεις αποτελούν δέσμευση των μερών στην Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του

2014, οι οποίες αναδεικνύουν τον κρίσιμο ρυθμιστικό ρόλο της και τη σύνδεσή της με την κοινωνία».

Έχει και συνέχεια η πρόκληση: «Οι κοινές αυτές δράσεις επιδιώκουν να αναδειχθεί η αξία του κοινωνικού διαλόγου για την ευαισθητοποίηση του κόσμου της εργασίας στην ισότητα των φύλων, στη διαφορετικότητα, την πολυφυλετική και αλληλοεξαρτώμενη σύγχρονη κοινωνία και σηματοδοτούν την ανάγκη οικοδόμησης κουλτούρας σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τη σημασία έγκαιρης και αποτελεσματικής καταπολέμησης των φαινομένων ρατσισμού και ξενοφοβίας στους χώρους εργασίας. Κοινός στόχος είναι να διαδοθεί σε όλη την ελληνική επικράτεια ότι οι οργανώσεις των εργαζομένων και των εργοδοτών είναι

Δήλωση μετανοίας

Παρασκευή πρωί βγήκε ο Μπαρουφάκης στον Παπαδάκη για να συνεχίσει το σίριαλ «κοροϊδέψαμε τους κουτόφραγκους», Σάββατο μεσημέρι υποχρεώθηκε σε μια εντυπωσιακή δήλωση μετάνοιας: «Τα δημοσιεύματα περί “δημιουργικής ασάφειας” ως “τέχνασμα” της ελληνικής κυβέρνησης για να παραπλανήσει τους εταίρους έρχονται σε πλήρη ρήξη με την πραγματικότητα καθώς και με το πνεύμα της πρόσφατης απόφασης του Eurogroup».

Και στο καπάκι: «Ο όρος “δημιουργική ασάφεια”, που επικαλείται η ελληνική κυβέρνηση, περιγράφει, πιστά, το πνεύμα με το οποίο το Eurogroup, **με την καθοριστική συμβολή του Προέδρου του**, πέτυχε να υπερκεράσει τις πρότερες διαφορές ώστε να επιτευχθεί η συμφωνία

παράτασης τεσσάρων μηνών της δανειακής σύμβασης της χώρας στην βάση προκαταρκτικού καταλόγου μεταρρυθμίσεων που συνέταξε η ελληνική κυβέρνηση με την συμβολή εταίρων και θεσμών».

Η ιδιαίτερη αναφορά στην «καθοριστική συμβολή του προέδρου» αποκαλύπτει ότι ήταν ο Ντεϊσελμπλούμ αυτός που τηλεφώνησε και ξέχρεσε τον Μπαρουφάκη, απαιτώντας γραπτή επανόρθωση. Επιβεβαιώνει, επίσης, την αμετάκλητη απόφαση των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών να μην επιτρέψουν στον κάθε караγκιοζάκο της ψωροκώσταινας να παίζει εσωτερικά παιχνίδια σε βάρος τους. Είναι η δεύτερη φορά που γίνεται αυτό. Η πρώτη έγινε το Φλεβάρη του 2013, όταν ο Στουρνάρας είπε στη Βουλή, απαντώντας σε επίκαιρη ερώ-

τηση του Τσίπρα, ότι το Νοέμβρη του 2012 το Eurogroup αποφάσισε νέο κούρεμα του ελληνικού χρέους. Ελάχιστες ώρες αργότερα και αφού προηγήθηκε οργισμένο τηλεφώνημα του Σόιμπλε, ο Στουρνάρας αναγκάστηκε να κάνει δήλωση με την οποία έπαιρνε πίσω όλα όσα είχε πει. Τώρα ο Σόιμπλε απαξίωσε να ασχοληθεί με τον Μπαρουφάκη. Τα είπε στον Ντεϊσελμπλούμ και τα υπόλοιπα (να υποχρεώσει τον Μπαρουφάκη σε ανασκευή) τα ανέλαβε αυτός.

Επί της ουσίας, όλοι γνωρίζουμε τι είπε ο Μπαρουφάκης στον Παπαδάκη. Παρουσίασε τους υπουργούς της Ευρωζώνης περίπου να τον παρακαλούν να δεχτεί κάποιες γενικές διατυπώσεις, για να μπορέσουν να πλάσσουν τη συμφωνία στα κοινοβούλια τους. Όταν, μάλιστα, χρεϊ-

άστηκε να δώσει ένα παράδειγμα για την αύξηση του ΦΠΑ, είπε: «Θα ψάξω να βρω κάποιο προϊόν άνευ σημασίας για να αυξήσω τον ΦΠΑ και να δείξουμε καλή θέληση». Θα τους έκανε και χάρη, δηλαδή! Αυτή η αλαζονική τοποθέτηση μόνο ως τροφή για αφελείς θα μπορούσε να χρησιμεύσει. Όμως οι ιμπεριαλιστές δανειστές και ιδιαίτερα οι Γερμανοί φαίνεται πως είναι αποφασισμένοι να μην αφήσουν τίποτα να πέσει κάτω. Να μην επιτρέψουν τέτοιου τύπου προπαγάνδα, ιδιαίτερα στον Μπαρουφάκη που το παίζει σπουδαίος.

ΥΓ. Ως τυπικός πολιτικάντης ο Μπαρουφάκης έριξε την ευθύνη για τα δημοσιεύματα σ' αυτούς που τα έγραψαν. Οι «κακοί» αστοί δημοσιογράφοι έφταιξαν πάλι, όχι αυτός.

Μαυρογιαλούροι

Τη φωτογραφία έδωσε στη δημοσιότητα ο Καμμένος, μέσω twitter, συνοδεύοντάς την με το εξής σχόλιο: «Με την Περιφερειάρχη Κα Δούρου και κλιμάκιο ιατρών πετάμε για Αντικύθηρα για εξετάσεις στους κατοίκους». Δε θα σχολιάσουμε την αυτοφωτογραφική επιλογή της Δούρου. Όταν βγάζεις ρομαντική φωτογραφία στην αγκαλιά του Ψινάκη, δε θα διστάσεις να φωτογραφιστείς με τον Καμμένο μέσα στο στρατιωτικό αεροπλάνο ή ελικόπτερο. Αφορμή για ένα γενικότερο σχόλιο για τη μαυρογιαλούρικη τακτική των κυβερνώντων είναι η φωτογραφία.

Πηγαίνοντας στα Κύθηρα για το σόου «ο στρατός συνδράμει στην εξυπηρέτηση των αναγκών περίθαλψης του λαού», η Δούρου πήρε μαζί της τον αντιπεριφερειάρχη Νήσων. Και ο Καμμένος πήρε μαζί του τον βουλευτή των ΑΝΕΛ Παπαχριστόπουλο, που είναι γιατρός. Τι γύρευε ο βουλευτής με το κυβερνητικό κλιμάκιο; Θεσμικά δεν είχε καμιά δουλειά. Όμως, οι υπουργοί της νέας συγκυβέρνησης έχουν αρχίσει σε ευρεία κλίμακα να εφαρμόζουν τη μαυρογιαλούρικη τακτική, καλώντας σε συσκέψεις βουλευτές του κόμματός τους. Κάνει σύσκεψη για το πρόβλημα της βιομηχανίας Ζάχαρης ο Λαφαζάνης και εκτός από τον αναπληρωτή υπουργό Αποστόλου, τον υφυπουργό Σγουρίδη, υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου, τους διευθυντές των τριών εργοστασίων και εκπροσώπους των τευτολοπαραγωγών, συμμετέχουν και τρεις βουλευτίνες του ΣΥΡΙΖΑ από τους τρεις νομούς που υπάρχουν εργοστάσια Ζάχαρης (Αμνατίδου, Σταμπουλή και Γκαρά). «Ανθίζεται» το κόλπο ο (τέως πασόκος και νυν ανεπίτητος) υφυπουργός Σγουρίδης και στη σύσκεψη που οργανώνει ο ίδιος με τον πρόεδρο του Συλλόγου Επαγγελματιών Κτηνοτρόφων Χανίων καλεί δύο βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ (Βαγιωνάκη και Πολάκη) και έναν υποψήφιο βουλευτή των ΑΝΕΛ (Καπαρουδάκη)!

Οι βουλευτές των άλλων κομμάτων αποκλείονται. Αν δεν έχει εκλεγεί βουλευτής των ΑΝΕΛ, αλλά είναι ανεπίτητος ο υπουργός ή υφυπουργός, καλεί έναν υποψήφιο βουλευτή των ΑΝΕΛ. Στόχος είναι οι όποιες λύσεις δοθούν σε τοπικά προβλήματα να παρουσιαστούν ως λύσεις για τις οποίες μόχθησαν οι τοπικοί βουλευτές της συγκυβέρνησης. Και να σταλεί στους κατοίκους το μήνυμα πως όποιος θέλει να διαβεί την πόρτα υπουργείου θα πρέπει να πάει πρώτα να προσκυνήσει τον τοπικό κομματάρχη-βουλευτή. Δεν κρατούν ούτε τα τυπικά προσχήματα, ειδικά οι συριζαίοι που κάποτε εμφανίζονταν ως ούλτρα θεσμολάγνοι.

Ο αναπληρωτής υπουργός αρμόδιος για θέματα Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου την περασμένη Δευτέρα σηκώθηκε και πήγε στο Βόλο για να συμμετάσχει σε σύσκεψη με εκπροσώπους συνεταιριστικών οργανώσεων της Μαγνησίας και τους τοπικούς βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ (δεν κάλεσε ούτε τους υποψήφιους των ΑΝΕΛ). «Η σύσκεψη οργανώθηκε με πρωτοβουλία των βουλευτών προκειμένου να καταγραφούν τα θέματα που απασχολούν τον αγροτικό κόσμο και τους συνεταιρισμούς του νομού» ανακοίνωσε με δελτίο Τύπου το υπουργείο!

Υπέρ των μεγαλοξενοδόχων

Αν δεν υπήρχε ο ρώσος πρέσβης, ο οποίος της έκανε εθιμοτυπική βίζιτα και βγήκαν και οι σχετικές φωτογραφίες, θα είχαμε ξεχάσει την αναπληρώτρια υπουργό Έλενα Κουντουρά. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει και δεν «εργάζεται». Αλλωστε, ο τομέας της έχει πολύλοκο «ψωμί». Θυμίζουμε ποια ήταν η πρώτη δήλωση που έκανε (στις 29 Γενάρη): «Δεν θα υπάρξει καμία ενέργεια εις βάρος των προϊόντων all-inclusive. Αντίθετα, μέσα από την περαιτέρω ποιοτική αναβάθμιση των συγκεκριμένων προϊόντων θα ενισχυθεί η διάχυση του οφέλους του συγκεκριμένου τουριστικού προϊόντος στις τοπικές αγορές και κοινωνίες».

Παραβλέποντας την ποιότητα των ελληνικών (πρώην μοντέλα είναι η γυναικα, και στο συγκεκριμένο χώρο, ως γνωστόν, η σωστή χρήση της γλώσσας δεν είναι το φόρτε), στεκόμαστε στη δήλωση νομιμοφροσύνης έναντι των μεγαλοξενοδόχων, σημειώνοντας την πρόκληση πως το μοντέλο all-inclusive διαχέει το όφελος στις τοπικές αγορές και κοινωνίες. Αυτό που συμβαίνει είναι το ακριβώς αντίθετο. Με το συγκεκριμένο μοντέλο «μαντρώνουν» τους τουρίστες στα τεράστια συγκροτήματα, στα οποία υπάρχουν όχι μόνο καταστήματα εστίασης και διασκέδασης αλλά και καταστήματα πώλησης προϊόντων (από σουβενίρ μέχρι ρούχα), με αποτέλεσμα οι τοπικές αγορές να νεκρώνουν.

Ο λαϊκισμός αποτελούσε πάντοτε στοιχείο του ακροδεξιού πολιτικού λόγου, όμως ποτέ αυτός ο λαϊκισμός δεν έπληξε τα μεγάλα καπιταλιστικά συμφέροντα. Από την εποχή του Μουσολίνι και του Χίτλερ ο ακροδεξιός λαϊκισμός ουδέποτε εξυπηρέτησε τους μικροαστούς, κι ας αποτελούσαν την κοινωνική του βάση.

Ραχόι: από αγαπημένος μισητός

Βρε πώς αλλάζουν οι καιροί. Ο Μαριά-νο Ραχόι, ο... αγαπημένος δεξιός του Τσίπρα, που τον αντιπαρέθετε διαρκώς στον Σαμαρά, εξαιρώντας τη γενναιότητά του (του Ραχόι), έγινε τώρα κόκκινο πανί για τον Τσίπρα προσωπικά, ο οποίος υποδεικνύει αυτόν και τον Πορτογάλο Πέδρο Πάσους Κοέλιου ως εκείνους που προσπαθούν να βάλουν τρικλοποδιές στον ίδιο και στην κυβέρνησή του. Το ξαναείπε μιλώντας στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ το περασμένο Σάββατο, προκαλώντας την αντίδραση των Ραχόι και Κοέλιου, οι οποίοι έκαναν παράπονα στον Γιούνκερ, ζητώντας του να μαζέψει τον Τσίπρα.

Παλιά караβάνα ο Γιούνκερ, δεν έδωσε έκταση στο θέμα, ενώ παρασκηνιακά επικοινωνήσε με τον Τσίπρα για να του ζητήσει να το μαζέψει. Ετσι, ο Παππάς ανέλαβε να εξηγήσει ότι «η κυβέρνηση δεν αναζητά εξωτερικούς εχθρούς, δεν κατηγοριοποιεί χώρες και πολίτες σε φίλους και εχθρούς», συμπληρώνοντας ότι η στάση όλων των κυβερνήσεων απέναντι στη συμφωνία δεν αποτελεί κάποιο μυστικό, «άλλωστε είχε γνωστοποιηθεί από την πρώτη στιγμή, όπως είναι και το σωστό». Δεν παρέλειψε να πει πως οι αντιδράσεις από την Ισπανία και την Πορτογαλία οφείλονται σε «παρερμηνεία της ομιλίας του πρωθυπουργού», υπογραμμίζοντας παράλληλα ότι μια τέτοια στάση «δεν βοηθά προς την κατεύθυνση του διαλόγου».

Οι αντιδράσεις των δεξιών κυβερνήσεων της Ισπανίας και της Πορτογαλίας είναι αναμενόμενες. Έχουν μπροστά τους εκλογές και ο μεν Ραχόι βλέπει την πλάτη του Podemos, ο δε Κοέλιου απειλείται από το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα του Σόκρατες, που ήταν αυτό που έβαλε την Πορτογαλία σε Μνημόνιο αλλά όντας πλέον στην αντιπολίτευση... τσιπρίζει. Ραχόι και Κοέλιου ξέρουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ήδη σπάσει τα μούτρα του, αλλά θέλουν αυτό να φανεί καθαρά, για να μπορούν να το εκμεταλλευτούν όσο μπορούν προεκλογικά σε βάρος των πολιτικών αντιπάλων τους. Για τους δικούς του λόγους ο ΣΥΡΙΖΑ τα βάζει με το σαμάρι επειδή δεν μπορεί να χτυπήσει το γαϊδάρο. Οι δηλώσεις κατά του «μερκελισμού» απαγορεύονται πλέον

διά ροπάλου, οπότε ο Ραχόι και ο Κοέλιου, που δεν παίζουν κανένα ρόλο στις ευρωπαϊκές υποθέσεις, είναι ο βολικός στόχος (ο... Ολαντρέου έχει γίνει πλέον θερμός φίλος).

Αξιίζει, λοιπόν, τον κόπο να θυμηθούμε για μια ακόμη φορά τους ύμνους που ανέπεμπε ο Τσίπρας προς τον Ραχόι κατά την προεκλογική περίοδο του 2012: «Δεν θα συμφωνήσω ότι είναι το ίδιο το μνημόνιο που επιβλήθηκε στην Ελλάδα με την διαδικασία ενίσχυσης του τραπεζικού συστήματος χωρίς μνημόνιο στην Ισπανία» (Ζάππειο, 12.6.12). «Αυτές τις μέρες, η Ισπανία πέτυχε τη στήριξη της από τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς, χωρίς Μνημόνιο. Λέγοντας όχι στο Μνημόνιο. Και δεν βγήκε από το ευρώ. Δεν γύρισε στο προηγούμενο εθνικό της νόμισμα. Το όχι στο Μνημόνιο του κεντροδεξιού Ραχόι στην Ισπανία είναι το όχι στο Μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ στην Ελλάδα. Το όχι του Σαμαρά της Ισπανίας απομονώνει τον Σαμαρά της Ελλάδας» (Πάτρα, 13.6.12)!

Τον Ιούλιο του 2012, ο ΣΥΡΙΖΑ παρουσίαζε ως υπόδειγμα διαπραγματευτών τον Ραχόι και τον Μόντι, οι οποίοι δήθεν δημιούργησαν ένα «μέτωπο του Νότου» και με τη βοήθεια του Ολάντ κατατρό-

πωσαν την Μέρκελ. Ελεγε ο Τσίπρας μιλώντας στην ΚΠΕ του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ: «Η Ελλάδα, αν ο ΣΥΡΙΖΑ σχημάτιζε κυβέρνηση, δε θα ήταν σήμερα το μαλακό μαξιλαράκι για την κυρία Μέρκελ. Θα ήταν βασική συνιστώσα της συμμαχίας του Νότου. Και θα είχε ήδη κερδίσει τουλάχιστον όσα και οι Ισπανία και Ιταλία διεκδίκησαν και κέρδισαν». Ακόμη πιο ενθουσιώδης η Δούρου, σκιώδης υπουργός Εξωτερικών τότε, δήλωνε: «Η χθεσινή ημέρα της ευρωσυνόδου στις Βρυξέλλες ήταν απολύτως ενδεικτική του τι σημαίνει “σκληρή διαπραγματεύση”, με ξεκάθαρη τακτική και σαφείς στόχους. Η άσκηση συντονισμένης πίεσης από τους ηγέτες Ιταλίας και Ισπανίας, με τη στήριξη της Γαλλίας, ανάγκασαν τη γερμανική πλευρά να κάνει ένα μικρό βήμα πίσω στην αδιαλλαξία της, αποδεχόμενη τον πυρήνα των προτάσεων των δύο χωρών του νότου. Η χθεσινή ημέρα θα πρέπει να διδάσκεται ως παράδειγμα των κανόνων του αποτελεσματικού “διαπραγματεύεσθαι”»!

Θα ήταν χαμένος κόπος να ζητήσουμε σοβαρότητα από ανθρώπους που έχουν κάνει την πολιτική απατεωνιά επάγγελμα, ξεπερνώντας κάθε προηγούμενο αστικής κυβέρνησης στην Ελλάδα.

Τα δουλεμπορικά πεντάμηνα συνεχίζονται

Μπορεί οι συριζαίοι να έταζαν ότι θα καταργήσουν τα πεντάμηνα της ντροπής, με τη δουλεμπορικού τύπου εκμετάλλευση εργαζόμενων (οι οποίοι βαφτίζονται «ωφελούμενοι»), όμως το πρώτο τέτοιο πρόγραμμα εφαρμόζεται κανονικότητα, όπως γίνονταν και επί της προηγούμενης συγκυβέρνησης. Και δεν πρόκειται για κάποιο μικροπρόγραμμα, αλλά για πρόγραμμα που αφορά 32.433 εργαζόμενους που θα «προσληφθούν» σε 324 δήμους της χώρας.

Η διάρκεια της σύμβασης είναι πεντάμηνη (όπως και πριν), οι εργαζόμενοι διαχωρίζονται ηλικιακά (όπως και πριν) και ο μισθός για όλους (ανεξαρτήτως ειδικότητας, δηλαδή) θα είναι στα άθλια επίπεδα των 427 ευρώ το μήνα (μεροκάματο 171 ευρώ) για τους κάτω των 25 ετών και 490 ευρώ το μήνα (μεροκάματο 19,6 ευρώ) για τους άνω των 25 ετών.

Όπως έχει καθιερωθεί από τους πολιτικούς απατεώνες του ΣΥΡΙΖΑ, η αρμόδια αναπληρώτρια υπουργός Ρ. Αντωνοπούλου δήλωσε ότι... το επόμενο πρόγραμμα θα είναι βελτιωμένο! Όμως, όσα πασαλείμματα και να υπάρξουν, η φιλοσοφία αυτών των προγραμμάτων δεν πρόκειται να αλλάξει. Είναι προγράμματα σχεδιασμένα στις Βρυξέλλες (χρηματοδοτούνται και από κοινοτικά κονδύλια) με στόχο να σπρώχνουν μισθούς και μεροκάματα χαμηλά και να εξασφαλίζουν στους καπιταλιστές (αλλά και στο Δημόσιο, όπως γίνεται με το συγκεκριμένο πρόγραμμα) τζάμπα εργατική δύναμη από το τεράστιο δυναμικό των ανέργων.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Ανεξήγητη αυτή η εμμονή, δεν μπορούσε παρά να απασχολήσει το αργόσχολο (και γι' αυτό ερευνητικό) πνεύμα της στήλης. Ο λόγος για τους υπουργούς Οικονομικών και τη συμπτωματική (συν πτωματική) μανία ή μανιακή σύμπτωση να αρχίζει το όνομά τους από «Γ»! Εννιά πέρασαν από το εθνοσωτήριο ολυμπιακό έτος 2004 μέχρι σήμερα, με τους επτά (Αλογοσκούφης, Παπαθανασίου, Παπακωνσταντίνου, ο υπηρεσιακός Ζανιάς, Στουρνάρας, Χαρδούβελης και Βαρουφάκης) να είναι Γιώργηδες, Γιάννηδες και... Γκίκες. Μοναδικές παρενθέσεις οι Ευάγγελος Βενιζέλος (με το συμπάθειο) και Φίλιππος Σαχινίδης. Ας το δουν λίγο οι σύντροφοι με περισσότερες γνώσεις στατιστικισ και συνομωσιολογίας.

«Οι μάζες βιάζονται, τρέχουν, διασχίζουν την εποχή με βήμα εφόδου... Νομίζουν ότι προχωρούν, αλλά απλώς βαδίζουν επί τόπου και πέφτουν στο κενό, αυτό είναι όλο» (Franz Kafka).

Η υποχρέωση της στήλης για «σφαιρική», «έγκυρη», «πλουραλιστική» (και διάφορα άλλα) ενημέρωση την αναγκάζει να αναφερθεί στη νέα επιστολή που κοινοποίησε από τις φυλακές Διαβατών ο εγκάθειρκτος πρώην δήμαρχος Θεσσαλονίκης Βασίλης Παπαγεωργόπουλος. Μην ανησυχείτε, δεν θα την αναδημοσιεύσουμε ολόκληρη παρά μόνο ένα τμήμα, αυτούσιο όμως: «Σήμερα, 27 Φεβρουαρίου 2015 συμπλήρωσα δύο χρόνια εξορίας στα Διαβατά. Εξοστρακισμένος! Όπως στην Αρχαιότητα είχαν εξοστρακίσει -για λόγους που όλοι γνωρίζουμε- ακόμη και τον Αριστείδη τον Δίκαιο, τον Θεμιστοκλή, τον Κίμωνα, τον Θουκυδίδη και τόσους άλλους, χωρίς βεβαίως να έχω ενώ και σχέση με τις τεράστιες αυτές προσωπικότητες. Η ιστορία όμως επαναλαμβάνεται έστω και σε διαφορετικό επίπεδο. 27 Φεβρουαρίου 2015. Καθώς ζημέρωνε, σαν αστραπή μέσα σε ένα δευτερόλεπτο πέρασε από μπροστά μου όλη μου η ζωή. Ενας συνεχής αγώνας για το καλό και την πρόοδο, μία συνεχής κατάθεση έργου που είναι ορατό από όλους, μία συνεχής προσφορά στην Πατρίδα, στην γενέτειρά μου την Θεσσαλονίκη, στην Νεολαία και στον συνάνθρωπο με απόλυτη ανιδιοτέλεια. Και εξαφανίστηκε η εξορία! Χωρίς ΕΝΑ αποδεικτικό στοιχείο όπως επιτάσσει ο Νόμος. Οποιος έχει έστω και ένα, ας το εμφανίσει δημοσίως!».

«Σέρνεται ο καιρός σα λαβωμένο φίδι / κρύβεται στα συρτάρια, στην ντουλάπα / κάτω απ' το κρεβάτι / βγαίνει τη νύχτα βυθίζει δόντια ναρκωτικά / στις φλέβες μας. / Αργά καταπίνουμε τις ταπεινώσεις / μηρυκάζουμε υπομονή κι αποκοιμώμαστε. / Ξανανοίγουμε χάρτες, κατεβάζουμε / παλιά βιβλία, συγκρίνουμε / τις εποχές. / Βλαστημάμε την τύχη. / Ένα σάλπισμα καραβιού / μια φωτιά στο βουνό, μια / ντουφεκιά στο κούτελο του φόβου. / Θα βγούμε πάλι. / Είμαστε ράτσα ατάκτων και κλεφτών, έχουμε / το πείσμα του σίδερου, την υπομονή / του νερού. / Όσοι πιστοί. / Με συμπόνια και με μαχαίρι. / Κι αν δεν καταλαβαίνεις, ψάξε Μεσολόγγι, / Μακρόνησο και Νοέμβρη. / Να ξέρεις / σου γράφω πάντα με το χέρι στην καρδιά / και το βλέμμα στο στόχο (Γιώργος Ζιόβας - «Μήνυμα»).

Πάει το αναφορικό «που», χάθηκε για πάντα! Ορηνεί η λαϊκή μούσα, που ούτε στίχους δεν μπορεί να γράψει από τον άφατο πόνο. Δεν υπάρχει πια «που», μόνο «ο οποίος», «η οποία» και «το οποίο»! Έχετε ακούσει κανένα να λέει «που»; Αν ακούσετε, να το πείτε και σ' εμάς. Κι όσοι δεν το προσέξατε, ποτέ δεν είναι αργά. Έχει καιρό αυτή η μαϊμούδο-ιστορία που απλώθηκε πια παντού, όπως γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις, από το «βασικά» του '80 και εντεύθεν. Δεν θα ακούσετε «που» ούτε για δείγμα! Σε εξοργιστικό βαθμό. Τόσο, που σε λίγο καιρό οι... πατριώτες θα άδουν «σε γνωρίζω από την κόψη η οποία με βια μετράει τη γη». Θα ανασκευαστεί κι ο Καββαδίας: «Ηταν εκείνη τη νυχτιά την οποία φύσαγε ο Βαρδάρης». Θα ανασκευαστούν και τα παλιά τραγούδια: «Τα τρένα τα οποία φύγαν', αγάπες μου πήρανε». Και τα νεότερα: «Είσαι εκείνη την οποία έψαχνα, την οποία χρόνια καρτερούσα. Με πλημμύρισαν τυφλές ελπίδες, από εκείνη τη στιγμή την οποία με είδες».

Το χαμένο «που» είναι η μία όψη του νομίσματος. Σύντομα θα αναφερθούμε και στην άλλη. Γιατί υπάρχει ένας μεταστατικός γλωσσικός μαϊμούδο-καρκίνος ακόμη...

Κοκκινουσκούφιστα

Η ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΤΗΣ «ΟΜΑΔΑΣ ΤΖΙΓΚΑ ΒΕΡΤΟΦ»

ΓΑΛΛΙΑ | 1968-1974 | 4 ΔΟΚΙΜΙΑ

ΠΡΟΒΟΛΕΣ & ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Μετά τον Μάη του '68, ο Ζαν-Λικ Γκοντάρ, στο αποκορύφωμα της διασημότητάς του και (ήδη από το 1966) σε μια προσπάθεια να δραπετεύσει από το modus operandi του εμπορικού κινηματογράφου, ασκώντας μέσα από τις ταινίες του οξεία κριτική στους κανόνες αναπαράστασης του αστικού θεάματος και διερευνώντας επίμονα τα προβλήματα της μηρεχτικής αισθητικής, έχοντας από το 1967 σκηνοθετήσει ταινίες που αντανακλούν την έντονη μαρξιστική και μαοϊκή επίδραση που είχε δεχτεί από το κίνημα εκείνης της περιόδου στη Γαλλία, παραιτείται από τον ρόλο του «δημιουργού» και υιοθετεί εκείνον του «εργάτη του κινηματογράφου», προσπαθώντας εις το εξής να κάνει ταινίες με συλλογικό τρόπο. Η Ομάδα Τζίγκα Βερτόφ, την οποία ιδρύει μαζί με άλλους νέους κινηματογραφιστές, γεννιέται ως απάντηση στην ανάγκη «να δημιουργηθεί ένας νέος πυρήνας που δεν κάνει πολιτικό σινεμά, αλλά προσπαθεί να κάνει πολιτικό σινεμά με πολιτικό τρόπο» (Ζ.-Λ. Γκοντάρ).

Το όνομα της ομάδας αποτίει φόρο τιμής στον πρωτοπόρο σοβιετικό κινηματογραφιστή, διεκδικώντας έτσι την πολιτογράφησης της στην ιστορία ενός κινηματογράφου που δείχνει στο όνομα των προλεταρίων. Ο Γκοντάρ δεν εμπνεόταν μόνο από την αισθητική θεωρία του μοντάζ που ανέπτυξε ο Βερτόφ, αλλά και από το γεγονός ότι το μεγαλύτερο κομμάτι του έργου του αποτελούνταν από κινηματογραφικά επίκαιρα, ειδήσεις χαραγμένες στο φιλμ. Αυτό ακριβώς ήταν το όνειρο του Γκοντάρ που δεν έγινε ποτέ πραγματικότητα: να γίνει δημιουργός δελτίων ειδήσεων για την τηλεόραση, να εκπαιδεύσει ένα όσο το δυνατόν ευρύτερο κοινό σε μια πολιτική οικονομία και ιστορία των εικόνων.

Βασικός συνομιλητής του Γκοντάρ εκείνη την περίοδο είναι ο διανοούμενος Ζαν-Πιερ Γκορέν (μαθητής των Άλτουσερ, Φουκό και Λακάν). Στην Ομάδα Τζίγκα Βερτόφ συμμετέχουν επίσης οι Ζεράρ Μαρτέν, Ναταλί Μπιγιάρ, Αρμάν Μαρκό, Ζαν-Ανρί Ροζέ και Πολ Μπιρόν. Εκμεταλλευόμενη τη φήμη του Γκοντάρ, η ομάδα χρηματοδοτεί τις ταινίες της ως παραγγελίες μεγάλων τηλεοπτικών δικτύων της Ευρώπης, που συχνά αρνούσαν να τις προβάλουν όταν έβλεπαν το τελικό αποτέλεσμα.

Τον Οκτώβριο του 1969, στο 5ο τεύχος του περιοδικού Cinémathèque, η Ομάδα Τζίγκα Βερτόφ διά στόματος Ζαν-Λικ

Γκοντάρ συνοψίζει το εγχείρημά της: «Κατά την προβολή μιας ιμπεριαλιστικής ταινίας, η οθόνη πουλά στο θεατή τη φωνή του Κράτους-Αφέντη: η φωνή κολακεύει, καταστέλλει ή ξυλοκοπεί. Κατά την προβολή μιας ρεφορμιστικής ταινίας, η οθόνη είναι απλώς το μεγάφωνο από το οποίο βγαίνει μια φωνή που κάποτε είχε την εντολή του λαού, αλλά δεν είναι πια η φωνή του λαού, καθώς ο λαός παρακολουθεί σιωπηλός το ίδιο του το πρόσωπο παραμορφωμένο. Κατά την προβολή μιας στρατευμένης ταινίας, η οθόνη δεν είναι παρά ένας μαυροπίνακας στον οποίο γράφονται οι εικόνες και οι ήχοι που παράγονται από τη συγκεκριμένη ανάλυση μιας συγκεκριμένης κατάστασης, δηλαδή της ταξικής πάλης. Μπροστά σε αυτή την οθόνη, ο λαός σκέφτεται, μαθαίνει, μάχεται, ασκεί κριτική και μεταμορφώνεται».

Οι «ταινίες-μαυροπίνακες» της Ομάδας Τζίγκα Βερτόφ μοιάζουν σήμερα να απεικονίζουν εξισώσεις που παρέμειναν άλυτες, ερωτήσεις που αιωρούνται αναπάντητες, πειράματα που κατέληξαν σε σύγχυση και αμφιβολία. Στις τέσσερις ταινίες που περιλαμβάνει αυτό το αφιέρωμα, θα επανέλθουμε στα πολιτικά/κινηματογραφικά εγχειρήματα της ομάδας στην Αγγλία (British Sounds, 1969), την Τσεχοσλοβακία (Pravda, 1969) και την Ιταλία (Αγώνες στην Ιταλία, 1970), καταλήγοντας στην Παλαιστίνη, με την ταινία που δεν μπόρεσε να ολοκληρωθεί παρά

δύο χρόνια μετά τη διάλυση της ομάδας (Εδώ κι αλλού, 1974).

Οι ταινίες θα προβληθούν με ελληνικούς υπότιτλους. Το πέρας κάθε προβολής θα ακολουθεί συζήτηση.

**- Παρασκευή 13/03/2015 -
BRITISH SOUNDS**

(British Sounds / See you at Mao, Αγγλία, 1970, 52')

Σενάριο, Σκηνοθεσία: Ομάδα Τζίγκα Βερτόφ (Ζαν-Λικ Γκοντάρ, Ζαν-Ανρί Ροζέ)

Φωτογραφία: Τσαρλς Στιούαρτ

Ηχος: Φρεντ Σαρπ

Μοντάζ: Ελίζαμπεθ Κόζμιαν,

Κριστίν Αγία

Παραγωγή: Kestrel Productions για τη London Weekend Television (LWT)

Το 1969, η London Weekend Television αναθέτει στον Ζαν-Λικ Γκοντάρ τη δημιουργία μιας ταινίας. Το British Sounds προκύπτει από τη συνεργασία του Γκοντάρ με τον Ζαν-Ανρί Ροζέ. Η ταινία δομεί και αποδομεί τη σχέση της εικόνας και του ήχου, δημιουργώντας μεταξύ τους διαλεκτικές συγκρούσεις που επιδίδουν να μεταφέρουν στο πεδίο του κινηματογράφου την ταξική πάλη, αλλά και την κατάσταση του εργατικού κινήματος στη Βρετανία στα τέλη της δεκαετίας του '60. Εικόνες και ήχοι αντιπαρά τίθενται σε μια αέναη μάχη, τη μάχη μεταξύ αλήθειας και πλάνης. Η λονδρέζικη τηλεόραση αρνήθηκε να προβάλει την ταινία μόλις ολοκληρώθηκε και αρκέστηκε να μεταδώσει μόνο κάποια αποσπάσματα.

Βολεύει η σκανδαλολογία

Στο στοιχείο του ο Καμμένος, πήγε στον Τσίπρα με δύο φακέλους για αγορά εξοπλιστικών προγραμμάτων και συναποφάσισαν να παραπέμψουν τις υποθέσεις στον εισαγγελέα «προκειμένου να συσχετισθούν με φακέλους που ήδη εξετάζει η Δικαιοσύνη». Πρόκειται για υποθέσεις που εξετάστηκαν από την Επιτροπή Εσωτερικών Υποθέσεων που σύστησε ο Καμμένος και προέκυψαν αποδεικτικά στοιχεία τα οποία πιθανώς οδηγούν ακόμα και σε κατηγορίες για κακοурγήματα για δυο εξοπλιστικά προγράμματα, όπως δήλωσε ο Καμμένος. Το πρώτο πρόγραμμα αφορά τις συμβάσεις για τα υποβρύχια, με τις έρευνες να ξεκινούν από το 1998, ενώ το δεύτερο πρόγραμμα αφορά τις συμβάσεις για τα ελικόπτερα ΜΗ-90, με τις έρευνες να ξεκινούν από το 2003.

Ενόψει της κατάθεσης των πρώτων νέων μνημονιακών μέτρων, προκειμένου να προχωρήσει και να ολοκληρωθεί η επιθεώρηση από την τρόικα, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου έχει ανάγκη από γενναίες δόσεις σκανδαλολογίας, οι οποίες τροφοδοτούν τα αστικά ΜΜΕ για άρθρα, ρεπορτάζ και ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές. Τον ίδιο στόχο υπηρετεί και η σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής για το πώς φτάσαμε στο Μνημόνιο.

Δεν ισχυριζόμαστε, φυσικά, ότι δεν υπάρχουν σκάνδαλα. Ιδιαίτερα στο χώρο των στρατιωτικών προμηθειών το σκάνδαλο είναι διαρκές. Η σκανδαλολογία, όμως, είτε δεν οδηγεί πουθενά είτε οδηγεί σε εκκαθάριση λογαριασμών με πολιτικά πτώματα τύπου Ακη.

Το ότι πρόκειται για κίνηση εντυπωσιοθηρίας και μόνο αποκαλύφθηκε από την οργισμένη ανακοίνωση που εξέδωσε το ΠΑΣΟΚ (διά χειρός Βενιζέλου). Το ΠΑΣΟΚ, που κατάλαβε ότι ξαναξεσταίνεται το σκάνδαλο των υποβρυχίων για να χτυπηθεί ο Βενιζέλος, υπενθύμισε το απλό: «ο εισαγγελέας δεν έχει καμία αρμοδιότητα καθώς για τους υπουργούς αρμόδια είναι μόνο η Βουλή». Δηλαδή, με το που πάρει τους φακέλους στα χέρια του και δει ονόματα υπουργών, ο εισαγγελέας πρέπει να τους στείλει «αμελλητί» στη Βουλή, η οποία πρέπει να επιληφθεί. Ο εισαγγελέας δεν μπορεί να διατάξει ανάκριση, δεν μπορεί να κάνει την παραμικρή κίνηση.

Γιατί, λοιπόν, δεν κατέθεσαν τους φακέλους στη Βουλή με πρόταση για σύσταση προανακριτικής επιτροπής, αφού -όπως είπε ο Καμμένος- προέκυψαν αποδείξεις; Γιατί στόχος τους είναι μόνο η δημιουργία εντυπώσεων και ο πολιτικός αντιπερισπασμός.

Η ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΤΗΣ «ΟΜΑΔΑΣ ΤΖΙΓΚΑ ΒΕΡΤΟΦ»

ΓΑΛΛΙΑ | 1968-1974 | 4 ΔΟΚΙΜΙΑ

06/03
PRAVDA
(1969)

27/03
ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ
(1970)

13/03
BRITISH SOUNDS
(1970)

03/04
ΕΔΩ ΚΙ ΑΛΛΟΥ
(1974)

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγιοθαυμάς 65 & Αχαρνών, Αθήνα | Ιουστινιανού 2α, Θεσσαλονίκη
Είσοδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

Παρά τις «δεσμεύσεις»

Στρατιές συμβούλων και μετακλητών στα πολιτικά γραφεία των υπουργών

Μία προς μία γίνονται φύλλο και φτερό οι δεσμεύσεις του Τσίπρα, ακόμα και αυτές που ανακοινώθηκαν με τις προγραμματικές δηλώσεις του.

Είχε δεσμευτεί, ότι θα δοθεί τέλος στις στρατιές των συμβούλων και μετακλητών υπαλλήλων, με στόχο τον αποφασιστικό περιορισμό της σπατάλης στο δημόσιο τομέα. Η δέσμευση έγινε σκόνη με τους πρώτους κιόλας διορισμούς μετακλητών υπαλλήλων και ειδικών συμβούλων και ειδικών συνεργατών στον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Ι. Δραγασάκη και στον αναπληρωτή υπουργό Γ. Κατρούγκαλο.

Σύμφωνα με το ισχύον ΠΔ 63/2005 (και τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις του), ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης δικαιούται στο πολιτικό του γραφείο 8 μετακλητούς υπάλληλους, 4 ειδικούς συνεργάτες και ειδικούς συμβούλους και 4 αποσπασμένους υπάλληλους. Ομως με απόφαση των Ι. Δραγασάκη και Ι. Βαρουφάκη (ΦΕΚ 214Β), το πολιτικό γραφείο του αντιπροέδρου θα στελεχώσουν 10 μετακλητοί, 5 ειδικοί σύμβουλοι και ειδικοί συνεργάτες και 5 αποσπασμένοι υπάλληλοι του Δημοσίου ή Νομικών Προσώπων Δημοσίου Τομέα. Η ετήσια δαπάνη για τους 10 μετακλητούς και 5 συμβούλους θα είναι 128.700 ευρώ.

Με άλλη απόφαση, των υπουργών Βούτση και Βαρουφάκη (ΦΕΚ 248Β), συγκροτήθηκε το πολιτικό γραφείο του αναπληρωτή υπουργού Γ. Κατρούγκαλου. Σ' αυτό θα διοριστούν 5 μετακλητοί και 3 ειδικοί γραμματείς ή ειδικοί συνεργάτες, οι ετήσιες αμοιβές των οποίων θα ανέλθουν σε 239.469 ευρώ. Με άλλη διάταξη του ΠΔ 63/2005 θα αποσπαστούν στο πολιτικό του γραφείο και 5 υπάλληλοι

του δημοσίου ή ΝΠΔΔ, ενώ θα έπρεπε να διοριστούν 4 και 3 μετακλητοί και ειδικοί σύμβουλοι και να αποσπαστούν 5 δημόσιοι υπάλληλοι.

Η ιστορία με το διορισμό μετακλητών υπαλλήλων, ειδικών συμβούλων ή συνεργατών και τις αποσπάσεις έχει και άλλες άκρες. Με το νόμο 4237/2014 προβλεπόταν η μείωση των μετακλητών υπαλλήλων κατά 20%, αλλά ταυτόχρονα υπάρχει η παρ. 5 του άρθρου 55 του ΠΔ 63, που δίνει τη δυνατότητα στην εκάστοτε αστική κυβέρνηση να αυξάνει τον αριθμό των μετακλητών κατά το δοκούν. Ιδού η διάταξη: «Ο αριθμός των θέσεων που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους μπορεί να αυξάνει κατά κατηγορία... με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του αρμόδιου κατά περίπτωση μέλους της Κυβέρνησης ή υφυπουργού και δημοσιεύεται στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Αυτή την απόφαση η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου δεν την καταργεί, ενώ τροποποιεί διατάξεις του ΠΔ 63/2005 για την κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα (στο περιβόητο πολυνομοσχέδιο για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης). Προφανώς, η συγκυβέρνηση έχει στο σχεδιασμό της να αξιο-

ποιήσει αυτή τη διάταξη, με την οποία μπορεί να αυξήσει τη στρατιά των συμβούλων και των μετακλητών υπαλλήλων και τους αποσπασμένους υπάλληλους από το Δημόσιο και τα ΝΠΔΔ και μάλιστα σε μια εποχή που έχουν μειωθεί δραστικά οι δημόσιοι υπάλληλοι και έχουν αποδιοργανωθεί οι δημόσιες υπηρεσίες στο πλαίσιο της στρατηγικής της παράδοσης νευραλγικών τομέων του Δημοσίου στο κεφάλαιο.

Με το πολυνομοσχέδιο η συγκυβέρνηση όχι μόνο δεν προτείνει τη μείωση της στρατιάς των συμβούλων και των μετακλητών, αλλά αντίθετα την αυξάνει:

Πρώτον, αυξάνει τον αριθμό των αποσπασμένων στα πολιτικά γραφεία αντιπροέδρου, υπουργών, αναπληρωτών υπουργών και υφυπουργών από 5 σε 10.

Δεύτερον, σε όλα τα μη συγχωνευμένα υπουργεία προβλέπει το διορισμό αναπληρωτή γενικού γραμματέα και δύο μετακλητών υπαλλήλων.

Τρίτον, στα συγχωνευμένα υπουργεία προβλέπει το διορισμό για κάθε ένα απ' αυτά και ενός αναπληρωτή γενικού γραμματέα και δύο μετακλητών υπαλλήλων.

Τέταρτον, προβλέπεται ακόμη στα πολιτικά γραφεία

του πρωθυπουργού, του αντιπροέδρου και των υπουργών ο διορισμός άμισθου ειδικού συμβούλου που θα παίρνει μόνο οδοιπορικά!

Αν κάνουμε μια σούμα των συμβούλων, μετακλητών και αποσπασμένων, φτάνουμε στον αριθμό 21, μαζί με τον αναπληρωτή γραμματέα και τον άμισθο ειδικό σύμβουλο! Ειδικά για τον τελευταίο θέλουμε να ρωτήσουμε: Πώς θα ζει αυτός ο άμισθος ειδικός σύμβουλος, που θα έχει παρατήσει τη δουλειά του για να εγκατασταθεί δίπλα στον υπουργό; Δεν ανοίγει έτσι ένα ακόμη ρυάκι για τη διαπλοκή; Θυμίζουμε ότι ως άμισθη σύμβουλος του Βαρουφάκη εμφανίζεται η Παναρίτη (πρώην πουλέν του Γιωργάκη, φανατικό μνημονιακό στέλεχος), η οποία ήδη κατέλαβε εξέχουσα θέση στην ομάδα των τεχνοκρατών που διαπραγματεύεται με την τρόικα.

Είναι φανερό πως και η νέα συγκυβέρνηση βαδίζει στα χνάρια των μνημονιακών κυβερνήσεων σε ό,τι αφορά τους συμβούλους και μετακλητούς υπαλλήλους. Όχι μόνο δεν τους μειώνει αλλά και τους αυξάνει. Η προπαγάνδα είναι καλή για να εξαπατιέται ο «λαοιζμικός», όμως ο κομματικός μηχανισμός πρέπει να βολευτεί. Να γλείψουν όσο γίνεται περισσότεροι το «κοκαλάκι» της εξουσίας. Αν σκεφτούμε, μάλιστα, ότι από τον πρώτο μήνα της θητείας της η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου αντιμετωπίζει σημαντικά εσωτερικά προβλήματα, μετά τη συμφωνία για παράταση του Μνημονίου, θα καταλάβουμε ότι το «μέλι» της εξουσίας είναι μια καλή μέθοδος για να λιγοστέψει η γκρίνια. Ετσι χιτίζονται οι πιστοί στην ηγεσία κομματικοί μηχανισμοί. Εδώ θα είμαστε και θα τα καταγράφουμε όλα.

Νερό στο μύλο των νεοναζί

Όπως στην ταξική πάλη, έτσι και στην πολιτική δεν υπάρχει ουδετερότητα. Υπάρχει ταξικό ή πολιτικό πρόσημο. Κάθε ενέργεια κρίνεται απ' αυτό το πρόσημο και όχι από τις (διακηρυγμένες ή μη) προθέσεις. Όταν διάφοροι πολιτικοί παράγοντες μετατρέπονταν σε ποινολόγους και ανέλυαν τον τρόπο με τον οποίο η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου άσκησε διώξεις και προφυλάκιζε τους νεοναζί, μετατρέποντας το Δίκαιο και τη Δικαιοσύνη σε ουδέτερους θεσμούς, δεν έκαναν τίποτ' άλλο από το να προσφέρουν όπλα στους νεοναζί που ξαφνικά είχαν βρεθεί σε δυσχερή θέση. Όταν η πρόεδρος της Βουλής Ζωή Κωνσταντοπούλου μετατρέπεται σε συνταγματολόγο και κρίνει πως όσα νομοσχέδια ψηφίστηκαν χωρίς την παρουσία των προφυλακισμένων νεοναζί βουλευτών είναι άκυρα, δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να τροφοδοτεί την προπαγάνδα των νεοναζί. Η διθυραμβική ανακοίνωση που αυτοί εξέδωσαν μετά τις δηλώσεις της μας προσφέρει ένα ασφαλές μέτρο για να εκτιμήσουμε το ουσιαστικό τους περιεχόμενο.

Η Κωνσταντοπούλου είχε πολύ καλά προετοιμασμένα αυτά που είπε. Γι' αυτό και δεν παρέλειψε να μιλήσει για μνημονιακά νομοσχέδια, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι εμμέσως πλην σαφώς αναγόρευε τους νεοναζί και σε αντιμνημονιακή δύναμη.

Ποια είναι η ουσία των όσων είπε η Κωνσταντοπούλου; Ότι οι νεοναζί βουλευτές κακώς προφυλακίστηκαν ή, εν πάση περιπτώσει, κακώς δεν μεταφέρονταν σε καθημερινή βάση από τις φυλακές στη Βουλή για να παίρνουν κανονικά μέρος στις εργασίες της. Δηλαδή, ζήτησε να τους δοθεί ένα ειδικό στάτους φυλακισμένου πολυτελείας, επειδή είναι βουλευτές! Την άποψή της αυτή προσπάθησε να την περάσει και στη συζήτηση για την άρση ασυλίας του Μπουμπούκου. Προκάλεσε πολύωρο σαματά, δεν την στήριξε ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ, αναγκάστηκε τελικά να κάνει τη συζήτηση και την ψηφοφορία που ήθελε να αναβάλει, όμως επανήλθε στη συνέντευξη Τύπου, εγείροντας ευρύτερο ζήτημα, για να εισπράξει και πάλι την αποδοκιμασία ακόμα και από το Μαξίμου.

Τα κίνητρα της Κωνσταντοπούλου μας είναι αδιάφορα. Είναι προφανές ότι θέλει να στήσει το δικό της βιλαέτι, βάζοντας υποψηφιότητα για αρχηγικό ρόλο στο μέλλον (στον ΣΥΡΙΖΑ ή σε κάτι που θα προκύψει από διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ). Είναι βέβαιο ότι ο Τσίπρας έχει σκυλομετανιώσει που της έδωσε τόσο ξεχωριστό ρόλο. Εμείς όμως κοιτάζουμε το πολιτικό περιεχόμενο αυτής της αρχομανούς συμπεριφοράς της προέδρου της Βουλής. Δεν έχει κανένα πρόβλημα να αβαντάρει πολιτικά τους νεοναζί, με τη δήθεν ουδέτερη συνταγματική ερμηνεία που δίνει, όμως στο ζήτημα της μη επικύρωσης της παράτασης της δανειακής σύμβασης από τη Βουλή μουγκάθηκε. Ξέρει πολύ καλά πως η νομική βάση την οποία επικαλείται η κυβέρνηση δεν είναι παρά η πραξικοπηματική διάταξη που εισήγαγε το Μάη του 2010 ο Παπακωνσταντίνου, την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ είχε καταγγείλει σε πολύ υψηλούς τόνους (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 3). Δεν έκανε κανένα σχόλιο, όμως, για την παράκαμψη της Βουλής, διότι προσωπικά είναι από εκείνους που δε θέλουν να υποστούν τον εξευτελισμό να ψηφίσουν την παράταση του Μνημονίου. Ενεργεί, δηλαδή, όπως βολεύει τις πολιτικές φιλοδοξίες της.

Αποδόμηση Μπαρουφάκη

Ο Σόιμπλε αποφεύγει να αναφερθεί στον Μπαρουφάκη και αναθέτει στον εκπρόσωπό του να κάνει απαξιωτικές δηλώσεις. Εχουμε χάσει το λογαριασμό με τις διάφορες δηλώσεις που έχει κάνει ο Βαρουφάκης τελευταίο διάστημα, δήλωσε πριν μερικές μέρες ο Μάρτιν Γιένγκερ, ξεπερνώντας τα εσκαμμένα στις διακρατικές σχέσεις, χωρίς να νοιάζεται καθόλου για το ότι αυτός είναι ένας απλός υπάλληλος.

Στο ίδιο μήκος κύματος, ο Ντεϊσελμπλούμ διάλεξε τους Financial Times για να πάρει το αίμα του πίσω, αποκαλύπτοντας το παρασκήνιο πριν τη συμφωνία στο Eurogroup στις 20 Φλεβάρη. Ισχυρίστηκε ότι ο ίδιος δεν διαπραγματεύτηκε καθόλου με τον Βαρουφάκη, αλλά μόνο με τον Τσίπρα. Κι ενώ ο Τσίπρας του είχε στείλει το προσχέδιο της επιστολής του έλληνα υπουργού Οικονομικών και είχαν συμφωνήσει (όπως λέει, ο ίδιος είχε τέσσερις παρατηρήσεις και τις είπε στον Τσίπρα), το πρωί έφτασε διαφορετικό κείμενο, που τον εξέπληξε γιατί δεν υπήρχε περίπτωση να περάσει από τους Γερμανούς. Τηλεφώνησε στον Τσίπρα, αυτός διαπίστωσε ότι κάποιοι είχε αλλάξει την επιστολή (ο Βαρουφάκης δηλαδή), ο Τσίπρας ζήτησε να στείλει άλλη επιστολή, αλλά ο Ντεϊσελμπλούμ του είπε όχι, θα βάλαμε αυτές τις δεσμεύσεις στο κείμενο της συμφωνίας, όπως και έγινε.

Ο Μπαρουφάκης έχει αντιληφθεί ότι στην ΕΕ έχει ξεκινήσει εκστρατεία αποδόμησής του, γι' αυτό και ξεκίνησε την... τουρνέ στα ελληνικά ραδιοκάναλα. Για τους ισχυρισμούς Ντεϊσελμπλούμ, όμως, αρνήθηκε να μιλήσει συγκεκριμένα. Δεν έγιναν έτσι τα πράγματα, είπε, αλλά αυτά είναι πια παρελθόν! Εμείς δεν στεκόμαστε στα όσα λέει ο Ντεϊσελμπλούμ (που παίζει το δικό του παιχνίδι), όμως όλοι γνωρίζουμε πως το Eurogroup δεν έκανε δεκτή την επιστολή Βαρουφάκη, αλλά κατήρτισε διαφορετικό κείμενο απόφασης-ανακοίνωσης, το οποίο υπέγραψε και η ελληνική πλευρά.

Οι αγρότες θα κληθούν από τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου να επιστρέψουν 327 εκατ. ευρώ έντοκα!

Την περασμένη Πέμπτη, ο αναπληρωτής υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης Περιβάλλοντος και Ενέργειας Β. Αποστόλου έδωσε άτυπη συνέντευξη στους διαπιστευμένους συντάκτες του αγροτικού ρεπορτάζ. Μίλησε για πολλά και ρωτήθηκε για πολλά από εμάς, όπως για την υποχρεωτική κατάθεση των διαθέσιμων του ΟΠΕΚΕΠΕ στην ΤτΕ, για τις αποζημιώσεις του ΕΛΓΑ, τους βοσκοτόπους (με την οριοθέτηση των οποίων επιδιώκεται ο αποχαρκτηρισμός δεκάδων εκατ. στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων). Οι απαντήσεις που δόθηκαν

από τον Β. Αποστόλου ήταν... άλλα λόγια να αγαπιόμαστε.

Γι' αυτά τα ζητήματα θα μας δοθεί η ευκαιρία να μιλήσουμε σύντομα. Προς το παρόν θ' αναφερθούμε μόνο στην τοποθέτηση του υπουργού για το περιβόητο «πακέτο Χατζηγάκη», ύψους 421 εκατ. ευρώ, που είχε δοθεί στους αγρότες το 2009. Οι Κομισάριοι αποφάσισαν αυτό το πακέτο να επιστραφεί από τους αγρότες. Ιδού τι δήλωσε σχετικά ο Β. Αποστόλου:

«Το περίφημο πακέτο Χατζηγάκη, όπου μετά από διαβουλεύσεις, συζητήσεις και κυρίως γιατί υπήρξαν αγρότες που απει-

ωσαν, αυτό από τα 421 έχει κατεβεί στα 327 εκατ. ευρώ, το οποίο σύμφωνα με την απόφαση πρέπει να ανακτηθεί έντοκα από τους παραγωγούς. Είμαστε υποχρεωμένοι λοιπόν -θα δούμε το χρόνο- να ενημερώσουμε τους παραγωγούς, από τους οποίους η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητάει να ανακτηθούν τα συγκεκριμένα χρήματα».

Προφανώς, η συγκυβέρνηση σκέφτεται να τα κρατήσει από τις άμεσες επιδοτήσεις που εισπράττουν οι αγρότες, αλλά αποφάσισε να μην τους το ανακοινώσει τώρα, για να τους αιφνιδιάσει σε καταληλότερο χρόνο.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Μετεκλογικές κωλοτούμπες

Νέο επεισόδιο στη διαμάχη μεταξύ των πρακτόρων και της ΟΠΑΠ ΑΕ, με αφορμή το σχέδιο Κανονισμού Πρακτόρων, που έδωσε στη δημοσιότητα για διαβούλευση η Επιτροπή Εποπτείας και Ελεγχού Παιγνίων (ΕΕΕΠ). Οι πράκτορες καταγγέλλουν μεροληψία υπέρ της ΟΠΑΠ ΑΕ σε τρία σημεία του Κανονισμού και καλούν την κυβέρνηση να «υπενθυμίσει» στην ΕΕΕΠ το ρόλο της και να τηρήσει τις προεκλογικές της δεσμεύσεις.

Το πρώτο σημείο είναι ότι η ΕΕΕΠ, όσον αφορά το καθεστώς των συμβάσεων που έχουν υπογράψει η εταιρία και οι πράκτορες, μνημονεύει νομοθεσία του 2000, όταν ο ΟΠΑΠ ήταν δημόσιος Οργανισμός, και παραβλέπει το γεγονός ότι το 2009 η ΟΠΑΠ ΑΕ και οι πράκτορες υπέγραψαν ατομικές συμβάσεις συνεργασίας που οριοθετούσαν τη σχέση τους. Εμμέσως πλην σαφώς, η ΕΕΕΠ παίρνει το μέρος της εταιρίας στη διαμάχη που υπάρχει ανάμεσα στις δύο πλευρές για το θέμα της αδειοδότησης των Gaming Hall στα οποία θα εγκατασταθούν οι «κουλοχέρηδες».

Το δεύτερο σημείο αφορά την πρόταση της Επιτροπής για μείωση της ελάχιστης απόστασης ανάμεσα σε δυο πρακτορεία από τα 200 μέτρα που είναι σήμερα στα 100 μέτρα. Με τον τρόπο αυτό ανοίγει ο δρόμος για να δοθούν νέες άδειες πρακτορείων, κόντρα σε απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που το 2008 είχε αποφανθεί ότι ο συνολικός αριθμός των πρακτορείων είναι μεγάλος και θα πρέπει να μειωθεί. Στην ανακοίνωσή τους οι πράκτορες τονίζουν ότι αντί για την προστασία της κοινωνίας και των παιχτών από τον εθισμό στον τζόγο και τον περιορισμό του στοιχήματος στις αθλητικές διοργανώσεις, όπως προβλέπουν οι κατευθυντήριες ευρωπαϊκές οδηγίες, θα έχουμε το αντίθετο αποτέλεσμα.

Το τρίτο σημείο της ανακοίνωσης αναφέρεται στο διαχωρισμό των πρακτορείων σε τύπου Γ (υγειονομικού ενδιαφέροντος) και τύπου Α (μη υγειονομικού ενδιαφέροντος). Το σημείο αυτό αφήνει τη δυνατότητα ώστε τα Gaming Hall να προσφέρουν φαγητό και ποτό, δηλαδή να λειτουργούν σα μίνι καζίνο.

Κλείνοντας την ανακοίνωσή τους οι πράκτορες καλούν την κυβέρνηση και τον πρωθυπουργό να τηρήσουν τις προεκλογικές τους δεσμεύσεις και να καταγγείλουν την σύμβαση ιδιωτικοποίησης της ΟΠΑΠ ΑΕ. Δυστυχώς για αυτούς στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης ο Τσίπρας δεν έκανε καμία νύξη για το θέμα, συνεπώς πρέπει να θεωρείται δεδομένο ότι το κράτος έχει συνέχεια...

Ενοχοι οι οπαδοί - τιμωρία παραδειγματική

Γελάει η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων με τον τρόπο που χειρίζεται η κυβέρνηση το θέμα της αντιμετώπισης της αθλητικής βίας. Τα άμεσα μέτρα που είχε εξαγγείλει την προηγούμενη βδομάδα ο υφυπουργός Αθλητισμού, παράλληλα με την αναστολή της διεξαγωγής του πρωταθλήματος της Super League, μετατίθενται για το καλοκαίρι και το πρωτάθλημα ξαναρχίζει. Μετά από διαβουλεύσεις και συναντήσεις με τους προέδρους του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού και τους εκπρόσωπους της ΕΠΟ και της Super League, ο Κοντονής ανακοίνωσε με σύνεση, ψυχραιμία και αποφασιστικότητα, ότι θα γίνουν σαρωτικές αλλαγές και θα υπάρξουν βαρύτατες τιμωρίες στον πειθαρχικό κανονισμό της ΕΠΟ και της Λίγκας. Επειδή, όμως, όλα αυτά θα πρέπει να νομοθετηθούν, άρα απαιτείται ένα χρονικό διάστημα για να προετοιμαστούν οι σχετικές νομικές ρυθμίσεις, το πρωτάθλημα θα ξαναρχίσει, αφού όλοι οι εμπλεκόμενοι και ιδιαίτερα οι καπιταλιστές πρόεδροι των ομάδων έδειξαν ότι κατανοούν το πρόβλημα και δεσμεύονται να συμβάλλουν στη λύση του, ρίχνοντας τους τόνους της μεταξύ τους αντιπαράθεσης.

Βεβαίως, κάποιος έπρεπε να τιμωρηθεί για να φανεί η αποφασιστικότητα της κυβέρνησης, και οι ένοχοι είναι όλοι όσοι πηγαίνουν στο γήπεδο για να δουν την ομάδα τους. Για το λόγο αυτό, ο Κοντονής αποφάσισε

στις επόμενες δυο αγωνιστικές να γίνουν κανονικά οι αγώνες αλλά κεκλεισμένων των θυρών, χωρίς την παρουσία θεατών. Μετά από αυτή την παραδειγματική τιμωρία και μπροστά στην αποφασιστικότητα που έδειξε η κυβέρνηση, θα πρέπει να θεωρείται σίγουρο ότι δε θα γίνουν επεισόδια τις δυο επόμενες αγωνιστικές. Αν μάλιστα το μέτρο της διεξαγωγής των αγώνων χωρίς θεατές θεσμοθετηθεί και ισχύσει και για τη συνέχεια του πρωταθλήματος, τότε θα λυθεί οριστικά το πρόβλημα της αθλητικής βίας.

Ο τιτανομέγιστος Κοντονής σκέφτηκε αυτό που δεν είχε σκεφτεί κανένας άλλος μέχρι σήμερα και οφείλουμε να του το αναγνωρίσουμε. Εφαρμόζοντας τις αρχές της διαλεκτικής σκέψης, έθεσε τα εξής ερωτήματα και έδωσε μόνος του τις απαντήσεις: Ποιος φταίει για τη βία στα γήπεδα; Οι οπαδοί των ομάδων, απάντησε ο καλύτερος. Πώς θα αντιμετωπίσουμε τους οπαδούς; Με τρόπο αποφασιστικό και μαγικό, ήταν η απάντηση του κορυφαίου των διαλεκτικών. Ποιος είναι ο μαγικός τρόπος; Να τους «εξαφανίσουμε», τρισμέγιστε, του απάντησε ο εαυτός του από τον καθρέφτη. Αν οι αγώνες γίνονται χωρίς θεατές, δε θα υπάρχει δυνατότητα να πλακωθούν οι οπαδοί μεταξύ τους ή να την πέσουν στους παίκτες και τους παράγοντες της αντίπαλης ομάδας, συνεπώς θα εξαλειφθεί η αθλητική βία.

Η λύση είχε βρεθεί και πλέον δεν υπήρχε κανένας λόγος να συνεχιστεί η αναστολή της διεξαγωγής του πρωταθλήματος. Η διαβούλευση με τους εκπρόσωπους της ΕΠΟ και της Λίγκας ήταν μια τυπική διαδικασία. Αλλωστε, όπως αποδείχτηκε, κανένας δεν είχε αντεπιχειρήματα και η πρόταση του υφυπουργού έγινε αποδεκτή ασμένως από τους ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Ας σοβαρευτούμε. Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να βρει λύση στο θέμα της αθλητικής βίας, ούτε σκοπεύει να συγκρουστεί με τους καπιταλιστές και τα επιχειρηματικά συμφέροντα που λυμαίνονται το επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Εψαχνε απλά μια φόρμουλα για να μεταφέρει το θέμα στο μέλλον, εξαγγέλλοντας και αυτή ρυθμίσεις και μέτρα, που ακόμα και αν εφαρμοστούν δε θα λύσουν το πρόβλημα. Εχουμε τονίσει αρκετές φορές στο παρελθόν, ότι η οπαδική βία είναι κοινωνικό φαινόμενο και για να βρεθεί λύση θα πρέπει να εξαλειφθούν οι αιτίες που τη γεννούν και την «εκτρέφουν». Αν δε γίνει προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση, οποιαδήποτε άλλη επιλογή θα έχει σαν στόχο τη διαχείριση του προβλήματος και την οριοθέτησή του σε ανεκτά επίπεδα.

Από τη στιγμή που ο Κοντονής έψαξε να βρει τη «λύση» σε συνεργασία με τους προέδρους των πρωτοκλασάτων ομάδων και τους καρεκλοκένταυρους της ΕΠΟ και της Λίγκας, ήταν ξεκάθαρο ότι θα ακολουθούσε και αυτός τη ρότα των προκατόχων του και θα είναι ένας ακόμη επίδοξος εξουσιαστής, που θα προσπαθήσει να χρησιμοποιήσει κατασταλτικές μεθόδους ενάντια στους νεολαίους των γηπέδων. Μόνο αν είσαι αφελής ή βλάκας μπορεί να πιστέψεις ότι θα συγκρουστείς με τα επιχειρηματικά συμφέροντα και θα τα «ξωπετάξεις» από τον αθλητισμό, συνδιαλεγόμενος μαζί τους. Μόνο αν είσαι αφελής ή βλάκας, μπορεί να πιστεύεις ότι θα θίξεις τα συμφέροντα του κάθε Μαρινάκη και του κάθε Αλαφούζου, συνδιαλεγόμενος και συμφωνώντας μαζί τους. Ανακεφαλαιώνοντας, όπως συμβαίνει σε κάθε πτυχή της κυβερνητικής πολιτικής, η κυβέρνηση Τσίπρα μοιάζει με μαθητευόμενο μάγο και είναι πολύ πιθανό ο Τσίπρας να παραμείνει στη θέση του πρωθυπουργού λιγότερο και από τον Γιωργάκη Παπανδρέου.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΑΜΠΝΤΕΡΑΜΑΝ ΣΙΣΑΚΟ Τιμπουκτού

Η τελευταία και πολυβραβευμένη ταινία του μαυριτανού σκηνοθέτη (μεγάλωσε στο Μάλι, σπούδασε στη Ρωσία και ζει κι εργάζεται στη Γαλλία), που στο ελληνικό κοινό είναι γνωστός για την εξαιρετική ταινία του «Μπαμακό». Ο Σισακό μας μεταφέρει στο Τιμπουκτού του 2012, χρονιά που οι τζιχαντιστές κυριεύσαν την πόλη. Με αφορμή την οικογενειακή τραγωδία ενός βοσκού, προσπαθεί να μας παρουσιάσει, ασκώντας ταυτόχρονα κριτική,

το δικτατορικό θεοκρατικό καθεστώς. Η κριτική του δεν έχει το υποβαθρο μιας διαλεκτικής προσέγγισης των ιστορικών φαινομένων, παρά μένει πιστή σε ουμανιστικά κυρίως πρότυπα, διέξοδος βολική για την ιδεολογική προπαγάνδα του γαλλικού ιμπεριαλισμού, ο οποίος στο όνομα της δημοκρατίας επενέβη (για μια ακόμη φορά) στην αφρικανική αυτή χώρα, υπερασπιζόμενος τις σφαίρες επιρροής και εκμετάλλευσης που παραδοσιακά διατηρεί στην Αφρική.

Ο σκηνοθέτης εστιάζει στην καθημερινή επιβολή της απολυταρχίας, του φόβου, του χάους και του σκοταδισμού. Παράλληλα, παρουσιάζει και την καθημερινή αντίσταση των ανθρώπων (αν και σε πολύ στενά όρια). Το πλεονέκτημα της ταινίας είναι ότι δεν κατατρώχεται από το σύνδρομο αλαζονείας του δυτικού πολιτισμού, όπως συχνά συνηθίζεται σε τέτοια θέματα, αλλά απευθύνεται εξίσου στο μουσουλμανικό κόσμο.

ΦΑΤΙΧ ΑΚΙΝ

Η μαχαιριά

Ο τουρκογερμανός Φατίχ Ακίν παρουσιάζει την καινούρια του ταινία, με την οποία ολοκληρώνει την τριλογία «έρωτας, θάνατος και διάβολος» (προηγθήκαν οι «Μαζί, ποτέ!» και «Η άκρη του ουρανού»). Αυτή τη φορά, ο Ακίν επιλέγει ένα δύσκολο -δεδομένης της καταγωγής του- θέμα, αυτό της γενοκτονίας των Αρμενίων από το τουρκικό καθεστώς.

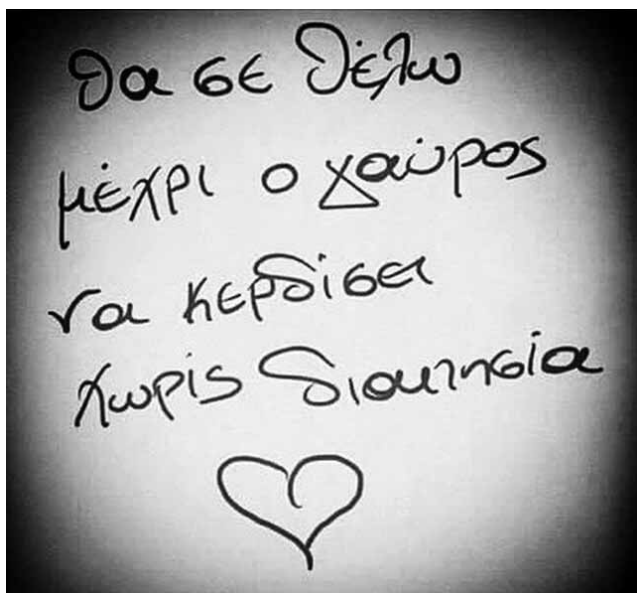
Μαρντίν, 1915. Όλοι οι άντρες Αρμένιοι επιστρατεύονται σε καταναγκαστικά έργα, τα γυναικόπαιδα σέρνονται με τη βία σε καταυλισμούς και τελικά όλοι οδηγούνται στο θάνατο. Ο Ναζαρέτ Μανογκιάν, αφού γλίτωσε από τη γενοκτονία, μαθαίνει ότι και οι κόρες του είναι ζωντανές, οπότε ξεκινά ένα ταξίδι από τη Μεσοποταμία ως την Κούβα και τη Β. Ντακότα μέχρι να τις ξαναβρεί.

Πρόκειται για μια πολύ μεγάλη παραγωγή που προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στην ιστορική πραγματικότητα και στην έντονα και εύκολα συναισθηματική προσέγγιση.

ΝΙΚΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ

Μητριάρχια

Ενα καταφύγιο γυναικών απειλείται με κατεδάφιση, γι' αυτό εξήντα γυναίκες συγκεντρώνονται να το υπερασπιστούν. Μένοντας εκεί για μια εβδομάδα, οι γυναίκες (τόσο Ελληνίδες όσο και μετανάστριες) συζητούν για τις εμπειρίες τους και τον τρόπο διεκδίκησης της σωτηρίας του καταφύγιου. Η ταινία έχει δυο άξονες. Ο ένας είναι το τραύμα, περισσότερο ή λιγότερο

Ο ορισμός του όρκου αιώνιας αγάπης. Αυτή ή αυτός που έγραφε τον όρκο πιθανόν να κλονίστηκε προς στιγμήν, ακούγοντας τον υφυπουργό Αθλητισμού Σταύρο Κοντονή να δηλώνει ότι η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να κλονιστεί με τα επιχειρηματικά συμφέροντα που λυμαίνονται τον επαγγελματικό αθλητισμό στη χώρα μας. Μετά από τις εξαγγελίες είχαμε και πράξεις από την κυβέρνηση και πλέον είναι σε όλους φανερό ότι τίποτα δε θα αλλάξει στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Συνεπώς ο όρκος παραμένει δυνατός και αιώνιος.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Νενικήκαμεν, λοιπόν;
Απο τα λούκια στα παλούκια
Απεργία πείνας πολιτικών κρατούμενων: χείρα κίνει
Από τη μη ρήξη στη... σφίξη
Η ελπίδα έφυγε - η λεπίδα, οσονούπω, έρχεται
Σύριζα - τα λόγια τα μεγάλα που 'χει πει...**

► Το καρναβάλι πέρασε, το τσίρκο της συγκυβέρνησης συνεχίζει τις παραστάσεις για το ντόπιο κοινό.

► Από... στύψιμο, Βαρουφάκης έφα, καλά τα πάει η συγκυβέρνηση συριζανελλαίων.

► Για πολλοστή φορά, στις ΗΠΑ θεραπεύουν το ζήτημα των άστεγων ανθρώπων, κάνοντας αυτό για το οποίο είναι εντεταλμένοι: δολοφονούν.

► Κάλιστο, καλλίστατο-λαλίστατο δείγμα δημιουργικής ασάφειας η πολύωρη συνέντευξη Βαρουφάκη στον Χατζηνικολάου.

► Γουέλκαμ του NATO και της αρμάδας του SNMG-2 απο τους δύο συριζοαντιπεριφερειάρχες Γ. Γαβρίλη και Τ. Χατζηπέρο - για μια αξιοπρέπεια ζούμε, ρε γαμώτο...

► Εν τω μεταξύ στον στρατό ξηράς τα κρούσματα μηνιγγιτιδας συνεχίζονται.

► Ζέσταμα του «κοινωνι-

κού διαλόγου» στον οποίο οι κοινωνικοί εταίροι έχουν συγκεκριμένους ρόλους - οι μεν καπιταλιστές είναι οι εταίροι, οι δε εργαζόμενοι η εταίρα (πλευρά)...

► Βγαίνοντας -εάν- οι μεταχολιακοπαππάιοι, τσουκ η συνέχιση επιθέσεων σε μετανάστες...

► Το παλιό γνωστό παραμύθι - «Η κυβέρνηση διστάζει να κυβερνήσει» (από άρθρο του Σ. Κασιμάτη στην Καθημερινή online με τίτλο «Η φαντασία στην εξουσία - το ζούμε τώρα»). Βιάζονται, εννοείται, οι καπιταλιστές και στην προεμύρα τους αυτή διακρίνουν... κυβερνησία.

► Καταπώς είπε και ο γάλλος υφυπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων Αρλέμ Ντεζίρ, πάπαλα και το σχέδιο Γκρέξιτ.

► Ο «πολύς» Πωλ Κρούγκμαν (Νιου Γιορκ Τάιμς - αναδημοσίευση Καθημερινή online) βρήκε ακόμα και τι

«κέρδισε η Ελλάδα στο Γιούρογκρουπ». Μάλλον δεν γνωρίζει την ρήση περί σωβράκων...

► ΦΠΑ - όπως και να 'χει ΦαΠΑ για τους εργαζόμενους είναι.

► Λεονταρισμοί ή το ποντίκι που βρυχάται - ο Κουρουμπλής δηλώνει ότι θα πληρώσουν από τους ισολογισμούς τους οι πολυεθνικές των φαρμάκων. Ως ανέκδοτο ωραίο ακούγεται. Και δηλώνει επίσης ότι θα διαβαθμίσουν την συμμετοχή των ασφαλισμένων με βάση τις οικονομικές δυνατότητες...

► Ναι, το ξέρουμε ότι η Ελλάδα είναι ανάμεσα στις πέντε πλέον επώδυνες οικονομίες για να ζεις και να δουλεύεις. Απλά, το ζούμε.

► Επαγγελματικό ποδόσφαιρο - οι αιώνιοι αποφάσισαν για το αιώνιο ζήτημα της αιώνιας βίας στα γήπεδα.

► Τα ΕΩΣ 300 κιλοβάτ το μήνα σε τι «βάθος χρόνου» έχουν υπολογιστεί;

► Επειδή οι άμεσες και πιεστικές ανάγκες διαρκούν όλο και περισσότερο.

► Για την ακραία φτώχεια, λοιπόν. Οι επίλοιποι φάτε σκατά...

► Ο μεν Μουχίκα παρέδωσαν εξουσίαν, τον δε ρόλον του έπαιξε εις το ακέραιον.

► Δεδουλευμένα για αναπληρωτές -τον Φλεβάρη- γιοκ. Αλλά αυτοί δεν είναι ακραία φτώχεια...

► Αγγίζει ό,τι βρει η κυβέρνηση για την ρευστότητα μα του κάκου δεν μπορεί.

► Αυστηρό το ΒΗΜΑ online, μετά την περίοδο χάριτος προς την συγκυβέρνηση: Ωρα για αποφάσεις και όχι για χάριδα αυτιών. Το κνούτο, το κνούτο.

► Ριχάρδος ο Γεροντόκαρδος έφη: Εντός, εκτός κι επί τα χείρω.

Βασίλης

Πάει με όλα και συμφέρει

Τη Δευτέρα δέχτηκε την επίσκεψη του Τσίπρα και είχε μαζί του on camera συζήτηση περί... στρατηγικής της αντίστασης. Για την ακρίβεια, έγινε γλάστρα στην προπαγάνδα του Μαξισμού με τίτλο «απομονώστε τον Γλέζο».

Την Πέμπτη έστειλε επιστολή συμπορεύσης στον Περισό, ενόψει του αντικυβερνητικού συλλαλητηρίου της Παρασκευής.

Από τον άνθρωπο που δήλωνε αριστερός και γίνονταν υπουργός του Μητσοτάκη στη θαλασσοκτονία τύπου κυβέρνηση του 1990-93 μπορείς να τα περιμένεις όλα.

Ειδικά τώρα, που είναι σε προχωρημένη ηλικία και δεν τον βοηθά η φυσική του κατάσταση (για να το πούμε κομψά). Ο Περισός, όμως, γιατί έκανε σημαία του την επιστολή συμπορεύσης του Μίκη Θεοδωράκη; Εύκολη είναι η απάντηση: γιατί ο οπορτουνισμός υπήρξε πάντοτε βασικό συστατικό της πολιτικής του.

Ξέχειλος από μετριοφροσύνη

Για όσους δεν είδαν την τηλεοπτική αερογραφία του Κοτζιά από τον Αλφα (αλήθεια, πόσο πήγε το «μαλλί»;) σημειώνουμε την αναφορά του σε μια ρήση του Πλά-

τωνα. Εγινε υπουργός, είπε, διότι τον είχε ανάγκη «η Πόλις», το κράτος. Ήταν εκείνος που είχε πείρα από την προηγούμενη θητεία του στο υπουργείο Εξωτερικών, ως σύμβουλος του Γιωργάκη. Θα πρέπει, λοιπόν, να του χρωστάμε ευγνωμοσύνη που δέχτηκε να μας υπηρετήσει!

Ας κρατήσουν οι χοροί

Τι έγινε με τους ζουρνάδες και τις λύρες που θα έπαιζαν το σκοπό και οι αγορές θα χόρευαν πεντοζάλι, καταπώς έλεγε προεκλογικά ο Τσίπρας στο Ηράκλειο;

Μη ρωτάτε πού το θυμηθήκαμε. Κάποιος πρέπει να θυμάται, όταν σύσσωμος ο αστικός Τύπος μουγκάθηκε.

υλικό που φαίνεται ότι έχει δουλευτεί και αυτοσχεδιαστικά. Το βασικό πρόβλημα όμως είναι ότι το ζήτημα της πατριαρχίας -και αντιστοίχως της μητριαρχίας ως αίτημα- αντιμετωπίζεται με έναν απλουστευτικό, αφελή και μανιχαϊστικό τρόπο, με αποτέλεσμα συχνά να αγγίζονται ακόμη και τα όρια του κωμικού.

ΠΑΝΟΥ ΚΑΡΚΑΝΕΒΑΤΟΥ

Οχθες

Οι οχθες του Εβρου είναι ο τόπος που εκτυλίσσεται η ιστορία της ταινίας. Πρωταγωνιστής είναι ένας φαντάρος που εκτελεί χρέη ναρκωτικού και ερωτεύεται νεαρή η οποία περνά μετανάστες από το ποτάμι. Όταν οι δυο νέοι θα διεκδικήσουν κάτι καλύτερο, θα αντιμετωπίσουν ανυπέρβλητα εμπόδια.

Ενα εξαιρετικά αδύναμο από δραματουργικής απόψεως σενάριο, με πληθώρα από αστοχίες, συναντά την αμήχανη ερμηνεία των ηθοποιών-πρωταγωνιστών και δημιουργεί ένα αποτέλεσμα μάλλον αδιάφορο.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

♦ Το πανό έχει τοποθετηθεί στον περίβολο του Αρχαιολογικού Μουσείου της Σπάρτης κι αυτό το κάνει, κατά κάποιο τρόπο, ξεχωριστό. Ακόμη και στις πιο «μαύρες» περιοχές

της χώρας, εκεί που οι νεοναζί παίρνουν διψήφια ποσοστά, εκεί που κυριαρχούν ο ρατσισμός, ο εθνικισμός, η κοινωνική συντήρηση, υπάρχουν θαρραλέες φωνές που λένε την αλήθεια και αγωνίζονται γι' αυτή.

♦ Πρώτοι στη διαστρέβλωση της αλήθειας οι... παλαιοί αντιμνημονιακοί. Ανεπίσημο όργανο των καμμενοψεκασμένων η εφημερίδα, υποψήφιος με τους ΑΝΕΛ ο διευθυντής της, με θητεία ετών ως αρχισυντάκτης στο «Πρώτο Θέμα», επομένως γνώστης των κωδίκων του φτηνού λαϊκισμού (ένα τόσο δα βηματάκι από τον καθαρό μουσολινισμό), προσφέρει τη βοήθεια που χρειάζεται η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου για να βαφτίσει το κρέας ψάρι. Δε νομίζουμε ότι χρειάζονται παραπέρα σχόλια. Ο πρωτοσέλιδος τίτλος τα λέει όλα.

♦ Αντίθετα από το «Χωνί», η «Εποχή» που απευθύνεται σε... μη ψεκασμένο αναγνωστικό κοινό, επιλέγει άλλη μέθοδο παραπληροφόρησης. Στον υπέρτιτλο βλέπει «συμβιβασμό», αλλά «με θετικό πρόσημο». Η λέξη «θετικό», μάλιστα, είναι γραμμένη με κόκκινο χρώμα, για να δοθεί η απαραίτητη έμφαση. Η απογοήωση έρχεται στον κυρίως τίτλο: «Βήμα εξόδου από την παγίδα λιτότητας». Χαίρεστε και αγαλλιάσθε, αδελφοί αριστεροί...

♦ Οπλισμένοι με το δίκιο που ξεχειλίζει, τον επίμονο αγώνα μας και τη δύναμη αλληλεγγύης που δεχόμαστε - Διαδηλώνουμε στην Eurovision για 3η συνεχόμενη χρονιά - Ανδρέα Κουρή, θα μας βρίσκεις συνέχεια μπροστά σου! - Συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από τον ελληνικό Τελικό της Eurovision στο ΕΝΑΣΤΡΟΝ (Πειραιώς 178) Τετάρτη 4 Μαρτίου, 7.30μμ - Απολυμένοι/ες καταστημάτων Metropolis (αφίσα)

Οι εργαζόμενοι επιμένουν εδώ και τρία χρόνια να διεκδικούν δεδουλευμένα και αποζημιώσεις από έναν καπιταλιστή που έκλεισε την επιχείρηση και τους πέταξε στο δρόμο, χωρίς να ανταποκριθεί ούτε σ' αυτά που προβλέπει ο νόμος (χρωστάει στους απολυμένους πάνω από 600.000 ευρώ). Ο Α. Κουρής είχε πλάτες στην προηγούμενη κυβέρνηση, καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι. Γι' αυτό και έπαιρνε εργολαβία από τη NET τις φιέστες της Eurovision. Η νέα κυβέρνηση; Ουδείς από τους αρμόδιους (ο Ν. Παππάς πρωτίστως) μήκε στον κόπο να κάνει μια δήλωση αποδοκιμασίας του συγκεκριμένου καπιταλιστή. Να δηλώσει ότι δε θα ξαναπάρει δουλειά από την κρατική τηλεόραση, αν προηγουμένως δεν πληρώσει αυτά που χρωστάει στους εργαζόμενους. Ούτε προβλέπεται να δούμε τέτοια δήλωση. Βλέπετε, ο Α. Κουρής δεν είναι όποιος-όποιος. Γιος του περιβόητου Γ. Κουρή, δεν είναι απλά ιδιοκτήτης του τηλεσταθμού MAD. Είναι και συνιδιοκτήτης του συγκροτήματος REAL (εφημερίδες και ραδιόφωνο) με την τόσο φιλική στάση προς τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

βαθύ, που κάθε γυναίκα κουβαλά εξαιτίας της «κυριαρχίας των αντρών». Ο δεύτερος άξονας είναι το δίπολο βίας-μη βίας στους διεκδικητικούς αγώνες.

Ο σκηνοθέτης παρουσιάζει μια ταινία με αρκετά ενδιαφέροντα στοιχεία, με κυρίαρχο αυτό της εξομολόγησης και της συζήτησης πάνω στις διάφορες κακοποιήσεις που οι γυναίκες έχουν υποστεί, καθώς και στις προκαταλήψεις, τα στερεότυπα κτλ.,

οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ»

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Από την περασμένη Δευτέρα, οι πολιτικοί κρατούμενοι Κώστας Γουρνάς, Δημήτρης Κουφοντίνας, Νίκος Μαζιώτης (φυλακή Γ τύπου Δομοκού), Αντώνης Σταμπούλος (Λάρισα), Τάσος Θεοφίλου (Δομοκός), Γιώργος Καραγιαννίδης, Αργύρης Ντάλιος και Φοίβος Χαρίσης ξεκίνησαν απεργία πείνας, κλιμακώνοντας την αποχή συσσίτιου που ξεκίνησαν την Παρασκευή 27 Φλεβάρη. Επίσης, συνεχίζει την απεργία πείνας (από 27 Φλεβάρη) ο κρατούμενος στη Γ' τύπου του Δομοκού Γιώργος Σοφινιάδης, ενώ από τη Δευτέρα

Απεργία πείνας από 2 Μάρτη

Να ικανοποιηθούν άμεσα τα αιτήματα των πολιτικών κρατούμενων

μήκε στην απεργία πείνας και ο κρατούμενος στην ίδια πτέρυγα Μοχάμεντ-Ζαϊντ Ελτσινπάχ.

Πολιτικές δηλώσεις για την έναρξη της απεργίας πείνας έκαναν οι Κ. Γουρνάς και Δ. Κουφοντίνας, το μέλος του Επαναστατικού Αγώνα Ν. Μαζιώτης και το Δίκτυο Αγωνιστών Κρατουμένων (ΔΑΚ), στο οποίο συμμετέχουν οι άλλοι πέντε απεργοί πείνας.

Όλοι οι απεργοί πείνας θέτουν ως αιτήματα:

- ♦ Την κατάργηση του πλέγματος των τρομονόμων (άρθρα 187 και 187Α του Ποινικού Κώδικα, ειδική νομοθεσία, ειδικά δικαστήρια-έκτακτα στρατοδικεία κτλ.).

- ♦ Την κατάργηση του γνωστού ως «κουκουλονόμου».

- ♦ Την κατάργηση του φασιστονόμου Αθανασίου για τις φυλακές Γ τύπου.

- ♦ Την απελευθέρωση για λόγους υγείας του Σάββα Ξηρού.

- ♦ Επιπρόσθετα, οι συμμετέχοντες στο ΔΑΚ απεργοί πείνας θέτουν και αιτήματα που αφορούν τη χρήση του γενετι-

κού υλικού - DNA (κατάργηση της εισαγγελικής διάταξης που επιβάλλει τη βίαιη λήψη του DNA, πρόσβαση κι ανάλυση του γενετικού δείγματος από πραγματογνώμονα βιολόγο της εμπιστοσύνης του κατηγορουμένου, αν το επιθυμεί, κατάργηση της ανάλυσης δειγμάτων που εμπεριέχεται μίγμα γενετικού υλικού άνω των δύο ατόμων).

«Επειδή η καταστολή είναι η άλλη όψη της λιτότητας, ο αγώνας του λαϊκού κινήματος κατά της λιτότητας είναι αξεχώριστος από τον αγώνα κατά της καταστολής και ιδιαίτερα κατά του μόνιμου καθεστώτος εκτάκτων μέτρων. Γι' αυτό ζητάμε τη συμπαραστάση ολόκληρης της αγωνιζόμενης κοινωνίας. Ο αγώνας αυτός των πολιτικών κρατούμενων, οι κινητοποιήσεις και η απεργία πείνας, θέλει να στείλει ένα μήνυμα αντίστασης στον ελληνικό λαό: εμείς και μόνο εμείς, αναλαμβάνοντας το κόστος των επιλογών μας, χρειάζεται να πάρουμε ενωτικά και αποφασιστικά τις τύχες μας στα χέρια μας. Δικό μας είναι αυτό το χρέος απέναντι στην αξιοπρέπεια μας, απέναντι

στις ερχόμενες γενιές. Η ΕΛ-ΠΙΔΑ ΕΡΧΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ», τονίζουν στη δήλωσή τους οι Κ. Γουρνάς και Δ. Κουφοντίνας.

«Η ανάλυση της εξουσίας και της διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης από τον Σύριζα μετά τις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου 2015 δεν αλλάζει ουσιαστικά τα πράγματα. Παρά τις προεκλογικές υποσχέσεις για κατάργηση των μνημονιακών συμβάσεων και του κουρέματος του χρέους, η πολιτική που έχει δεσμευτεί να ακολουθήσει η κυβέρνηση Σύριζα δεν διαφέρει από αυτήν που εφάρμοσαν οι προκάτοχες κυβερνήσεις και αυτό αποδεικνύεται μετά την αίτηση παράτασης του υπάρχοντος μνημονίου-προγράμματος διάσωσης άσχετα αν με τα επικοινωνιακά τους κόλπα δεν το ονομάζουν μνημόνιο ή δεν ονομάζουν το ΔΝΤ, την ΕΚΤ και την ΕΕ ως τρόικα αλλά ως θεσμούς. Στην ουσία η κυβέρνηση Σύριζα έχει αποδεχτεί και τα μνημόνια και το χρέος και θα υπογράψει νέο μνημόνιο-πρόγραμμα διάσωσης μετά την παράταση του ήδη υπάρχοντος με

ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ως μέλος του Επαναστατικού Αγώνα και ως πολιτικός κρατούμενος των φυλακών τύπου Γ' πιστεύω ότι μόνο ο δρόμος της ανατροπής και της ένοπλης λαϊκής και κοινωνικής επανάστασης μπορεί να δώσει διέξοδο απέναντι στην κρίση, να ανατρέψει τα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις και να διαγράψει το χρέος», αναφέρει στη δική του δήλωση ο Ν. Μαζιώτης.

«Δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στα λόγια οποιασδήποτε κυβέρνησης και δεν ξεχνάμε ότι όλα μέσα από αγώνες κατακτιούνται. Γι' αυτό το λόγο ξεκινάμε απεργία πείνας από 2/3 απαιτώντας την ικανοποίηση των αιτημάτων μας», τονίζει το Δίκτυο Αγωνιστών Κρατουμένων. [Ολόκληρες οι δηλώσεις και συνεχές ρεπορτάζ από την εξέλιξη της απεργίας πείνας δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα μας].

Την μέρα της έναρξης της απεργίας πείνας, επισκέφτηκαν τους πολιτικούς κρατούμενους στο Δομοκό, ως «αυτοκρατορικοί απεσταλμένοι», το μέλος της Πολιτικής Γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ Πάνος Λάμπρου και η βουλευτίνα Φθιώτιδας του ΣΥΡΙΖΑ Βασιλική Λέβα (καταγόμενη πολιτικά από το χώρο του «Δικτύου»), για να τους μεταφέρουν τη δέσμευση του υπουργού για κατάργηση των φυλακών Γ τύπου. Η απάντηση των απεργών πείνας ήταν ξεκάθαρη: θα σταματήσουν την απεργία πείνας **μόνο αν δουν τα αιτήματά τους να κατατίθενται στη Βουλή με τη μορφή νομοσχεδίου.**

Δεν γνωρίζουμε αν ο κ. Λάμπρου είναι πράγματι σύμβουλος του υπουργού (διορισμένος με απόφαση, δηλαδή) ή αν απλά χρησιμοποιείται ως στέλεχος «ειδικών αποστολών», λόγω της ενασχόλησής του στο πρόσφατο παρελθόν με ζητήματα κρατουμένων. Εκείνο που με βεβαιότητα μπορούμε να πούμε είναι πως αυτά τα παιχνιδάκια πρέπει να σταματήσουν. Ο Ν. Παρασκευόπουλος ξέρει ποιοι είναι οι απεργοί πείνας και τι πρέπει να κάνει.

Οι υπόλοιποι έχουμε καθήκον να οργανώσουμε άμεσα το πιο πλατύ κίνημα αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας.

βαθύ κόκκινο

Ποντίκια

«Υπόδουλοι στο Δ' Ράιχ θα παραμείνουν οι Έλληνες και με την κυβέρνηση Τσίπρα». Η διαπίστωση ανήκει στον κ. Γιώργο Δελαστίκ. Ετσι ξεκινά άρθρο του με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Τους έλιωσαν οι Γερμανοί!», το οποίο αλιεύσαμε από την ιστοσελίδα prin.gr.

Ο κ. Δελαστίκ δεν είναι που υμνούσε τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ από τη στήλη του στο «Εθνος» του Μπόμπολα; Αυτός δεν υμνούσε τον Καμμένο από τις στήλες των «Επικαίρων» του Λιβάνη;

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι τα ποντίκια εγκαταλείπουν πρώτα το βυθιζόμενο σκάφος. Άλλος θα έλεγε πως ο Δελαστίκ ολοκλήρωσε την προεκλογική αποστολή του και τώρα ετοιμάζει το μετεκλογικό του άλλοθι.

Μεγαλύτερη σημασία, όμως, από την προσωπική στάση του Δελαστίκ έχει η στάση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της οποίας είναι προβεβλημένο στέλεχος. Δεν είναι τυχαίο ότι μια μέρα μετά τη συμφωνία του Eurogroup στις 20 Φλεβάρη ο Δελαστίκ έσπευσε να καθορίσει τη γραμμή, μη τυχόν και υπάρξει παρεξήγηση.

Η «αφήγησή» του, για να χρησιμοποιήσουμε κι εμείς μια έκφραση που είναι πολύ της μόδας τελευταία, είναι πολύ βολική για τη δημιουργία άλλοθι και για τη δική του αρθρογραφία και για την πολιτικά επαίσχυντη στάση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ κατά τις μέρες του σόου «η σκληρή διαπραγμάτευση», όταν καλούσε τα μέλη και τους οπαδούς της να πάρουν μέρος στα μουςολινικού τύπου συλλαλητήρια που οργάνωναν ο ΣΥΡΙΖΑ με τους ΑΝΕΛ στο Σύνταγμα.

«Δεν φταίμε εμείς, φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ που δεν άντεξε μέχρι το τέλος» είναι η δικαιολογία! Προσέξτε πως το γράφει ο Δελαστίκ: «Πολύ **κατώτερη των περιστάσεων** αποδείχθηκε η κυβέρνηση Τσίπρα, διαψεύδοντας τις ελπίδες Ελλήνων και ξένων αριστερών που επένδυσαν σε αυτήν. Πάγωσε τον ελληνικό λαό που μετεκλογικά συμπαράταχθηκε μαζί της σε πρωτοφανή ποσοστά που υπερέβαιναν το 80% (!), όσο την έβλεπε **να συγκρούεται με τους Γερμανούς**. Από εδώ και πέρα, κανένας Έλληνας ή ξένος, εκτός από τα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ που προσδοκούν προσωπικά οφέλη, δεν έχει πλέον λόγο να συμμετάσχει σε εκδηλώσεις υποστήριξης της κυβέρνησης Τσίπρα, από τη στιγμή που υπέκυψε στους Γερμανούς».

Ωστε έτσι: δεν παιζόταν θέατρο, αλλά η κυβέρνηση συγκρουόταν με τους Γερμανούς (αλήθεια, οι άλλοι ιμπεριαλιστές, μεταξύ των οποίων και οι Αμερικανοί, που ελέγχουν το ΔΝΤ, γιατί εξαιρούνται;) και καλώς τη στήριζε και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η περίπτωση να έπαιζε η κυβέρνηση θέατρο (όπως θέατρο είχε παίξει και ο Σαμαράς με τα «Ζάπεια») δεν εξετάζεται καν.

Κάτι τέτοιο θα απαιτούσε μια βαθιά αυτοκριτική από εκείνους που έφαγαν την παραμύθη και στήριξαν τον ΣΥΡΙΖΑ. Μια αυτοκριτική στην οποία δεν είναι καθόλου συνηθισμένοι. Όμως, υπάρχει και κάτι βαθύτερο και ουσιαστικότερο από την αδυναμία τους για αυτοκριτική. Πρόκειται για την προσπάθεια να δικαιώσουν μια πολιτική στάση, την οποία σκοπεύουν να συνεχίσουν στο διηνεκές. Τη στάση ουράς σε δυνάμεις του αστικού πολιτικού φάσματος, που εμφανίζονται ως αριστερές και ριζοσπαστικές.

Το κάζο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με τον ΣΥΡΙΖΑ, έναντι του οποίου είχαμε από κριτική στάση μέχρι συμπόρευση, ξεσκέπασε τον μικροαστικό-οπορτουνιστικό χαρακτήρα αυτού του ρεύματος. Όχι του ΣΥΡΙΖΑ, που είναι μια καραμπαμπάστική πολιτική δύναμη, αλλά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, των συνιστωσών και των μελών της. Μέσα σ' ένα μήνα κατάφεραν να αποκαλυφθούν ως πολιτικοί καραγκιόζηδες, καθώς στήριξαν τη δήθεν σκληρή διαπραγμάτευση του ΣΥΡΙΖΑ («με» ή «χωρίς αυταπάτες») και βρέθηκαν τώρα να μυζοκλαίνε ως απατημένες ερωμένες που ο γκόμενος τους βγήκε μάπα και ξηγήθηκε σκουληκιάρικα.

Πώς μπορούν να χαρακτηριστούν πολιτικά όντα και οντότητες που έχουν φορέσει στον εαυτό τους βαρύγδουπους κομμουνιστικούς τίτλους, αλλά δεν μπορούν να δουν πέρα από τη μύτη τους, δεν μπορούν ν' αντιληφθούν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μια αστική πολιτική δύναμη, με διακηρυγμένο στόχο να διαχειριστεί τον ελληνικό καπιταλισμό, και επομένως η όποια διαπραγμάτευσή του με τους ιμπεριαλιστές δανειστές δε θα μπορούσε να έχει κατάληξη διαφορετική απ' αυτή που είχε; Ο χαρακτηρισμός «μικροαστοί οπορτουνιστές» είναι ο επεικέστερος που μπορεί να δοθεί.

Ας βγουν, λοιπόν, τα απαραίτητα συμπεράσματα απ' όσους θέλουν πραγματικά να βαδίσουν σε επαναστατική κομμουνιστική κατεύθυνση.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση